

SEANCE DU JEUDI 28 JUIN 1979
VERGADERING VAN DONDERDAG 28 JUNI 1979ASSEMBLEE
VOLTALLIGE VERGADERING

SOMMAIRE :

CONGES :

Page 818.

ORDRE DES TRAVAUX :

1. Page 818.
2. Page 836.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération) :

Page 818.

PROJETS ET PROPOSITION DE LOI (Discussion) :

Projet de loi contenant le budget des Dotations culturelles de l'année budgétaire 1979.

Discussion générale. — *Orateurs* : MM. Seeuws, rapporteur, van de Put, p. 819.

Vote des articles, p. 819.

Projet de loi ouvrant de nouveaux crédits provisoires à valoir sur le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1979.

Discussion générale. — *Orateur* : M. Paque, rapporteur, p. 822.

Vote des articles, p. 823.

Projet de loi ouvrant de nouveaux crédits provisoires à valoir sur le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1979.

Discussion générale. — *Orateur* : M. C. De Clercq, rapporteur, p. 824.

Vote des articles, p. 824.

Projet de loi ouvrant de nouveaux crédits provisoires à valoir sur le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1979.

Discussion générale. — *Orateurs* : M. Delpérée, rapporteur, Mme Staels-Dompas, MM. De Bondt, Moureaux, Jorissen, M. Defosset, ministre de la Région bruxelloise, Mme Panneels-Van Baelen, M. De Seranno, M. Martens, Premier ministre, p. 826.

Vote des articles, p. 830.

Ann. parl. Sénat — Session extraordinaire 1979
Parlem. Hand. Senaat — Buitengewone zitting 1979

INHOUDSOPGAVE :

VERLOF :

Bladzijde 818.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN :

1. Bladzijde 818.
2. Bladzijde 836.

VOORSTELLEN VAN WET (Inoverwegingneming) :

Bladzijde 818.

ONTWERPEN EN VOORSTEL VAN WET (Bespreking) :

Ontwerp van wet houdende de begroting der Culturele Dotaties voor het begrotingsjaar 1979.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : de heren Seeuws, verslaggever, van de Put, blz. 819.

Stemming over de artikelen, blz. 819.

Ontwerp van wet waarbij nieuwe voorlopige kredieten worden geopend welke in mindering komen van de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979.

Algemene bespreking. — *Spreker* : de heer Paque, verslaggever, blz. 822.

Stemming over de artikelen, blz. 823.

Ontwerp van wet waarbij nieuwe voorlopige kredieten worden geopend welke in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979.

Algemene bespreking. — *Spreker* : de heer C. De Clercq, verslaggever, blz. 824.

Stemming over de artikelen, blz. 824.

Ontwerp van wet waarbij nieuwe voorlopige kredieten worden geopend welke in mindering komen van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : de heer Delpérée, verslaggever, Mevr. Staels-Dompas, de heren De Bondt, Moureaux, Jorissen, de heer Defosset, minister van het Brusselse Gewest, Mevr. Panneels-Van Baelen, de heer De Seranno, de heer Martens, Eerste minister, blz. 826.

Stemming over de artikelen, blz. 830.

Projet de loi modifiant l'article 1253^{quater} du Code judiciaire.

Rejet, p. 832.

Proposition de loi modifiant l'article 176 du Code électoral et l'article 20, alinéa B, de la loi du 19 octobre 1921 organique des élections provinciales.

Rejet, p. 832.

PROJETS ET PROPOSITION DE LOI (Vote) :

Projet de loi contenant le budget du ministère de la Défense nationale de l'année budgétaire 1979, p. 833.

Projet de loi ajustant le budget du ministère de la Défense nationale de l'année budgétaire 1978, p. 833.

Projet de loi contenant le budget de la Gendarmerie de l'année budgétaire 1979, p. 833.

Projet de loi ajustant le budget de la Gendarmerie de l'année budgétaire 1978, p. 833.

Projet de loi contenant le budget du ministère de la Justice de l'année budgétaire 1979, p. 833.

Projet de loi ajustant le budget du ministère de la Justice de l'année budgétaire 1978, p. 833.

Projet de loi ajustant le budget du ministère de l'Intérieur de l'année budgétaire 1979, p. 833.

Projet de loi ajustant le budget du ministère de l'Intérieur de l'année budgétaire 1978, p. 833.

Projet de loi contenant le budget des Dotations culturelles de l'année budgétaire 1979, p. 833.

Projet de loi ouvrant de nouveaux crédits provisoires à valoir sur le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1979, p. 833.

Projet de loi ouvrant de nouveaux crédits provisoires à valoir sur le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1979, p. 833.

Projet de loi ouvrant de nouveaux crédits provisoires à valoir sur le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1979, p. 833.

Projet de loi modifiant la loi du 29 mai 1952 organique du Conseil national du Travail, p. 834.

Projet de loi modifiant l'article 953 du Code judiciaire, p. 834.

Projet de loi modifiant l'article 1419 du Code judiciaire, p. 834.

Projet de loi modifiant l'article 510 du Code judiciaire, p. 835.

Projet de loi autorisant la commune de Comines à porter le titre de « ville », p. 836.

Projet de loi relatif à la prévention des incendies et des explosions ainsi qu'à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile dans ces mêmes circonstances, p. 836.

Proposition de loi modifiant l'article 6 de la loi du 20 juillet 1971 sur les funérailles et sépultures, p. 836.

QUESTION ORALE DE M. CROUX AU PREMIER MINISTRE SUR « LES RESULTATS DU SOMMET EUROPEEN DE STRASBOURG, LES 21 ET 22 JUIN 1979 » :

Orateurs : M. Croux, M. Martens, Premier ministre, p. 837.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 1253^{quater} van het Gerechtelijk Wetboek.

Verwerping, blz. 832.

Voorstel van wet tot wijziging van artikel 176 van het Kieswetboek en van artikel 20, lid B, van de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen.

Verwerping, blz. 832.

ONTWERPEN EN VOORSTEL VAN WET (Stemming) :

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Landsverdediging voor het begrotingsjaar 1979, blz. 833.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Landsverdediging voor het begrotingsjaar 1978, blz. 833.

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Rijkswacht voor het begrotingsjaar 1979, blz. 833.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Rijkswacht voor het begrotingsjaar 1978, blz. 833.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Justitie voor het begrotingsjaar 1979, blz. 833.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Justitie voor het begrotingsjaar 1978, blz. 833.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken voor het begrotingsjaar 1979, blz. 833.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken voor het begrotingsjaar 1978, blz. 833.

Ontwerp van wet houdende de begroting der Culturele Dotaties voor het begrotingsjaar 1979, blz. 833.

Ontwerp van wet waarbij nieuwe voorlopige kredieten worden geopend welke in mindering komen van de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979, blz. 833.

Ontwerp van wet waarbij nieuwe voorlopige kredieten worden geopend welke in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979, blz. 833.

Ontwerp van wet waarbij nieuwe voorlopige kredieten worden geopend welke in mindering komen van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979, blz. 833.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 29 mei 1952 tot inrichting van de Nationale Arbeidsraad, blz. 834.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 953 van het Gerechtelijk Wetboek, blz. 834.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 1419 van het Gerechtelijk Wetboek, blz. 834.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 510 van het Gerechtelijk Wetboek, blz. 835.

Ontwerp van wet waarbij de gemeente Komen wordt gemachtigd om de titel van « stad » te voeren, blz. 836.

Ontwerp van wet betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen, blz. 836.

Voorstel van wet tot wijziging van artikel 6 van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, blz. 836.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CROUX AAN DE EERSTE MINISTER OVER « DE RESULTATEN VAN DE EUROPESE TOP OP 21 EN 22 JUNI 1979 TE STRAATSBURG » :

Sprekers : de heer Croux, de heer Martens, Eerste minister, blz. 837.

QUESTION ORALE DE M. J. HUMBLET AU MINISTRE DES FINANCES SUR « LA REGIONALISATION DE LA CAISSE GENERALE D'EPARGNE ET DE RETRAITE » :

Orateurs : M. J. Humblet, M. Geens, ministre des Finances, p. 838.

QUESTION ORALE DE M. VAN OOTEGHEM A M. AKKERMANS, SECRETAIRE D'ETAT A LA REGION FLAMANDE, ADJOINT AU MINISTRE DE LA REGION FLAMANDE, SUR « LE LABORATOIRE DE RECHERCHES DE TEXACO ET LE PLAN D'EXPROPRIATION DE LA VILLE DE GAND » :

Orateurs : M. Van Ooteghem, M. Akkermans, secrétaire d'Etat à la Région flamande, adjoint au ministre de la Région flamande, p. 838.

QUESTION ORALE DE M. DONNAY A M. HOYAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR « LE FONCTIONNEMENT DU MODE DE SUBVENTION ACCORDEE POUR LA CONSTRUCTION DE BATIMENTS SCOLAIRES ET LE RETARD APORTE PAR LE FONDS NATIONAL DE GARANTIE DES BATIMENTS SCOLAIRES DANS LE PAIEMENT DE SA QUOTE-PART » :

Orateurs : M. Donnay, M. Hoyaux, ministre de l'Education nationale, p. 839.

QUESTION ORALE DE MM. CLAEYS, CUVELIER ET DE ROUCK AU MINISTRE DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR « LA POLLUTION DE L'EAU POTABLE » :

Orateurs : MM. Claeys, Cuvelier, De Rouck, M. Dhoore, ministre de la Santé publique et de l'Environnement, p. 840.

INTERPELLATIONS (Discussion) :

Interpellation de M. Seeuws au ministre de la Santé publique et de l'Environnement sur « l'octroi d'un permis de bâtir et d'une autorisation d'exploitation à une entreprise industrielle d'élevage porcin qui serait implantée Hoogstraat à Tronchiennes ».

Orateurs : MM. Seeuws, Van Ooteghem, M. Dhoore, ministre de la Santé publique et de l'Environnement, p. 841.

Interpellation de M. De Rouck à MM. Ramaekers et Hoyaux, ministres de l'Education nationale, sur « le licenciement des instituteurs n'ayant pas réussi l'examen de « connaissances approfondies du français » pour être admis à enseigner à Bruxelles et dans les communes à facilités ».

Orateurs : M. De Rouck, M. Ramaekers, ministre de l'Education nationale, MM. Coppieters, Jorissen, Vandezande, De Bondt, M. Hoyaux, ministre de l'Education nationale, p. 843.

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt) :

Page 848.

Mme Mathieu-Mohin :

- a) Proposition de loi accordant aux travailleurs un congé pour raisons familiales impérieuses;
- b) Proposition de loi instituant le congé parental d'éducation et une priorité de réemploi pour travailleurs ayant charge d'enfants.

M. C. De Clercq. — Proposition de loi organisant les droits du patient d'hôpital.

M. Jorissen. — Proposition de loi modifiant l'article 147bis du Code électoral.

PROPOSITION DE LOI (Retrait) :

Page 848.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER J. HUMBLET AAN DE MINISTER VAN FINANCIEN OVER « DE REGIONALISATIE VAN DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTEKAS » :

Sprekers : de heer J. Humblet, de heer Geens, minister van Financien, blz. 838.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN OOTEGHEM AAN DE HEER AKKERMANS, STAATSSECRETARIS VOOR HET VLAAMSE GEWEST, TOEGEVOEGD AAN DE MINISTER VAN HET VLAAMS GEWEST, OVER « HET TEXACO-NAVORSINGSLABORATORIUM EN HET PLAN VAN ONTEIGENING DOOR DE STAD GENT » :

Sprekers : de heer Van Ooteghem, de heer Akkermans, staatssecretaris voor het Vlaamse Gewest, toegevoegd aan de minister van het Vlaamse Gewest, blz. 838.

MONDELING VRAAG VAN DE HEER DONNAY AAN DE HEER HOYAUX, MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING, OVER « DE WIJZE WAAROP DE TOELAGEREGELING VOOR DE STICHTING VAN SCHOOLGEBOUWEN WERKT EN DE VERTRAGING WAARMEDE HET NATIONAAL WAARBORGFONDS VOOR SCHOOLGEBOUWEN ZIJN AANDEEL BETAALT » :

Sprekers : de heer Donnay, de heer Hoyaux, minister van Nationale Opvoeding, blz. 839.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEREN CLAEYS, CUVELIER EN DE ROUCK AAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER « DE BESMETTING VAN HET DRINKWATER » :

Sprekers : de heren Claeys, Cuvelier, De Rouck, de heer Dhoore, minister van Volksgezondheid en Leefmilieu, blz. 840.

INTERPELLATIES (Bespreking) :

Interpellatie van de heer Seeuws tot de minister van Volksgezondheid en Leefmilieu over « de toekenning van een vergunning voor het bouwen en exploiteren van een industriële varkenskwekerij in de Hoogstraat te Drongen ».

Sprekers : de heren Seeuws, Van Ooteghem, de heer Dhoore, minister van Volksgezondheid en Leefmilieu, blz. 841.

Interpellatie van de heer De Rouck tot de heren Ramaekers en Hoyaux, ministers van Nationale Opvoeding, over « de afzetting van de onderwijzers die niet slaagden voor het examen « grondige kennis Frans » om toegelaten te worden les te geven te Brussel en in de faciliteitengemeenten ».

Sprekers : de heer De Rouck, de heer Ramaekers, minister van Nationale Opvoeding, de heren Coppieters, Jorissen, Vandezande, De Bondt, de heer Hoyaux, minister van Nationale Opvoeding, blz. 843.

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 848.

Mevr. Mathieu-Mohin :

- a) Voorstel van wet waarbij aan de werknemers gezinsverlof wordt toegekend op grond van dringende redenen;
- b) Voorstel van wet tot invoering van het opvoedingsverlof en van een voorrang van herplaatsing voor werknemers met kinderlast.

De heer C. De Clercq. — Voorstel van wet tot vaststelling van de rechten van de ziekenhuispatiënt.

De heer Jorissen. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 147bis van het Kieswetboek.

VOORSTEL VAN WET (Intrekking) :

Bladzijde 848.

PRESIDENCE DE M. ROBERT VANDEKERCKHOVE, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER ROBERT VANDEKERCKHOVE, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 heures.

De vergadering wordt geopend te 15 uur.

CONGES — VERLOF

MM. Roland Gillet et Rik Vandekerckhove, retenus par des devoirs administratifs; Nutkewitz, pour des raisons professionnelles; Van Spitael, en mission à l'étranger; Dulac, retenu par d'autres devoirs, demandent de les excuser de ne pouvoir assister à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering : de heren Roland Gillet en Rik Vandekerckhove, wegens ambtsbezigheden; Nutkewitz, wegens beroepspligten; Van Spitael, met opdracht in het buitenland; Dulac, wegens andere plichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, la commission des Finances a adopté hier les trois projets ouvrant de nouveaux crédits provisoires à valoir sur les budgets des Affaires régionales. Je propose que nous examinions ces projets immédiatement après le budget des Dotations culturelles. MM. Paque, Constant De Clercq et Delpérée feront un rapport oral.

Nous passerions ensuite au vote sur les projets de loi dont la discussion est terminée. Nous poursuivons par les questions orales, puis par les interpellations.

A la demande du ministre de l'Agriculture et avec l'accord de l'interpellateur, l'interpellation de M. Neuray est reportée à mardi prochain.

De commissie voor de Financiën heeft gisteren onderzocht en goedgekeurd de drie ontwerpen van wet betreffende nieuwe voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begrotingen van gewestelijke aangelegenheden. De heren Paque, Constant De Clercq en Delpérée zullen vanmiddag mondeling verslag uitbrengen.

Ik stel voor deze ontwerpen van wet te behandelen onmiddellijk na de bespreking van het ontwerp van wet houdende de begroting der Culturele Dotaties en nadien over te gaan tot de stemming over de afgehandelde ontwerpen.

Daarna zal de Senaat de mondelinge vragen aanhoren die op de agenda staan waaraan worden toegevoegd de mondelinge vragen van de heren Claeys, De Rouck en Cuvelier over de verontreiniging van het drinkwater.

Vervolgens zullen wij overgaan tot de interpellaties.

Is de Senaat het daarmee eens? (*Instemming.*)

Il en est ainsi décidé.

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Prise en considération — Inoverwegingneming

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération des propositions de loi suivantes :

1. Complétant l'article 2 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat (de M. Lallemand et consorts);

Aan de orde is de bespreking over de inoverwegingneming van de volgende voorstellen van wet :

1. Tot aanvulling van artikel 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (van de heer Lallemand c.s.);

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de l'Intérieur et de la Fonction publique.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ambt.

2. Portant obligation d'inscrire au budget de l'Etat un crédit annuel destiné à permettre la réadaptation des avantages accordés à certaines catégories de personnes (de M. C. De Clercq et consorts);

2. Tot vaststelling van het jaarlijks krediet in de rijksbegroting tot aanpassing van de voordelen, toegekend aan zekere categorieën van personen (van de heer C. De Clercq c.s.);

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de l'Emploi, du Travail et de la Prévoyance sociale.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Tewerkstelling, de Arbeid en de Sociale Voorzorg.

3. Portant suspension de l'augmentation des loyers des habitations sociales (de M. Vanderpoorten et consorts);

3. Houdende opschorting van de verhoging van de huurprijs der sociale woningen (van de heer Vanderpoorten c.s.);

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de la Justice.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Justitie.

4. Interprétative de la loi du 3 juillet 1971 relative à la répartition des membres des Chambres législatives en groupes linguistiques et portant diverses dispositions relatives aux Conseils culturels pour la communauté culturelle française et pour la communauté culturelle néerlandaise (de M. Lallemand et consorts).

4. Tot uitlegging van de wet van 3 juli 1971 tot indeling van de leden van de Wetgevende Kamers in taalgroepen en houdende diverse bepalingen betreffende de Cultuurraden voor de Nederlandse cultuurgemeenschap en voor de Franse cultuurgemeenschap (van de heer Lallemand c.s.).

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de Révision de la Constitution et des Réformes institutionnelles.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Herziening van de Grondwet en voor de Institutionele Hervormingen.

Aan de orde is eveneens de bespreking over de inoverwegingneming van het voorstel van wet tot wijziging van het koninklijk besluit van 13 april 1979 houdende voorlopige organisatie van de Executieven van de Gemeenschappen en van de Gewesten (van de heer De Bondt).

L'ordre du jour appelle également la discussion sur la prise en considération de la proposition de loi modifiant l'arrêté royal du 13 avril 1979 portant organisation provisoire des Exécutifs des Communautés et des Régions (de M. De Bondt).

De commissie voor de Justitie heeft, op mijn verzoek, verslag uitgebracht over de ontvankelijkheid van dit voorstel van wet.

La commission de la Justice, à ma demande, a fait rapport sur la recevabilité de cette proposition de loi.

Met 8 tegen 7 stemmen heeft de commissie geoordeeld dat het voorstel in zijn huidige vorm niet strijdig is met de Grondwet en derhalve ontvankelijk voorkomt.

Par 8 voix contre 7, la commission a estimé que, dans sa forme actuelle, la proposition n'est pas contraire à la Constitution et qu'elle est dès lors recevable.

Vraagt iemand het woord ?

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Dan verklaar ik de bespreking gesloten en gaan wij over tot de stemming over de inoverwegingneming.

Personne ne demandant la parole dans la discussion, je la déclare close et nous passons au vote sur la prise en considération.

— De inoverwegingneming, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

La prise en considération, mise aux voix par assis et levé, est adoptée.

De Voorzitter. — Derhalve is het voorstel van wet in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Herziening van de Grondwet en voor de Institutionele Hervormingen.

En conséquence, la proposition de loi est prise en considération; elle est renvoyée à la commission de Révision de la Constitution et des Réformes institutionnelles.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING DER CULTURELE DOTATIES VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES DOTATIONS CULTURELLES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet betreffende de begroting der Culturele Dotaties voor het begrotingsjaar 1979.

Nous abordons l'examen du projet de loi contenant le budget des Dotations culturelles de l'année budgétaire 1979.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de heer Seeuws.

De heer Seeuws. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte collega's, mijn uiteenzetting aangaande de dotaties voor het begrotingsjaar 1979 zal bijzonder kort zijn, te meer omdat ik vastgesteld heb dat in de Kamer van volksvertegenwoordigers, die ons het ontwerp heeft overgezonden, zelfs geen debat heeft plaatsgehad.

Het spreekt vanzelf dat mijn fractie deze begroting zal goedkeuren. We betreuren echter dat ook nu weer de culturele dotaties pas in de helft van het lopende begrotingsjaar worden toegewezen.

Dit is toch wel verontrustend aangezien ondertussen de cultuurraden bij decreet bestemmingen geven uit de nog toe te wijzen enveloppen. De vrees is niet ongegrond dat vandaag of morgen zulks tot ernstige problemen en verrassingen zou kunnen leiden.

Mijn tweede bemerking betreft de voorstelling van en de toelichting bij de tabellen en het verantwoordingsprogramma, dat voor niet-inge-wijden aan duidelijkheid te wensen overlaat.

Ik zal mij dan toch maar wagen aan slechts één enkele opmerking ter zake om dit te illustreren.

In het verantwoordingsprogramma is het opvallend dat zowel in de samenvattende tabellen van titel I en II als in het overzicht van de lopende uitgaven per begrotingsartikel, er een overwicht is van de uitgaven voor de «permanente vorming» in de Nederlandse sector tegenover een overwicht van de «andere culturele uitgaven» in de Franstalige sector. Ik neem aan dat zulks uiteraard het gevolg is van de autonomie van de beleidskeuzen — wat maar goed is ook — maar

het zou toch interessant zijn te weten of zulks inderdaad het geval is dan wel of het over een verschil gaat in de benaming of de titulatuur. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

M. le Président. — La parole est à M. van de Put.

M. van de Put. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, mes chers collègues, je voudrais formuler trois remarques très brèves : les deux premières en tant que rapporteur de ce budget, l'an dernier, et la troisième qui concerne plus particulièrement la technique budgétaire.

Ma première remarque rejoint celle de M. Seeuws. Dans un budget qui n'est que d'environ 2 p.c. seulement du budget de l'Etat, mais qui avoisine quand même les 20 milliards en dépenses courantes, je m'étonne qu'il n'y ait eu ni rapport ni débat à la Chambre. Je vous en demande la raison.

Deuxième remarque : pas plus que dans le passé, je n'ai trouvé d'indications sur la répartition des crédits prévus pour la Région bruxelloise.

En effet, à la page 10 du document, sont inscrits un crédit de 437 millions pour le développement de la culture néerlandaise à Bruxelles-Capitale et un autre de 797 millions pour le développement de la culture française à Bruxelles-Capitale. Aux deux dernières pages du rapport par contre, figure, en ce qui concerne les crédits globaux pour les régions wallonne et flamande, la répartition des sommes attribuées pour l'enseignement, l'éducation permanente et les autres dépenses culturelles dans certains départements ministériels comme les Communications, l'Agriculture, les Classes moyennes, la Santé publique et les Affaires économiques.

Pour Bruxelles-Capitale, deux chiffres seulement sont cités : 437 et 797 millions. Je vous demande la raison de cette absence d'indications pour les différents secteurs des montants alloués à Bruxelles-Capitale.

Ma troisième et dernière remarque concerne une technique budgétaire. La déclaration gouvernementale prévoit, dans son article 40, une nouvelle clé de répartition : deux tiers population, un tiers superficie. Quand le gouvernement compte-t-il appliquer cette clé de répartition ? La loi sur les nouvelles attributions communautaires devant bientôt sortir ses effets, comment ce transfert va-t-il se matérialiser dans les budgets ?

Je prends l'exemple des hôpitaux qui, actuellement, relèvent de la compétence des ministres des Affaires régionales. Quand, demain, les compétences seront transférées aux ministres des Affaires communautaires, comment les subsides seront-ils versés si rien n'est prévu dans le budget communautaire ?

Je vous rappelle mes trois questions : Pourquoi l'absence de rapport à la Chambre ? Pourquoi l'absence d'indications sur la répartition des montants alloués à l'agglomération bruxelloise ? Comment le transfert des attributions va-t-il se matérialiser dans les budgets communautaires ?

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du tableau.

— Les articles du tableau sont successivement mis aux voix et adoptés. *(Voir document n° 5-IVbis-1 du Sénat, session extraordinaire de 1979.)*

De artikelen van de tabel worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. *(Zie gedrukt stuk nr. 5-IVbis-1 van de Senaat, buitengewone zitting 1979.)*

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés :

Crédits pour les dépenses courantes (titre I) et pour les dépenses de capital (titre II)

Article 1er. Il est ouvert pour les dépenses de l'année budgétaire 1979, afférentes au budget des Dotations culturelles et énumérées au tableau ci-annexé, des crédits s'élevant aux montants ci-après (en millions de francs) :

	Crédits dissociés		
	Crédits non dissociés	Crédits d'engagement	Crédits d'ordonnement
TITRE I			
Dépenses courantes . . .	17 562,1	—	—
TITRE II			
Dépenses de capital . . .	464,9	4 213,9	3 845,0
Totaux . . .	18 027,0	4 213,9	3 845,0

Ces crédits sont énumérés aux titres I et II du tableau annexé à la présente loi.

*Kredieten voor de lopende uitgaven (titel I)
en de kapitaaluitgaven (titel II)*

Artikel 1. Voor de aan het begrotingsjaar 1979 verbonden en in hierbijgaande tabel opgesomde uitgaven betreffende de begroting der Culturele Dotaties, worden kredieten geopend ten bedrage van (in miljoenen franken) :

	Gesplitste kredieten		
	Niet- gesplitste kredieten	Vast- leggings- kredieten	Ordonnan- cerings- kredieten
TITEL I			
Lopende uitgaven	17 562,1	—	—
TITEL II			
Kapitaaluitgaven	464,9	4 213,9	3 845,0
Totalen	18 027,0	4 213,9	3 845,0

Die kredieten worden opgesomd onder de titels I en II van de bij deze wet gevoegde tabel.

— Adopté.

Aangenomen.

*Dispositions particulières relatives aux dépenses courantes
et aux dépenses de capital*

Art. 2. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 10 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires des services culturels du département de l'Education nationale et de la Culture néerlandaise et du département de l'Education nationale et de la Culture française.

*Bijzondere bepalingen betreffende de lopende uitgaven
en de kapitaaluitgaven*

Art. 2. In afwijking van artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 10 000 000 frank worden verleend aan de buitengewone rekenplichtigen van de culturele diensten van het departement van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur en van het departement van Nationale Opvoeding en Franse Cultuur.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Par dérogation à l'article 14, § 1er, de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds peuvent servir à payer les rémunérations, allocations et indemnités de toutes espèces en faveur du personnel rétribué par l'Etat ainsi que les créances résultant de marchés n'excédant pas 50 000 francs.

Les dépenses de toute nature découlant de l'application de l'article 27 de la loi du 7 août 1931 sur la conservation des monuments et des sites peuvent être payées sur avances de fonds.

Les avances de fonds mises à la disposition de l'Administration des arts et des lettres, ainsi que des musées de l'Etat relevant de cette administration, pour l'achat d'œuvres d'art ou d'objets de collection, pourront supporter des dépenses d'un montant maximum de 50 000 francs.

Vu le caractère urgent des dépenses à prévoir et par dérogation à l'article 15 modifié de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds peuvent être consenties au comptable chargé de la liquidation des secours et allocations à caractère social ainsi qu'au comptable extraordinaire de l'Administration des arts et des lettres, de l'éducation populaire et de la jeunesse pour la liquidation des secours alloués à des artistes et à des savants.

Le comptable extraordinaire de l'Administration des relations culturelles internationales du ministère de l'Education nationale et de la Culture néerlandaise et du ministère de l'Education nationale et de la Culture française est autorisé à payer, au moyen de fonds avancés, les bourses allouées aux étudiants étrangers, ainsi que les frais de déplacement des professeurs des divers degrés d'enseignement, des membres d'institutions savantes et artistiques, des délégations savantes et scolaires venant de l'étranger ou s'y rendant.

Art. 3. In afwijking van artikel 14, § 1, van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, mogen geldvoorschotten

gebruikt worden voor de uitbetaling van de lonen en allerlei bijlagen en vergoedingen ten bate van het door de Staat bezoldigd personeel en van de schuldvorderingen voortvloeiend uit overeenkomsten die 50 000 frank niet overschrijden.

De uitgaven van allerlei aard, die voortvloeien uit de toepassing van artikel 27 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, mogen betaald worden met geldvoorschotten.

De geldvoorschotten, ter beschikking gesteld van het Bestuur van kunsten en letteren, alsmede van de rijksmuseumen ressorterend onder dit bestuur, voor de aankoop van kunstwerken of collectievoorwerpen mogen uitgaven dekken tot een maximumbedrag van 50 000 frank.

Gelet op het dringend karakter der in het vooruitzicht gestelde uitgaven en in afwijking van het gewijzigd artikel 15 der wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, mogen geldvoorschotten verleend worden aan de rekenplichtige belast met de vereffening der hulpelden en toelagen van sociale aard evenals aan de buitengewone rekenplichtige van het Bestuur voor kunsten- en kunstonderwijs, voor de vereffening der hulpelden toegekend aan kunstenaars en geleerden.

De buitengewone rekenplichtige van het Bestuur der internationale culturele betrekkingen van het ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur en van het ministerie van Nationale Opvoeding en Franse Cultuur wordt ertoe gemachtigd, door middel van geldvoorschotten, de aan buitenlandse studenten toegekende studiebeurzen uit te betalen, evenals de reiskosten van buitenlandse leraars der verschillende graden van onderwijs, leden van geleerde en kunstgenootschappen en afvaardigingen van geleerden en scholen uit het buitenland of zich naar het buitenland bevegend.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Les subventions-traitements des membres du personnel de l'enseignement artistique peuvent être liquidées sous forme de dépenses fixes.

Art. 4. De weddetoelagen der personeelsleden van het kunstonderwijs mogen in de vorm van vaste uitgaven uitbetaald worden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. Les indemnités pour frais funéraires, ainsi que les allocations de naissance, peuvent être liquidées de la même manière que les rémunérations des bénéficiaires.

Art. 5. De vergoedingen wegens begrafeniskosten, alsmede de geboortetoelagen, mogen op dezelfde wijze uitbetaald worden als de bezoldigingen der belanghebbenden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. En ce qui concerne les budgets des secteurs Culture française et Culture néerlandaise :

a) Les crédits destinés au paiement des subventions de fonctionnement et des subventions d'équipement découlant de l'application de la loi du 29 mai 1959 relative à l'enseignement gardien, primaire, moyen, normal, technique et artistique pourront couvrir également des dépenses se rapportant à des années antérieures.

Les soldes disponibles que les crédits visés à l'alinéa précédent laisseront au 31 décembre 1979 seront reportés à l'année suivante pour y être utilisés aux mêmes fins que celles prévues sous l'article considéré de cette année.

b) Des dépenses se rapportant à des années antérieures peuvent être imputées à la charge des crédits des articles 12.01 affectés au paiement des honoraires des avocats et des médecins, des frais de justice en matière d'affaires civiles, administratives et pénales, des jetons de présence, frais de route et de séjour des personnes étrangères aux administrations de l'Etat, de la rémunération d'experts étrangers à l'administration et des prestations de tiers.

c) Toutes les recettes provenant du remboursement des avances faites à certaines productions cinématographiques, de même que les recettes provenant de l'exploitation des films sur lesquels le département de l'Education nationale et de la Culture française possède des droits, ainsi que le solde disponible éventuel des crédits de l'année budgétaire 1978 affectés à la promotion du film, sont versés aux fonds spéciaux ouverts à cet effet au titre IV — section particulière.

Ces fonds peuvent être utilisés pour l'aide à la production cinématographique.

d) Les crédits prévus pour la liquidation de subventions aux bibliothèques publiques des communes et des provinces, d'une part, et aux

bibliothèques publiques libres, d'autre part, peuvent être, au sein d'une même section pour des subventions de même nature, transférés de l'un à l'autre par arrêté royal suivant les besoins des services.

e) Les reliquats éventuels des crédits alloués aux différents musées de Belgique pour l'acquisition d'œuvres d'art ou d'objets de collection pourront être versées, à titre de subventions, aux caisses de ces établissements.

Art. 6. Wat betreft de begrotingen van de sectoren Franse Cultuur en Nederlandse Cultuur, kunnen :

a) De kredieten bestemd voor de betaling van werkings- en uitrustingsstoelagen voortvloeiend uit de toepassing van de wet van 29 mei 1959 betreffende het bewaarschoolonderwijs, het lager, middelbaar, normaal-, technisch en kunstonderwijs, mogen eveneens de uitgaven in verband met vorige jaren dekken.

De op 31 december 1979 beschikbare saldi van de kredieten bedoeld in het vorige lid worden overgedragen naar het volgend jaar om aangewend te worden voor dezelfde doeleinden als deze voorzien in het overeenstemmend artikel van dat jaar.

b) Uitgaven voortvloeiend uit vorige jaren aangerekend worden ten laste van de kredieten der artikelen 12.01 bestemd voor de uitkering van de erelonen van advocaten en geneesheren, de gerechtskosten inzake burgerlijke, administratieve en strafzaken, de presentiegelden, reis- en verblijfskosten van niet tot de rijksdiensten behorende personen, de bezoldiging van niet tot de administratie behorende deskundigen en prestaties van derden.

c) Al de inkomsten voortkomende van de terugbetaling van de voorschotten aan sommige filmproducties, alsook de inkomsten voortkomende van films waarvan het departement van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur en het departement van Nationale Opvoeding en Franse Cultuur over de rechten beschikken, alsmede het eventueel beschikbaar saldo van de kredieten voor het begrotingsjaar 1978 bestemd voor de bevordering van de film, gestort worden op de speciale fondsen daartoe geopend op titel IV — afzonderlijke sectie.

Deze fondsen mogen gebruikt worden voor de hulp aan de filmproductie.

d) De kredieten uitgetrokken voor de uitbetaling van de toelagen aan de openbare bibliotheken van de gemeenten en provincies, enerzijds, en aan de vrije openbare bibliotheken, anderzijds, in een zelfde sectie, voor toelagen van dezelfde aard, bij koninklijk besluit overgeschreven worden van de ene op de andere naargelang van de behoeften van de diensten.

e) De eventuele overschotten van de kredieten verleend aan de verschillende musea van België voor de aankoop van kunstwerken of collectievoorwerpen als toelage gestort worden in de kassen van deze instellingen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Le solde disponible éventuel des crédits de l'article 74.82 du budget des Affaires culturelles de la communauté culturelle française de l'année budgétaire 1979, secteur Culture française, affectés au paiement d'achats d'œuvres d'art et d'équipement pour les musées de Wallonie, pourra être reporté aux années suivantes.

Art. 7. Het eventueel beschikbaar saldo van de kredieten van het artikel 74.82 van de begroting van de Culturele Zaken van de Franse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979, sector Franse Cultuur, bestemd voor de betaling van aankoop van kunstwerken en van uitrusting voor de musea van Wallonië, zal op de volgende jaren mogen overgedragen worden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1946, des avances de fonds pour un montant maximum de 18 000 000 de francs peuvent être consenties au comptable extraordinaire du Commissariat général au Tourisme à charge du crédit alloué à l'article 12.20, section 32, de la partie II, de chacun des budgets des Affaires culturelles de la communauté culturelle néerlandaise et des Affaires culturelles de la communauté culturelle française — secteurs Communications — pour l'année budgétaire 1979.

Ledit comptable peut consentir des avances aux représentants du Commissariat général au Tourisme à l'étranger et aux bureaux touristiques frontaliers en vue du paiement sur place de créances afférentes au fonctionnement du bureau, aux salaires et indemnités, au loyer de biens immeubles, aux activités promotionnelles, ainsi qu'à l'acquisition de biens non durables et à l'exécution de travaux d'aménagement.

Les dépenses payables au moyen de ces avances ne peuvent excéder 50 000 francs.

Art. 8. Bij afwijking van artikel 15 van de organieke wet op het Rekenhof van 29 oktober 1846, mogen aan de buitengewone reken-

plichtige van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme geldvoorschotten verleend worden tot een maximumbedrag van 18 000 000 frank, ten laste van het krediet uitgetrokken op artikel 12.20, sectie 32, van deel II van elke der begrotingen der Culturele Zaken van de Nederlandse cultuurgemeenschap en der Culturele Zaken van de Franse cultuurgemeenschap — sectoren Verkeerswezen — voor het begrotingsjaar 1979.

Voornoemde rekenplichtige mag voorschotten verstrekken aan de vertegenwoordigers van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme in het buitenland en in de toeristische grensbureaus met het oog op de betaling ter plaatse van schuldvorderingen in verband met de werking van het kantoor, de lonen en vergoedingen, de huur van onroerende goederen, de promotionele activiteiten evenals de aankoop van niet-duurzame goederen en de uitvoering van veranderingswerken.

De uitgaven betaalbaar op deze voorschotten mogen 50 000 frank niet overtreffen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. Le ministre des Communications est autorisé à imputer les dépenses afférentes aux années budgétaires antérieures ainsi que des avances provisionnelles à la charge des crédits inscrits à l'article 12.01 du budget des Affaires culturelles de la communauté culturelle néerlandaise de l'année budgétaire 1979, secteur Communications, et destinés au paiement des honoraires des avocats et des médecins, des frais de justice en matière d'affaires civiles, administratives et pénales, des jetons de présence, frais de route et de séjour des personnes étrangères aux administrations de l'Etat, de la rémunération d'experts étrangers à l'administration et des prestations de tiers.

Art. 9. De minister van Verkeerswezen wordt gemachtigd de uitgaven voor vroegere begrotingsjaren alsmede provisionele voorschotten aan te rekenen ten laste van de kredieten ingeschreven op artikel 12.01 van de begroting der Culturele Zaken van de Nederlandse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979, sector Verkeerswezen, en bestemd tot de betaling van de erelonen van advocaten en geneesheren, van de gerechtskosten inzake burgerlijke, administratieve en strafzaken, van presentiegelden, reis- en verblijfskosten van niet tot de rijksdiensten behorende personen, van de bezoldiging van niet tot de administratie behorende deskundigen en prestaties van derden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Les subventions-traitements des membres du personnel de l'enseignement maritime subsidie, imputables sur les crédits prévus au budget des Affaires culturelles de la communauté culturelle néerlandaise, secteur Communications, peuvent être payées sous forme de dépenses fixes.

Art. 10. De weddetoelagen van de personeelsleden van het gesubsidieerd zeevaartonderwijs, welke ten laste vallen van de kredieten uitgetrokken op de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse cultuurgemeenschap, sector Verkeerswezen, mogen als vaste uitgaven betaald worden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 11. Le ministre de la Santé publique et de la Famille est autorisé à accorder des avances en matière d'inspection médicale scolaire sur base d'une prévision du subside annuel dû pour les examens cliniques systématiques et le traitement de la première aide paramédicale. Une première avance est accordée dans le courant du premier trimestre scolaire. Elle pourra atteindre 25 p.c. du montant du subside annuel prévu pour les activités précitées. Cette avance est récupérée sur les subsides à liquider pour les prestations des mois d'octobre à décembre inclus.

Dans les mêmes conditions, une deuxième avance à concurrence du même pourcentage peut être accordée dans le courant du deuxième trimestre scolaire, à récupérer sur les subsides à liquider pour les prestations des mois de février et suivants.

En matière d'inspection médicale scolaire, les dépenses afférentes aux années budgétaires antérieures peuvent être imputées à la charge des crédits inscrits à l'article 12.43 du budget des Affaires culturelles de la communauté culturelle française de l'année budgétaire 1979, secteur Santé publique et Famille, à l'article 12.42 du budget des Affaires culturelles de la communauté culturelle néerlandaise de l'année budgétaire 1979, secteur Santé publique et Famille, et à l'article 12.73 du budget des Affaires culturelles de la communauté culturelle allemande de l'année budgétaire 1979, secteur Santé publique et Famille.

Art. 11. De minister van Volksgezondheid en van het Gezin is ertoe gemachtigd inzake medisch schooltoezicht voorschotten toe te kennen,

berekend op het bedrag der jaarlijkse toelagen die voor de systematische klinische onderzoeken en voor wedde-uitkering van de eerste paramedische hulp verschuldigd zijn. Een eerste voorschot wordt verleend in de loop van het eerste schoolkwartaal. Dit voorschot kan 25 pct. belopen van het jaarlijkse bedrag van de subsidie met betrekking tot voornoemde uitgaven. Dit voorschot wordt teruggevorderd bij de vereffening van de subsidies voor de prestaties over de maanden oktober tot en met december.

Onder dezelfde voorwaarden kan een tweede voorschot, ten belope van hetzelfde percentage, worden toegekend in de loop van het tweede schoolkwartaal. Dit voorschot wordt teruggevorderd bij de vereffening van de subsidies voor de prestaties over de maanden februari en volgende.

Inzake medisch schooltoezicht, mogen de uitgaven voor vroegere begrotingsjaren aangerekend worden ten laste van de kredieten ingeschreven op het artikel 12.43 van de begroting der Culturele Zaken van de Franse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979, sector Volksgezondheid en Gezin, op het artikel 12.42 van de begroting der Culturele Zaken van de Nederlandse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979, sector Volksgezondheid en Gezin, en op het artikel 12.73 van de begroting der Culturele Zaken van de Duitse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979, sector Volksgezondheid en Gezin.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 12. Le ministre de la Santé publique et de la Famille est autorisé, en ce qui concerne les frais d'instruction et allocations d'études aux orphelins, à effectuer les dépenses sur ouverture de crédit et à imputer les créances arriérées à la charge des crédits prévus pour cet objet à l'article 33.40 du budget des Affaires culturelles de la communauté culturelle néerlandaise de l'année budgétaire 1979, secteur Santé publique et Famille, à l'article 33.41 du budget des Affaires culturelles de la communauté culturelle française de l'année budgétaire 1979, secteur Santé publique et Famille, et à l'article 33.71 du budget des Affaires culturelles de la communauté culturelle allemande de l'année budgétaire 1979, secteur Santé publique et Famille.

Art. 12. De minister van Volksgezondheid en van het Gezin wordt gemachtigd, wat de onderwijskosten en studietoelagen aan de wezen betreft, de uitgaven op kredietopening uit te keren en de achterstallige uitgaven aan te rekenen op de kredieten voorzien voor dit doel op het artikel 33.40 van de begroting der Culturele Zaken van de Nederlandse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979, sector Volksgezondheid en Gezin, op het artikel 33.41 van de begroting der Culturele Zaken van de Franse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979, sector Volksgezondheid en Gezin, en op het artikel 33.71 van de begroting der Culturele Zaken van de Duitse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979, sector Volksgezondheid en Gezin.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 13. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 10 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires du département de la Santé publique et de la Famille, à l'effet de payer, indépendamment des menues dépenses, les créances n'excédant pas 50 000 francs.

Art. 13. Bij afwijking van artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 10 000 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen van het departement van Volksgezondheid en van het Gezin, met het oog op de uitbetaling, benevens de kleine uitgaven, van de schuldvorderingen die geen 50 000 frank overschrijden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 14. Le ministre de l'Agriculture est autorisé à imputer les dépenses afférentes aux années budgétaires antérieures à la charge des crédits inscrits à l'article 12.22 respectivement du budget des Affaires culturelles de la communauté culturelle française de l'année budgétaire 1979, secteur Agriculture, et du budget des Affaires culturelles de la communauté culturelle néerlandaise de l'année budgétaire 1979, secteur Agriculture, et destinés à la formation professionnelle en agriculture (dépenses de toute nature relatives aux cours, conférences et journées d'étude organisés par le ministre de l'Agriculture).

Art. 14. De minister van Landbouw wordt gemachtigd de uitgaven voor vroegere begrotingsjaren aan te rekenen ten laste van de kredieten ingeschreven respectievelijk op het artikel 12.22 van de begroting der Culturele Zaken van de Franse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979, sector Landbouw, en van de begroting der Cul-

turele Zaken van de Nederlandse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979, sector Landbouw, en bestemd tot de beroepsvorming op landbouwgebied (uitgaven van alle aard in verband met de cursussen, voordrachten en studiedagen ingericht door het ministerie van Landbouw).

— Adopté.

Aangenomen.

TITRE IV. — Section particulière

Art. 15. Le fonds ouvert à la section particulière du budget des Affaires culturelles de la communauté culturelle française, secteur Culture française, et destiné à la restauration des monuments et édifices privés classés peut recevoir toutes donations en espèces ou en titres émanant de particuliers ou d'institutions privées.

Ces donations seront utilisées aux mêmes fins que celles prévues sous les articles 52.03.01 de la section 44 et 52.03.02 de la section 54 du même budget.

TITRE IV. — Afzonderlijke sectie

Art. 15. Het fonds op de afzonderlijke sectie van de begroting van de Culturele Zaken van de Franse cultuurgemeenschap, sector Franse Cultuur, dat bestemd is voor het herstellen van geklasseerde monumenten en privé-gebouwen, mag alle giften in specien of in effecten van particulieren of privé-instellingen ontvangen.

Deze giften zullen aangewend worden voor dezelfde doeleinden als deze voorzien in de artikels 52.03.01 van sectie 44 en 52.03.02 van sectie 54 van dezelfde begroting

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote de l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI OUVRANT DE NOUVEAUX CREDITS PROVISOIRES A VALOIR SUR LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES WALLONNES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

Discussion générale et vote des articles

ONTWERP VAN WET WAARBIJ NIEUWE VOORLOPIGE KREDIETEN WORDEN GEOPEND WELKE IN MINDERING KOMEN VAN DE BEGROTING VAN DE WAAELSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi ouvrant de nouveaux crédits provisoires.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet waarbij nieuwe voorlopige kredieten worden geopend.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

La parole est au rapporteur pour son rapport oral.

M. Paque, rapporteur. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1979 vient seulement d'être déposé. Il sera examiné incessamment par la commission compétente. Tout sera mis en œuvre pour qu'il soit voté dans les deux Chambres avant les vacances parlementaires.

Les crédits provisoires votés couvrent les dépenses jusqu'à la fin du mois de mai.

Afin d'assurer la continuité des services, l'exécutif de la Région wallonne est amené à solliciter du Parlement l'octroi de deux nouveaux douzièmes provisoires, couvrant ainsi les dépenses des mois de juin et de juillet.

En réponse à une question au sujet de la signification du mot « privé » figurant à la dernière ligne de l'annexe au rapport de M. Knoops, fait au nom de la commission des Finances de la Chambre des représentants, le ministre de la Région wallonne signale qu'il s'agit de subsides accordés aux établissements industriels pour l'épuration des eaux.

Le projet n'ayant pas donné lieu à d'autres remarques, il fut adopté par 11 voix et 2 abstentions.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

L'article premier est ainsi rédigé :

Article 1er. Des crédits provisoires, à valoir sur le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1979, sont ouverts au ministère de la Région wallonne :

- a) Dépenses courantes :
 - Crédits non dissociés : 1 397 400 000 francs;
 - Crédits d'ordonnancement : 8 400 000 francs.
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 1 883 800 000 francs;
 - Crédits d'ordonnancement : 221 200 000 francs.

Artikel 1. Voorlopige kredieten, welke in mindering komen van de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979, zijn geopend ten behoeve van het ministerie van het Waalse Gewest :

- a) Lopende uitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 1 397 400 000 frank;
 - Ordonnanceringskredieten : 8 400 000 frank.
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 1 883 800 000 frank;
 - Ordonnanceringskredieten : 221 200 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Les crédits provisoires alloués par la présente loi ne peuvent être affectés à des dépenses courantes et à des dépenses de capital nouvelles non autorisées antérieurement par le législateur.

Art. 2. De bij deze wet verleende voorlopige kredieten mogen niet aangewend worden tot nieuwe lopende en kapitaaluitgaven vroeger niet toegelaten door de wetgevende macht.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Des autorisations nouvelles d'engagement se rapportant à l'article 60.01.A — Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale — du titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget des Affaires régionales wallonnes de 1979, sont accordées pour les sept premiers mois de 1979 à concurrence de :

- Secteur « Affaires économiques » : 1 866 560 000 francs;
- Secteur « Classes moyennes » : 451 472 000 francs.

Art. 3. Met betrekking tot het artikel 60.01.A — Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie — van titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor 1979, worden, voor de eerste zeven maanden van 1979, nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van :

- Sector « Economische Zaken » : 1 866 560 000 frank;
- Sector « Middenstand » : 451 472 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. A l'intervention du ministre et des secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales wallonnes, le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est autorisé à prendre l'engagement de payer à l'échéance, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des interventions prévues à l'article 6 de la loi du 6 juillet 1973 modifiant celle du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux.

Pendant les sept premiers mois de 1979, ces engagements pourront porter sur un volume de prêts ne dépassant pas 1 260 000 000 de francs.

Art. 4. Door bemiddeling van de minister en de staatssecretarissen belast met de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden, wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen gemachtigd de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag,

van de interest en de aflossingen binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen bedoeld in artikel 6 van de wet van 6 juli 1973 tot wijziging van die van 23 december 1963 op de ziekenhuizen.

Tijdens de eerste zeven maanden van 1979 mogen deze verbintenissen gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 1 260 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales wallonnes peuvent autoriser les organismes indiqués ci-après à souscrire des engagements pendant les sept premiers mois de 1979, jusqu'au montant indiqué en regard de chaque organisme :

- La Société nationale du Logement : 6 300 000 000 de francs;
- La Société nationale terrienne : 1 722 000 000 de francs.

Art. 5. De minister en de staatssecretarissen belast met de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd de hieronder vermelde instellingen toe te laten verbintenissen aan te gaan, tijdens de eerste zeven maanden van 1979, tot het naast elke instelling aangegeven bedrag :

— De Nationale Maatschappij voor Huisvesting : 6 300 000 000 frank;

— De Nationale Landmaatschappij : 1 722 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales wallonnes sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux organismes financiers, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de dix ans, des sommes qu'ils ont payées pour compte de l'Etat, à titre de primes ou de réductions d'intérêt, aux constructeurs et aux acheteurs de logements sociaux.

Tout engagement à prendre de ce chef est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes.

Le montant total des primes accordées est limité pendant les sept premiers mois de 1979 à 421 375 000 francs.

Art. 6. De minister en de staatssecretarissen belast met de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd in naam van de Staat, de verbintenissen aan te gaan op de vervaldag en binnen een maximumtermijn van tien jaar aan de financiële instellingen de interest en de delging te betalen van de bedragen die zij voor rekening van de Staat aan de bouwers en de kopers van volkswoningen betaald hebben als primes of als verminderingen van interest.

Elke verbintenis uit dien hoofde aan te gaan is onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Het totaalbedrag der toegestane premies is beperkt tijdens de eerste zeven maanden van 1979 tot 421 375 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales wallonnes sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique, en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis au haut contrôle :

1° Du ministère des Travaux publics;

2° Du ministère de la Justice.

Ces engagements pourront porter pendant les sept premiers mois de 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 672 000 000 de francs.

Art. 7. De minister en de staatssecretarissen belast met de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder het hoog toezicht staan van :

1° Het ministerie van Openbare Werken;

2° Het ministerie van Justitie.

Die verbintenissen mogen tijdens de eerste zeven maanden van 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 672 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales wallonnes sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique, en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à leur haut contrôle.

Ces engagements pourront porter pendant les sept premiers mois de 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 858 000 000 de francs.

Art. 8. De minister en de staatssecretarissen belast met de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder hun hoog toezicht staan.

Die verbintenissen mogen tijdens de eerste zeven maanden van 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 858 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales wallonnes sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique, en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à leur haut contrôle.

Ces engagements pourront porter pendant les sept premiers mois de 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 234 000 000 de francs.

Art. 9. De minister en de staatssecretarissen belast met de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder hun hoog toezicht staan.

Die verbintenissen mogen tijdens de eerste zeven maanden van 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 234 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Tout engagement à prendre, en vertu des articles 7 à 9 de la présente loi, est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes.

Avant le 10 de chaque mois, le contrôleur des engagements transmet à la Cour des comptes, avec les documents justificatifs, un relevé établi en trois exemplaires, mentionnant, d'une part, le montant des engagements visés au cours du mois écoulé et, d'autre part, le montant des engagements visés depuis le début de l'année.

Art. 10. Elke verbintenis aan te gaan krachtens artikelen 7 tot 9 van deze wet, wordt onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Vóór de 10e van iedere maand, legt de controleur der vastleggingen aan het Rekenhof een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor die, eensdeels, het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand gevisieerd werden en, anderdeels, het bedrag aangeeft van de vastleggingen die gevisieerd werden sinds het begin van het jaar.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 11. Sont annulées les autorisations d'engagement de 200 000 000 de francs contenues dans l'article 11 de la loi du 25 avril 1979, ouvrant de nouveaux crédits provisoires pour l'année budgétaire 1979 et relatives au financement des subsides prévus aux articles 33 et 34 de la loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution.

Art. 11. Worden ingetrokken de vastleggingsmachtigingen ten bedrage van 200 000 000 frank, toegekend door het artikel 11 van de wet van 25 april 1979, waarbij nieuwe voorlopige kredieten worden geopend voor het begrotingsjaar 1979 en die betrekking hebben op de financiering van de toelagen waarvan sprake in de artikels 33 en 34 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 12. La présente loi entre en vigueur le 1er juin 1979.

Art. 12. Deze wet treedt in werking op 1 juni 1979.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote de l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET WAARBIJ NIEUWE VOORLOPIGE KREDIETEN WORDEN GEOPEND WELKE IN MINDERING KOMEN VAN DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEWESTELIJKE AANGELEGHENEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI OUVRANT DE NOUVEAUX CREDITS PROVISOIRES A VALOIR SUR LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES FLAMANDES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet waarbij nieuwe voorlopige kredieten worden geopend.

Nous abordons l'examen du projet de loi ouvrant de nouveaux crédits provisoires.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de heer Constant De Clercq om verslag uit te brengen.

De heer C. De Clercq, verslaggever. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Eerste Minister, Heren Ministers, geachte collega's, het wetsontwerp waarbij nieuwe voorlopige kredieten worden geopend welke in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden, budgettair jaar 1979, is gisteren in uw commissie onderzocht. Eerder waren reeds vijf twaalfde van deze begroting toegekend.

De regering vraagt thans opnieuw twee taalfde, zijnde de periode tot en met 31 juli aanstaande. Dat wil zeggen dat de regering verwacht dat deze materie tegen 1 augustus definitief zal zijn geregeld. De artikelen 1 tot 12, alsmede het ontwerp van wet, werden in de commissie goedgekeurd met 10 stemmen bij 2 onthoudingen. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

Artikel één luidt :

Artikel 1. Voorlopige kredieten, welke in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979, zijn geopend ten behoeve van het ministerie van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest :

a) Lopende uitgaven :

— Niet-gesplitste kredieten : 1 802 100 000 frank;
— Ordonnanceringskredieten : 4 700 000 frank.

b) Kapitaaluitgaven :

— Niet-gesplitste kredieten : 1 218 400 000 frank;
— Ordonnanceringskredieten : 965 100 000 frank.

Article 1er. Des crédits provisoires, à valoir sur le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1979, sont ouverts au ministère de la Communauté néerlandaise et de la Région flamande :

a) Dépenses courantes :

- Crédits non dissociés : 1 802 100 000 francs;
- Crédits d'ordonnancement : 4 700 000 francs.

b) Dépenses de capital :

- Crédits non dissociés : 1 218 400 000 francs;
- Crédits d'ordonnancement : 965 100 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. De bij deze wet verleende voorlopige kredieten mogen niet aangewend worden tot nieuwe lopende en kapitaaluitgaven vroeger niet toegelaten door de wetgevende macht.

Art. 2. Les crédits provisoires alloués par la présente loi ne peuvent être affectés à des dépenses courantes et à des dépenses de capital nouvelles non autorisées antérieurement par le législateur.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. Met betrekking tot het artikel 60.01.A — Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie — van titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor 1979, worden, voor de eerste zeven maanden van 1979, nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van :

- Sector « Economische Zaken » : 2 055 549 000 frank;
- Sector « Middenstand » : 597 824 000 frank.

Art. 3. Des autorisations nouvelles d'engagement se rapportant à l'article 60.01.A — Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale — du titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget des Affaires régionales flamandes de 1979, sont accordées pour les sept premiers mois de 1979 à concurrence de :

- Secteur « Affaires économiques » : 2 055 549 000 francs;
- Secteur « Classes moyennes » : 597 824 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. Door bemiddeling van de minister en de staatssecretarissen belast met de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden, wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen gemachtigd de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, van de interest en de aflossingen binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen bedoeld in artikel 6 van de wet van 6 juli 1973 tot wijziging van die van 23 december 1963 op de ziekenhuizen.

Tijdens de eerste zeven maanden van 1979 mogen deze verbintenissen gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 960 000 000 frank.

Art. 4. A l'intervention du ministre et des secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales flamandes, le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est autorisé à prendre l'engagement de payer à l'échéance, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des interventions prévues à l'article 6 de la loi du 6 juillet 1973 modifiant celle du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux.

Pendant les sept premiers mois de 1979, ces engagements pourront porter sur un volume de prêts ne dépassant pas 960 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. De minister en de staatssecretarissen belast met de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd de hieronder vermelde instellingen toe te laten verbintenissen aan te gaan, tijdens de eerste zeven maanden van 1979, tot het naast elke instelling aangegeven bedrag :

— De Nationale Maatschappij voor Huisvesting : 8 280 000 000 frank;

— De Nationale Landmaatschappij : 3 000 000 000 frank.

Art. 5. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales flamandes peuvent autoriser les organismes indiqués ci-après

à souscrire des engagements pendant les sept premiers mois de 1979, jusqu'au montant indiqué en regard de chaque organisme :

- La Société nationale du Logement : 8 280 000 000 de francs;
- La Société nationale terrienne : 3 000 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 6. De minister en de staatssecretarissen belast met de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd in naam van de Staat, de verbintenissen aan te gaan op de vervaldag en binnen een maximumtermijn van tien jaar aan de financiële instellingen de interest en de delging te betalen van de bedragen die zij voor rekening van de Staat aan de bouwers en de kopers van volkswoningen betaald hebben als premies of als verminderingen van interest.

Elke verbintenis uit dien hoofde aan te gaan is onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Het totaalbedrag der toegestane premies is beperkt tijdens de eerste zeven maanden van 1979 tot 758 290 000 frank.

Art. 6. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales flamandes sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux organismes financiers, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de dix ans, des sommes qu'ils ont payées pour compte de l'Etat, à titre de primes ou de réductions d'intérêt, aux constructeurs et aux acheteurs de logements sociaux.

Tout engagement à prendre de ce chef est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes.

Le montant total des primes accordées est limité pendant les sept premiers mois de 1979 à 758 290 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. De minister en de staatssecretarissen belast met de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden worden gemachtigd namens de Staat de verbintenis aan te gaan tot het betalen, op de vervaldag, aan de door de minister van Financiën erkende kredietinstellingen, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste twintig jaar, van leningen toegestaan aan industriële ondernemingen, in toepassing van de toelageregeling waarvan sprake in de artikels 33 en 34 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Tijdens de eerste zeven maanden van 1979 mogen deze verbintenissen gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 300 000 000 frank.

Art. 7. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales flamandes sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer à l'échéance, aux organismes de crédit agréés par le ministre des Finances, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de vingt ans, des prêts accordés aux entreprises industrielles, en application de la réglementation sur l'octroi des subsides dont question aux articles 33 et 34 de la loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution.

Pendant les sept premiers mois de 1979, ces engagements pourront porter sur un volume de prêts ne dépassant pas 300 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 8. De minister en de staatssecretarissen belast met de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder het hoog toezicht staan van :

1° Het ministerie van Openbare Werken;

2° Het ministerie van Justitie.

Die verbintenissen mogen tijdens de eerste zeven maanden van 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 1 800 000 000 frank.

Art. 8. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales flamandes sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique, en lieu et

place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis au haut contrôle :

- 1° Du ministère des Travaux publics;
- 2° Du ministère de la Justice.

Ces engagements pourront porter pendant les sept premiers mois de 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 1 800 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. De minister en de staatssecretarissen belast met de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder hun hoog toezicht staan.

Die verbintenissen mogen tijdens de eerste zeven maanden van 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 2 880 000 000 frank.

Art. 9. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales flamandes sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique, en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à leur haut contrôle.

Ces engagements pourront porter pendant les sept premiers mois de 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 2 880 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 10. De minister en de staatssecretarissen belast met de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder hun hoog toezicht staan.

Die verbintenissen mogen tijdens de eerste zeven maanden van 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 420 000 000 frank.

Art. 10. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales flamandes sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique, en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à leur haut contrôle.

Ces engagements pourront porter pendant les sept premiers mois de 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 420 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. Elke verbintenis aan te gaan krachtens artikelen 7 tot 10 van deze wet, wordt onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Vóór de 10e van iedere maand, legt de controleur der vastleggingen aan het Rekenhof een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor die, eensdeels, het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand gevisieerd werden en, anderdeels, het bedrag aangeeft van de vastleggingen die gevisieerd werden sinds het begin van het jaar.

Art. 11. Tout engagement à prendre, en vertu des articles 7 à 10 de la présente loi, est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes.

Avant le 10 de chaque mois, le contrôleur des engagements transmet à la Cour des comptes, avec les documents justificatifs, un relevé établi en trois exemplaires, mentionnant, d'une part, le montant des engagements visés au cours du mois écoulé et, d'autre part, le montant des engagements visés depuis le début de l'année.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 12. Deze wet treedt in werking op 1 juni 1979.

Art. 12. La présente loi entre en vigueur le 1er juin 1979.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote de l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI OUVRANT DE NOUVEAUX CREDITS PROVISOIRES A VALOIR SUR LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES BRUXELLOISES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

Discussion générale et vote des articles

ONTWERP VAN WET WAARBIJ NIEUWE VOORLOPIGE KREDIETEN WORDEN GEOPEND WELKE IN MINDERING KOMEN VAN DE BEGROTING VAN DE BRUSSELSE GEWESTELIJKE AANGELEGHEIDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi relatif aux crédits provisoires à valoir sur le budget des Affaires régionales bruxelloises.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet betreffende voorlopige kredieten bij de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

La parole est à M. Delpérée pour un rapport oral.

M. Delpérée, rapporteur. — Monsieur le Président, Messieurs les Ministres, chers collègues, il m'échoit l'honneur de vous présenter le rapport oral, au nom de la commission des Finances, sur le projet de loi ouvrant de nouveaux crédits provisoires à valoir sur le budget des Affaires régionales bruxelloises pour l'année budgétaire 1979.

Les cinq douzièmes provisoires ouverts par des lois précédentes sont épuisés depuis le 31 mai écoulé.

Même si le texte du budget des Affaires régionales bruxelloises pour l'année 1979 vous a été distribué cette semaine, l'exécutif de la Région bruxelloise juge indispensable de solliciter l'octroi de deux nouveaux douzièmes provisoires, pour les mois de juin et de juillet, à valoir sur l'ensemble du budget 1979.

Ce projet de loi a été examiné le 27 juin 1979 par la commission des Finances.

Celle-ci a entendu un large exposé du ministre de la Région bruxelloise.

Le ministre a rappelé que le budget 1979 avait été proposé par le gouvernement précédent, mais que ce budget contient un article 12 confirmant la décision unanime du 18 février 1979 du Comité ministériel des Affaires bruxelloises, à son tour confirmée par la décision du Conseil des ministres du 12 mars 1979. Ces décisions autorisent le ministre de la Région bruxelloise à engager, ordonnancer et payer à charge du budget régional bruxellois des dépenses liées au service financier d'un emprunt à contracter par l'agglomération de Bruxelles pour un montant maximum de 900 millions de francs.

Le ministre a expliqué que la situation financière de l'agglomération justifiait, dans les circonstances actuelles, la négociation d'un tel emprunt.

Il a rappelé qu'une étude de l'Union des Villes et des Communes avait démontré les déficiences structurelles de la situation présente, c'est-à-dire l'insuffisance des moyens financiers mis à sa disposition par rapport aux fonctions exercées.

Ce large exposé ayant répondu, en quelque sorte, par avance aux questions possibles, aucun débat n'a été engagé.

La commission a dès lors voté sur les articles et sur l'ensemble.

Le vote sur les articles a donné les résultats suivants : l'article 12 — ayant fait l'objet d'un vote distinct — a été adopté à l'unanimité des membres présents, tandis que les autres articles ainsi que l'ensemble du projet étaient adoptés par 12 voix et 2 abstentions. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan Mevr. Staels.

Mevr. Staels-Dompas. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, Dames en Heren, wij zullen dit ontwerp niet ten gronde bespreken omdat die grondige behandeling reeds is gebeurd zowel in de Kamercommissie voor de Financiën als in de openbare vergadering van de Kamer en wij ons kunnen aansluiten bij wat onze CVP-collega's daar hebben gezegd en bij het verslag dat over die besprekingen is gemaakt.

Wij willen wel in naam van onze fractie aan de regering drie vragen stellen vooral ten aanzien van artikel 12 van dit ontwerp, gezien zich sedert de stemming in de Kamer een nieuw feit heeft voorgedaan. Bij de bespreking van gisteren in de Brusselse Agglomeratieraad en de beslissing in verband met de lening van 900 miljoen frank die moet worden aangegaan (artikel 12 van dit ontwerp) is het volgende gezegd: «De Brusselse Agglomeratieraad heeft geweigerd zich te verbinden niet langer gratis bepaalde diensten ter beschikking te stellen aan gemeenten buiten de agglomeratie.» Ik leg de nadruk op de zinsnede «buiten de agglomeratie».

Blijft de voorwaarde door de regering gesteld in de Kamer ten aanzien van de Brusselse agglomeratie van kracht, namelijk om binnen de drie maanden een financieel saneringsplan op te stellen waarvan de minister van Financiën de grote lijnen heeft medegedeeld? Deze grote lijnen zijn, ten eerste, de stopzetting van de activiteiten van de agglomeratie die buiten haar bevoegdheidsfeer vallen. Daarover is gisteren in de Brusselse Agglomeratieraad gesproken. Ten tweede, het vrijwillig overnemen van bevoegdheden die normaal door de gemeente worden uitgeoefend, zal slechts kunnen gebeuren tegen een aangepaste vergoeding. Dit houdt dus verband met het gratis verstrekken van diensten. Ten derde, in het kader van de sanering van de financiën zullen de retributies, onder meer voor het ophalen van huisvuil, moeten worden aangepast aan de werkelijke kostprijs van de verleende diensten.

Onze vragen zijn de volgende:

Blijven deze voorwaarden gesteld? Welke waarborgen heeft de regering dat dit plan niet alleen opgesteld maar ook uitgevoerd wordt? Welke maatregelen zullen bij niet-naleving van de door de regering gestelde voorwaarden, worden genomen?

De houding van onze fractie zal worden bepaald door het antwoord van de regering. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Bondt.

De heer De Bondt. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Eerste Minister, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, collega's, ik zal eerst zeggen op welke wijze ik straks mijn stem zal uitbrengen ten einde een poging te doen om te spreken over een aangelegenheid zonder noodzakelijkerwijze emoties te moeten opwekken.

Ik zal de terbeschikkingstelling van voorlopige kredieten voor het Brusselse Gewest niet verwerpen, omdat ik van mening ben dat voor het goed beheer van personen en instellingen het aangewezen is dat het bevoegde Brusselse Ministercomité moet kunnen handelen in de maanden die voor de boeg liggen.

Ik zal de kredieten echter ook niet goedkeuren om de redenen die ik dadelijk zal trachten weer te geven, tenzij zou blijken dat ik ten gronde op het verkeerde spoor ben terechtgekomen.

Ik geloof niet dat in deze vergadering moet worden gezocht naar schuldigen, omdat een ondergeschikt bestuur er niet in slaagt de touwtjes aan elkaar te knopen. Het ondergeschikte bestuur streeft een bepaald belang na, in dit geval een gemeentelijk belang, namelijk dat van de agglomeratie en van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, dat respectabel is en waarbij het ondergeschikt bestuur binnen zijn eigen taak blijft.

Geplaatst voor het probleem dat door de rapporteur werd vermeld en door Mevr. Staels-Dompas werd besproken, is het de vraag of wij hier in de Senaat, die als opdracht heeft de regering te controleren, moeten nagaan of wij onze taak wel naar behoren hebben vervuld.

Ik veroorloof mij te denken dat wij verzuimd hebben na te gaan of de Koning datgene heeft verricht wat hem krachtens artikel 49 van de wet van 26 juli 1971 op de agglomeraties en federaties van gemeenten werd opgedragen. In dat artikel 49 werd gezegd dat de Koning aan de gemeenten zou aanwijzen aan welke fiscale inkomsten de gemeenten zouden verzaken op het ogenblik dat de agglomeratie op gang kwam en die betrekking hebben op de bevoegdheden die door de wet aan de agglomeratie worden opgedragen. Bij mijn weten is dat ook geschied.

Maar de Koning heeft nagelaten, bij verzuim van de agglomeratie, aan de agglomeratie de verplichtingen op te leggen voor de bijpassende inkomsten te zorgen die in de fiscale moestuin ter beschikking werden gesteld doordat de gemeenten dit terrein van tuinieren hadden verlaten.

Door de accumulatie van dit verzuim, staan wij vandaag voor een toestand die vanuit het algemeen belang zorgwekkend is en waarmee

de regering zwaar wordt geconfronteerd. Het is de aanleiding tot een belangrijke lening die niet meer kan worden gewaarborgd door het betreffend ondergeschikt bestuur, omdat alle mogelijkheden voor lening-capaciteit voor dit bestuur zijn uitgeput. Bijgevolg moet die lening worden gewaarborgd door het Rijk en maakt zij het voorwerp uit van besprekingen in Kamer en Senaat.

Wij moeten nagaan of de behoeften die worden gesuggereerd op het vlak van het ondergeschikt bestuur in de gemeenten en de agglomeratie van Brussel niet kunnen worden gedekt door de middelen die thans ter beschikking worden gesteld.

Sinds de invoering van de voorlopige gewestvorming werden de fondsen van het Gemeentefonds verdeeld, gedeeltelijk en progressief, volgens de verdeelsleutel die aan de gewesten toekomt. Dit heeft meegebracht in vergelijking met de verdeling die plaats had op basis van de wet die het Gemeentefonds beheerste vóór 1975, dat er nu voor de negentien gemeenten van Brussel een belangrijke regressie was in geld, ten voordele van het Waalse Gewest en niet ten voordele van het Vlaamse Gewest. Dat mag wel onderstreept worden. Het aandeel dat het Vlaamse Gewest heeft in het Gemeentefonds ligt eigenlijk beneden het percentage dat het Vlaamse Gewest toekomt volgens de verdeelsleutel van de dotaties voor de drie gewesten.

De regering heeft dat ingezien. Buiten het Gemeentefonds en buiten de middelen die ter beschikking staan van het Gemeentefonds, is er 4 pct. van dit bedrag ter beschikking gesteld van de stad Brussel. Wanneer men vaststelt dat deze middelen, gevoegd bij de middelen die aan het Brusselse Gewest werden toegewezen krachtens de gemengde toewijzing van het Gemeentefonds enerzijds en de regionale verdeelsleutels anderzijds, dan merkt men toch dat dit 17 pct. betekent voor het begrotingsjaar 1978. Voor 1979 staat het cijfer nog niet vast en ik wil geen cijfers citeren waarvan ik niet met zekerheid de juistheid kan onderschrijven. 17 pct. is een regressie met 3 pct. ten opzichte van de initiale periode van 1975 volgens uitsluitende toepassing van de criteria van de wet op het Gemeentefonds.

Dat is een klein verschil.

Ik vraag de regering ook een antwoord op de vragen die ik mij daaromtrent stel.

Is het waar dat de voortreffelijke solidariteit in de Brusselse gewestelijke executieve ertoe geleid heeft dat de som, ter beschikking gesteld door het Gemeentefonds, ongeveer 13,3 pct. van zijn middelen en de 4 pct. ter beschikking van de stad Brussel, verdeeld werd tussen de negentien gemeenten op basis van de globale som, zodat de achttien andere gemeenten van de agglomeratie een meer dan evenredig aandeel hebben gekregen van die 13,3 pct., en dat de stad Brussel vrijwillig heeft afgezien van een groot deel van haar aandeel omdat reeds een evenwicht in haar begroting kon worden gerealiseerd door die 4 pct. extra, wat in 1978 toch 2 miljard 56 miljoen vertegenwoordigde.

Ik breng deze aangelegenheid hier ter sprake, omdat ik weet dat men in de regering nagaat welke bijzondere verplichtingen de gemeenten van het hoofdstedelijk gebied op zich moeten nemen, tengevolge van hun bicommunautair karakter en van hun internationale taken. Men gaat na of er buiten de hier aangehaalde middelen nog andere ter beschikking moeten worden gesteld.

Ik weet dat er een wetenschappelijke studie bestaat, vooralsnog niet gepubliceerd, waarin een vergelijkende studie wordt gemaakt van de begrotingen van vier steden buiten het hoofdstedelijk gebied, Antwerpen, Gent, Luik en Namen, en de begrotingen van de gemeenten van het Brussels gebied, alsmede van de agglomeratie. Bij het bekijken van de uitgaven van het Brussels gebied, moeten wij altijd de inspanningen én van de gemeenten én van de agglomeratie nagaan, omdat hier twee instanties instaan voor wat in de andere steden door de gemeenten wordt gepresteerd. De agglomeratiebevoegdheden zijn immers gemeentelijke bevoegdheden.

Als ik die vergelijkende studie goed interpreteer, en indien de gehanteerde werkhypothese onaanvechtbaar zijn, dan blijkt vooralsnog niet dat de Brusselse negentien gemeenten en de agglomeratie hogere uitgaven hebben dan de uitgaven in de andere gemeenten voor vergelijkbare functies.

Van zelfsprekend hoop ik dat dit studiemateriaal zal verschijnen parallel met het verslag dat daaromtrent in de regering wordt voorbereid, zodat wij allen wellicht met meer objectiviteit zullen kunnen oordelen welke maatregelen moeten worden genomen.

Ik eindig mijn betoog door te stellen dat in het hoofdstedelijk gebied, kijkend naar de toekomst, naar wat de opdracht is van deze grondwetgevende vergadering, uiteindelijk het onderscheid bezwaarlijk te maken is, en praktisch onbestaand, tussen het gewestelijk belang en het gemeentelijk belang voor instanties waarvan het territorium, *ratione loci*, en ook de rechtsonderhorigen, samenvallen.

Een definitie van Brussel, die historisch juist is — en vandaag niet door de feiten kan worden geloofd —, is dat Brussel de Belgische tweetalige hoofdstad is.

Wij zouden de problematiek die wij kennen met betrekking tot Brussel niet ontmoeten wanneer deze definitie niet meer wordt gehandhaafd en Brussel een agglomeratie zou zijn vergelijkbaar met de andere grote agglomeraties daarstraks door mij genoemd.

Als wij ook op financieel vlak een oplossing willen vinden — en u zal dadelijk merken waarom ik dit vermeld — moeten wij uitgaan van het beginsel dat het hoger niveau het lager niveau kan opslorpen in het geval dat bevolking en territorium volledig samenvallen. Dit zou tot gevolg hebben dat de kwestie van de fusie van de gemeenten niet meer aan bod komt en dat artikel 6 van de wet tot wijziging van de wet van 1 augustus 1974, waarin sprake is van een eensluidend advies van het Brussels gewestelijk executief, bij de eventuele fusie niet langer een obstakel is, daar in deze hypothese de Brusselse gemeenten kunnen verdwijnen.

Wat Mevr. Staels-Dompas zo bekommert, zoals daarstraks is gebleken, en wat inderdaad zeer moeilijk is voor het Parlement, namelijk de controle op de verbintenissen door de regering aangegaan, zal veel gemakkelijker worden, omdat belofte, uitvoering, controle en verantwoording gebeuren in dialoog tussen de volksvertegenwoordiging in de Wetgevende Kamers en de executieven van de betrokken instanties. Wij weten dat de controle van de begroting van Nationale Opvoeding, waar alles gelocaliseerd is bij de uitvoerende macht, onder meer om na te gaan of de besparingsmaatregelen evenwichtig zijn verdeeld tussen de verschillende sectoren van het onderwijs, voor een parlementslid uiterst moeilijk is. Over welke controlemiddelen zullen wij dan beschikken om na te gaan of de beloften werden nagekomen die de regering heeft gedaan in de Kamer en die de voorwaarden zouden zijn voor de uitvoering van deze bijkomende lening van 900 miljoen, te meer als wij vernemen, wat ook door voorgaande spreker werd gezegd, dat het betrokken ondergeschikt bestuur inmiddels een geluid laat horen dat contradictorisch is met de beloften door de regering in de bevoegde kamercommissie afgelegd?

Ik veronderstel dat de regering alles in het werk zal stellen om een en ander recht te zetten en dat haar overtuigingskracht niet alleen invloed heeft in het Parlement, maar dat het gezag van de regering eveneens zal gelden op het ondergeschikt bestuur, ook als dit zal geschieden via het Brussels gewestelijk executief.

De sanering die men nastreeft om redenen van algemeen fatsoen, kan men in elk geval niet uit de weg gaan, maar in het kader van de staatshervorming kan men deze problemen misschien oplossen door in de Brusselse regio het gewestelijk belang en het gemeentelijk belang te doen samenvallen. Dit zou ook met zich brengen dat de Brusselse tweetalige hoofdstedelijke ruimte haar taak op nationaal vlak naar behoren zal kunnen vervullen, meer dan in het verleden het geval was. (*Applaus op sommige banken.*)

M. le Président. — La parole est à M. Moureaux.

M. Moureaux. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, j'interviendrai brièvement, uniquement pour réagir à la déclaration de Mme Staels et pour la démentir en ce qui concerne le fonds.

Je tiens à affirmer très clairement que les informations qui ont été données à notre collègue ne correspondent pas à la vérité. Aucune décision ni aucune déclaration du Conseil d'agglomération n'a été faite dans le sens qu'elle a indiqué. Il y a à cela une série de raisons, dont la plus simple est qu'aucune condition ne nous ayant été signifiée, il ne nous a éviéemment pas été possible d'y opposer un refus, ni a fortiori de l'accepter! (*Exclamations sur divers bancs.*)

La deuxième raison, qui est très claire, est que, comme je l'ai dit hier, nous adhérons sans restriction au souhait exprimé de discuter la restructuration des finances de l'agglomération, de celles des communes bruxelloises et, d'une manière plus générale, de l'ensemble des pouvoirs subordonnés belges dont les difficultés financières sont connues. L'agglomération participera positivement à la recherche de solutions pour améliorer la situation financière qui est la conséquence indirecte, mais très nette, de la situation difficile des finances publiques de l'Etat.

Ce qui a été dit et qui est peut-être la raison d'être de la déclaration de Mme Staels — ces propos n'ont toutefois pas été tenus par le collège d'agglomération comme tel, mais par de nombreux membres du Conseil — c'est qu'en attendant les discussions et dans les circonstances actuelles, il est évidemment inimaginable que les services de secours de l'agglomération ne répondent pas aux appels d'urgence humanitaires qui leur seraient adressés et s'en tiennent à des limites territoriales qui n'ont rien à voir avec la sécurité des personnes et des biens. La non-assistance à personne en danger est un délit prévu par le Code pénal. Nous n'avons pas l'intention de tomber sous le coup de cette disposition.

Telle est la seule déclaration qui a été faite. Vous n'empêcherez pas les services de pompiers de l'agglomération, qui sont les plus modernes et les mieux organisés de ce pays, d'aller au secours de ceux dont la vie est en danger, même au-delà de la frontière linguistique. (*Vifs applaudissements sur les bancs du FDF-RW et sur de nombreux autres bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Jorissen.

De heer Jorissen. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte collega's, bij dit punt willen wij aanstippen dat wij geen enkele reden hebben om de Brusselse agglomeratie ook maar iets te gunnen, dit om de eenvoudige reden dat bij de oprichting van deze instelling men aan de Vlamingen, als kleine tegenpartij, in ruil voor de opheffing van de minderheidspositie van de Franstaligen op het nationale vlak, beloofd heeft hun minderheidspositie in de Brusselse agglomeratie te regelen.

Wij hebben helaas moeten vaststellen dat onder andere door het aanwenden van trucage de Franstaligen te Brussel zich daarvan niets hebben aangetrokken en dat ze de imperialistische politiek, die ze sinds 1830 voeren, verderzetten.

Ten tweede stellen wij vast dat men zich in de Brusselse agglomeratie zaken veroorlooft die geen enkele gemeente in Vlaanderen zich veroorlooft, namelijk een demagogische politiek te voeren onder andere door geen belastingen te heffen. De agglomeratie heft bijvoorbeeld geen belasting op het afhalen van het huisvuil, waarvoor men in de Vlaamse gemeenten flink in de zak moet tasten.

Dezelfde kringen die Brussel eisen thans weer voorrechten wat betreft de eventuele samenvoeging van gemeenten, daar waar men in Vlaanderen en in Wallonië aan de gemeenten niet of slechts *pro forma* een advies heeft gevraagd inzake de fusies. De Brusselse Franstaligen eisen omwille van de handhaving van hun voorrechten dat niets zou gebeuren zonder de toestemming van hen allen.

Tenslotte nog een laatste opmerking wat betreft de subsidiëring langs het Gemeentefonds.

Ondanks het feit dat de Vlamingen circa 57 pct. van de bevolking uitmaken, kregen zij bij de hervorming van het Gemeentefonds onder een vorige regering-Tindemans, drie jaar geleden, slechts 51 pct. Wallonië kreeg 10 pct. bij ten koste van Brussel. Brussel kreeg boven de nationale pot nog eens 4 pct. bij, zodanig dat van die 104 pct. toelagen de Vlamingen nog geen 52 pct., dus niet de helft, hebben gekregen.

Daarenboven wil men nu aan de Brusselse agglomeratie een gewaarborgde lening geven. Men gaat dus de Brusselaars nog eens een extra toelage geven.

Mijnheer de Eerste Minister, wij stellen vast dat onder uw bewind zeker niets verandert en dat u verder gaat de Franstaligen in dit land, en speciaal de Franstaligen te Brussel systematisch te bevoordelen. Het is dus nogal duidelijk dat wij tegen dit ontwerp zullen stemmen. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

M. le Président. — La parole est à M. Defosset, ministre.

M. Defosset, Ministre de la Région bruxelloise. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, je voudrais tout d'abord préciser que la disposition de l'article 12, objet de vos préoccupations, est l'exécution d'une décision unanime du Comité ministériel des Affaires bruxelloises du 28 février 1979. Le CVP, le BSP et la Volksunie étaient représentés à ce comité, créé sous le gouvernement précédent.

Cette décision avait été prise sans autre condition que celle de faire procéder par un organisme impartial à une étude comparative des coûts relatifs aux différentes fonctions assumées par les grandes agglomérations.

Cette étude a été effectuée par l'Union des Villes et des Communes au niveau de ses structures nationales. A mon sens, cet organisme ne doit pas être considéré comme suspect et présente toute garantie d'impartialité.

L'étude, qui a été remise notamment aux membres des commissions des Finances, montre — je réponds à cet égard à M. De Bondt — d'une part, que le coût des fonctions comparables — notamment l'enlèvement et le traitement des immondices, l'aide médicale urgente et la lutte contre l'incendie — n'est pas plus élevé à Bruxelles que dans les agglomérations d'Anvers et de Liège, au contraire; d'autre part, que la pression fiscale afférente à l'exercice de ces mêmes fonctions est légèrement supérieure à Bruxelles. Il suffit pour s'en convaincre de considérer la taxe sur l'enlèvement des immondices; celle-ci est d'ailleurs inexistante dans un de ces deux agglomérations. Nous devons rester objectifs.

Cette étude, qui était la condition fixée par le Comité ministériel des Affaires bruxelloises du 28 février 1979, a permis d'introduire le dossier au Conseil des ministres, lequel a pris, en date du 12 mars 1979, une décision unanime.

Le gouvernement actuel, confronté avec ces éléments, a eu pour souci premier d'assurer la continuité des services — et notamment la prévention de l'incendie et l'évacuation des immondiçes —, mais également de rencontrer ce problème social urgent que constitue la rémunération des quelque deux mille agents affectés à ces tâches, et ce tout spécialement à la veille des vacances.

Allant au-delà des préoccupations du gouvernement précédent et se rendant compte qu'il est insuffisant de résoudre le problème à court terme, c'est-à-dire pour une durée de trois ou quatre mois, le gouvernement a estimé qu'il s'imposait d'arriver à une restructuration des finances de l'agglomération, qui devra être suivie d'une restructuration des finances de l'ensemble des communes bruxelloises.

L'exécutif régional bruxellois présentera prochainement certaines propositions à cet égard.

Il importe de s'attaquer vraiment aux causes profondes et permanentes des problèmes.

Je soulignerai ici cet élément réconfortant, qui résulte notamment de l'entrevue que nous avons eue lundi matin avec le ministre de l'Intérieur et les représentants des communes bruxelloises : ne donnons pas toujours, *a priori*, au problème de Bruxelles des colorations communautaires et quelque peu passionnelles.

Nous pourrions parler longuement du statut définitif de Bruxelles, mais ce n'est pas le moment. Il sera au centre des discussions relatives à la phase définitive de la réforme de nos institutions.

Cependant, les problèmes que connaît l'agglomération bruxelloise se posent pratiquement de la même manière dans deux autres grandes agglomérations : à Liège et à Anvers.

Les déficits sont, à peu de chose près, comparables.

En réponse à Mme Staels, je rappelle que le gouvernement actuel a décidé, comme il en est fait d'ailleurs mention dans le rapport de la commission des Finances de la Chambre, de prendre l'initiative, notamment en collaboration avec les inspecteurs des Finances qui ont déjà procédé à certaines études avec les responsables de l'agglomération, d'établir, dans un délai de trois mois, un plan de restructuration pour faire face définitivement aux problèmes qui se posent au plan des finances de l'agglomération. Il faudra, entre autres, veiller à respecter le budget de l'agglomération tel qu'il a été approuvé. Si des contestations surgissent à propos des compétences, elles seront étudiées au sein du groupe chargé de mettre au point cette restructuration. Il peut s'agir notamment de prestations exercées à titre gratuit et sortant du cadre des compétences normales. C'est un des éléments du plan de restructuration, tel qu'il a été esquissé par le ministre des Finances en commission de la Chambre. Il en est de même en ce qui concerne les services qui seraient fournis gratuitement à certaines communes et la recherche de moyens de financement complémentaires. Ma réponse va donc exactement dans le même sens que celle qui a été donnée en commission des Finances de la Chambre.

Quels sont les moyens dont dispose le pouvoir ? Je n'ai pas connaissance des débats d'hier au Conseil d'agglomération mais, jusqu'à présent, il me paraît normal que le gouvernement ne lui fasse pas connaître ses décisions avant que le vote de cette disposition soit intervenu dans les deux Chambres. Ce vote une fois acquis, les éléments repris dans le rapport de la commission des Finances seront portés à la connaissance des autorités responsables de la gestion de l'agglomération.

Je rappelle, en réponse à l'intervention de M. De Bondt, que la part des communes bruxelloises dans le Fonds des communes était, jusqu'à l'entrée en vigueur de la loi de janvier 1975, de 20,54 p.c. Elle est actuellement de 8,87 p.c., en dehors des 4 p.c. réservés à la seule ville de Bruxelles. L'écart n'est donc pas de 2 à 3 p.c., mais bien de 8 p.c. environ puisque 8,87 p.c. plus 4 p.c. égalent 12,87 p.c. C'est la seule affirmation que je voulais faire à l'intention de M. De Bondt.

De heer De Bondt. — U vergist zich, Mijnheer de Minister.

M. Defosset, Ministre de la Région bruxelloise. — En vertu du projet sur les finances de l'agglomération, la somme allouée à la ville de Bruxelles était de 3 p.c. de la part des communes bruxelloises dans le Fonds des communes. Depuis l'entrée en vigueur de la loi de janvier 1975, on ne tient plus compte que des 8,87 p.c. et non des 4 p.c. alloués à part, ce qui explique aussi certaines difficultés.

De heer Jorissen. — Het is een bende profiteurs.

M. Defosset, Ministre de la Région bruxelloise. — Au Conseil ministériel des Affaires bruxelloises M. Anciaux a admis intégralement le raisonnement que je vous expose et a participé à la délibération qui a conduit à la décision du gouvernement du 12 mars 1979.

De heer Jorissen. — Allemaal verkwisters.

M. Defosset, Ministre de la Région bruxelloise. — Il est très facile, Monsieur Jorissen, de changer d'attitude selon qu'on est dans l'opposition ou au gouvernement. Il faut assumer la continuité dans l'exercice des responsabilités. La décision prise par le gouvernement actuel est dans la ligne directe de l'exécution des décisions antérieures, approuvées à l'unanimité, et par le Comité ministériel des Affaires bruxelloises, et par le Conseil des ministres.

Je possède le document qui le justifie.

Pour le surplus, je pense avoir répondu aux préoccupations de ceux qui ont posé les questions : cette aide étant une aide à court terme, il faut comme relais un plan de restructuration à bref délai, par exemple dans les trois mois, et c'est dans le respect des engagements rappelés par le gouvernement lors de la discussion en commission des Finances de la Chambre que ce plan de restructuration sera établi. C'est la raison pour laquelle il n'y a eu en commission du Sénat aucune intervention à cet égard. L'article 12 a été admis à l'unanimité des membres présents, compte tenu des explications très claires que j'ai données. C'est, je pense, dans la même continuité d'explications que le Sénat votera ce même article 12, et je l'en remercie. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan Mevr. Panneels.

Mevr. Panneels-Van Baelen. — Mijnheer de Minister, ik meen dat u niet geantwoord hebt op alle vragen van Mevr. Staels waarop wij nochtans graag een antwoord kregen, in het bijzonder op de vraag in verband met de randgemeenten en vooral nadat wij de uitleg daarover van de heer Moureaux gehoord hebben.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Seranno.

De heer De Seranno. — Mijnheer de Voorzitter, wij hebben geen antwoord gekregen op de zeer duidelijke vraag van collega Staels. Zij vroeg of de gratis dienstverlening van de Brusselse Agglomeratie, of deze beneden kostprijs, buiten haar gebied zullen worden voortgezet. Op deze vraag moeten wij toch een antwoord krijgen, want dit was de kernvraag.

M. Moureaux. — Il n'y a pas de service gratuit.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Bondt.

De heer De Bondt. — Mijnheer de Voorzitter, u zult gemakkelijk begrijpen dat ik elk misverstand wil vermijden tussen minister Defosset en mezelf, waar dit misverstand betrekking zou hebben op feitelijke aangelegenheden.

Bij de aanvang van mijn uiteenzetting heb ik gezegd dat ik niet tegen deze terbeschikkingstelling zou stemmen, omdat ik van mening ben dat het tot de goede orde behoort instellingen en personen te vrijwaren tegen gebrek aan verantwoordelijkheid, op welke wijze dit dan ook kan zijn opgetreden.

Wat ik ook gezegd heb en wat u schijnt tegen te spreken — tenzij u mij verkeerd begrepen hebt, wat niet uitgesloten is — is dat, waar u de vergelijking maakt met de steden Antwerpen en Luik met betrekking tot de functies die ook de agglomeratie Brussel vervult, als daar zijn het dringend verlenen van geneeskundige hulp en het ophalen van het huisvuil, ik niet van mening ben dat de uitgaven te Brussel hoger liggen. Wanneer wij de uitgaven van deze twee steden voor bedoelde posten vergelijken met deze van de Brusselse agglomeratie, liggen de uitgaven van deze laatste zelfs beduidend lager.

Indien het argument dat deze uitgaven niettemin belangrijk zijn — wat niet kan worden ontkend — zou aanleiding geven tot een vraag om een bijkomende lening, zoals dit nu geschiedt, is er naar mijn gevoelen geen oorzakelijk verband.

U hoeft dit niet toe te geven. Een minister heeft het voorrecht alleen te zeggen wat op het ogenblik kan worden medegedeeld. U moet echter vermijden argumenten aan te brengen die de zaak niet dienen.

Wat is de oorzaak van het tekort dat bij wijze van een lening dringend moet worden verholpen ? De vorige werkingsjaren werd door de beheerders een evenwicht tussen inkomsten en uitgaven niet nagestreefd.

De heer Maes. — Dat is het.

De heer De Bondt. — In deze jaren werden de bronnen van inkomsten niet aangeboord die zouden hebben kunnen leiden tot een evenwicht van inkomsten en uitgaven.

U hebt de indruk gewekt — ofwel heb ik u verkeerd begrepen — dat de agglomeratie haar huishouding niet kan in evenwicht brengen door de voorafname van 3 pct. uit het Gemeentefonds dat aan de Brusselse gemeenten wordt ter beschikking gesteld. Op 6,8 miljard betekent 3 pct. wel een belangrijk bedrag, maar iedereen die de moeilijkheden kent van het beleid van de bedoelde dienstverleningen die door de agglomeratie worden verzorgd, weet dat de agglomeratie met dit bedrag haar uitgaven onmogelijk volledig kan dekken.

Dat hoeft ook niet. U hebt de vinger op de wonde gelegd, Mijnheer de Minister. U hebt gezegd dat het onvoldoende is en dat in de toekomst moet worden onderzocht hoe dat kan worden verholpen. In elk geval moet dat worden geremedieerd door het opnemen van de eigen verantwoordelijkheid binnen de sfeer van de eigen bevoegdheid van de ondergeschikte besturen. De Koning moet daarop toezien. In de wet op de agglomeraties en federaties van gemeenten is artikel 49 ingeschreven om dit toezicht tot stand te brengen.

De Voorzitter. — Het woord is aan Eerste minister Martens.

De heer Martens, Eerste Minister. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, het doet mij genoegen dat ik, nu ik in de Senaat aanwezig ben om te antwoorden op vragen betreffende de Europese Raad van Straatsburg, de gelegenheid heb ook in dit debat het woord te voeren.

Ten eerste: het is onbetwistbaar dat de vorige regering, zowel het Ministerieel Comité voor het Brusselse Gewest als de gehele regering, een beslissing heeft genomen zoals weergegeven is in het artikel 12 van dit ontwerp van wet, namelijk de toestemming een lening aan te gaan ten gunste van de Brusselse agglomeratie, met dien verstande echter, en dit is het tweede punt, dat zowel de aflossing van deze lening als de betaling van de interesten ten laste komen van de begroting van het Brusselse Gewest.

Ik hecht eraan de feiten te zeggen zoals ze zijn. De vorige regering bevatte dus ook de verantwoordelijke minister van de Volksunie en die van mijn eigen partij.

De heer Van Ooteghem. — In de Kamer is een andere verklaring afgelegd.

De heer Martens, Eerste Minister. — Mijnheer Van Ooteghem, ik zal desnoods de notulen van de bevoegde ministercomités en van de Ministerraad mededelen aan het Parlement om te bewijzen wat ik hier vandaag zeg.

De heer Vanderpoorten. — Dat zou goed zijn voor iedereen.

De heer Martens, Eerste Minister. — Ik bevestig dat de huidige regering, die dit dossier, zoals vele andere, heeft geërfd van de vorige regering, beslist heeft wat door de minister van Financiën in de commissie voor de Financiën van de Kamer werd gezegd. De minister heeft de grote lijnen van het saneringsplan meegedeeld. Namelijk: ten eerste, de stopzetting van de activiteiten van de agglomeratie die buiten haar gebiedsfeer vallen; ten tweede, het vrijwillig overnemen van bevoegdheden die normaal door de gemeenten worden uitgeoefend, zal slechts kunnen gebeuren tegen aangepaste vergoedingen; ten derde, in het kader van de sanering van de financiën, zullen de retributies, onder meer voor het ophalen van huisvuil, moeten aangepast worden aan de werkelijke kostprijs van de verleende diensten.

Ik bevestig dus volledige wat zowel de minister van Financiën in de commissie van de Kamer heeft gezegd als wat minister Defosset hier heeft verklaard, namelijk dat deze engagementen in het herstructureringsplan van de financiën van de agglomeratie Brussel zullen opgenomen worden. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De heer Vanderpoorten. — Is er nu een antwoord gegeven op de vragen van Mevr. Staels, van Mevr. Panneels en van de heer De Seranno? *(Instemmend gebaar van de heer De Seranno.)*

Mevr. Panneels gaat niet akkoord; de heer De Seranno gaat wel akkoord; Mevr. Staels zwijgt.

De vragen van die CVP-leden gingen over diensten die gratis worden verstrekt in randgemeenten die buiten het terrein van de agglomeratie liggen.

De Voorzitter. — Heeft het antwoord dat werd verstrekt voldoende verschaft?

De heer De Seranno. — Ja, Mijnheer de Voorzitter.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

Artikel één luidt :

Artikel 1. Voorlopige kredieten, welke in mindering komen van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979, zijn geopend ten behoeve van het ministerie van het Brusselse Gewest :

a) Lopende uitgaven :

— Niet-gesplitste kredieten : 615 700 000 frank;

— Ordonnanceringskredieten : 3 400 000 frank.

b) Kapitaaluitgaven :

— Niet-gesplitste kredieten : 201 500 000 frank;

— Ordonnanceringskredieten : 212 100 000 frank.

Article 1er. Des crédits provisoires, à valoir sur le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1979, sont ouverts au ministère de la Région bruxelloise :

a) Dépenses courantes :

— Crédits non dissociés : 615 700 000 francs;

— Crédits d'ordonnancement : 3 400 000 francs.

b) Dépenses de capital :

— Crédits non dissociés : 201 500 000 francs;

— Crédits d'ordonnancement : 212 100 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. De bij deze wet verleende voorlopige kredieten mogen niet aangewend worden tot nieuwe lopende en kapitaaluitgaven vroeger niet toegelaten door de wetgevende macht.

Art. 2. Les crédits provisoires alloués par la présente loi ne peuvent être affectés à des dépenses courantes et à des dépenses de capital nouvelles non autorisées antérieurement par le législateur.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. Met betrekking tot het artikel 60.01.A — Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie — van titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor 1979, worden, voor de eerste zeven maanden van 1979, nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van :

— Sector « Economische Zaken » : 473 720 000 frank;

— Sector « Middenstand » : 57 163 000 frank;

— Sector « Openbare Werken » : 65 760 000 frank.

Art. 3. Des autorisations nouvelles d'engagement se rapportant à l'article 60.01.A — Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale — du titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget des Affaires régionales bruxelloises de 1979, sont accordées pour les sept premiers mois de 1979 à concurrence de :

— Secteur « Affaires économiques » : 473 720 000 francs;

— Secteur « Classes moyennes » : 57 163 000 francs;

— Secteur « Travaux publics » : 65 760 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. Door bemiddeling van de minister en de staatssecretarissen belast met de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden, wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen gemachtigd de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, van de interest en de aflossingen binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen bedoeld in artikel 6 van de wet van 6 juli 1973 tot wijziging van die van 23 december 1963 op de ziekenhuizen.

Tijdens de eerste zeven maanden van 1979 mogen deze verbintenissen gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 164 340 000 frank.

Art. 4. A l'intervention du ministre et des secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales bruxelloises, le Fonds de construction d'institu-

tions hospitalières et médico-sociales est autorisé à prendre l'engagement de payer à l'échéance, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des interventions prévues à l'article 6 de la loi du 6 juillet 1973 modifiant celle du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux.

Pendant les sept premiers mois de 1979, ces engagements pourront porter sur un volume de prêts ne dépassant pas 164 340 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. De minister en de staatssecretarissen belast met de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd de hieronder vermelde instelling toe te laten verbintenissen aan te gaan, tijdens de eerste zeven maanden van 1979, tot het aangegeven bedrag :

— De Nationale Maatschappij voor Huisvesting : 1 697 220 000 frank.

Art. 5. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales bruxelloises peuvent autoriser l'organisme indiqué ci-après à souscrire des engagements pendant les sept premiers mois de 1979, jusqu'au montant indiqué :

— La Société nationale du Logement : 1 697 220 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 6. De minister en de staatssecretarissen belast met de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd in naam van de Staat, de verbintenissen aan te gaan op de vervaldag en binnen een maximumtermijn van tien jaar aan de financiële instellingen de interest en de delging te betalen van de bedragen die zij voor rekening van de Staat aan de bouwers en de kopers van volkswoningen betaald hebben als premies of als verminderingen van interest.

Elke verbintenis uit dien hoofde aan te gaan is onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Het totaalbedrag der toegestane premies is beperkt tijdens de eerste zeven maanden van 1979 tot 8 166 200 frank.

Art. 6. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales bruxelloises sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux organismes financiers, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de dix ans, des sommes qu'ils ont payées pour compte de l'Etat, à titre de primes ou de réductions d'intérêt, aux constructeurs et aux acheteurs de logements sociaux.

Tout engagement à prendre de ce chef est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes.

Le montant total des primes accordées est limité pendant les sept premiers mois de 1979 à 8 166 200 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. De minister en de staatssecretarissen belast met de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden worden gemachtigd namens de Staat de verbintenis aan te gaan tot het betalen, op de vervaldag, aan de door de minister van Financiën erkende kredietinstellingen, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste twintig jaar, van leningen toegestaan aan industriële ondernemingen, in toepassing van de toelageregeling waarvan sprake in de artikels 33 en 34 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Tijdens de eerste zeven maanden van 1979 mogen deze verbintenissen gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 24 000 000 frank.

Art. 7. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales bruxelloises sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer à l'échéance, aux organismes de crédit agréés par le ministre des Finances, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de vingt ans, des prêts accordés aux entreprises industrielles, en application de la réglementation sur l'octroi des subsides dont question aux articles 33 et 34 de la loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution.

Pendant les sept premiers mois de 1979, ces engagements pourront porter sur un volume de prêts ne dépassant pas 24 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 8. De minister en de staatssecretarissen belast met de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder het hoog toezicht staan van :

1° Het ministerie van Openbare Werken;

2° Het ministerie van Justitie.

Die verbintenissen mogen tijdens de eerste zeven maanden van 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 186 600 000 frank.

Art. 8. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales bruxelloises sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique, en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis au haut contrôle :

1° Du ministère des Travaux publics;

2° Du ministère de la Justice.

Ces engagements pourront porter pendant les sept premiers mois de 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 186 600 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. De minister en de staatssecretarissen belast met de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder hun hoog toezicht staan.

Die verbintenissen mogen tijdens de eerste zeven maanden van 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 373 680 000 frank.

Art. 9. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales bruxelloises sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique, en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à leur haut contrôle.

Ces engagements pourront porter pendant les sept premiers mois de 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 373 680 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 10. De minister en de staatssecretarissen belast met de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden worden ertoe gemachtigd namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder hun hoog toezicht staan.

Die verbintenissen mogen tijdens de eerste zeven maanden van 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 18 000 000 frank.

Art. 10. Le ministre et les secrétaires d'Etat chargés des Affaires régionales bruxelloises sont autorisés à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique, en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à leur haut contrôle.

Ces engagements pourront porter pendant les sept premiers mois de 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 18 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. Elke verbintenis aan te gaan krachtens artikelen 7 tot 10 van deze wet, wordt onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Vóór de 10e van iedere maand, legt de controleur der vastleggingen aan het Rekenhof een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor die, eensdeels, het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand geviséerd werden en, anderdeels, het bedrag aangeeft van de vastleggingen die geviséerd werden sinds het begin van het jaar.

Art. 11. Tout engagement à prendre, en vertu des articles 7 à 10 de la présente loi, est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes.

Avant le 10 de chaque mois, le contrôleur des engagements transmet à la Cour des comptes, avec les documents justificatifs, un relevé établi en trois exemplaires, mentionnant, d'une part, le montant des engagements visés au cours du mois écoulé et, d'autre part, le montant des engagements visés depuis le début de l'année.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 12. § 1. De minister van het Brusselse Gewest wordt er desgevallend toe gemachtigd de uitgaven, gekoppeld aan de financiële dienst van een lening, door de Agglomeratie Brussel aan te gaan, voor een maximumbedrag van 900 miljoen frank, vast te leggen, te ordonnanceren en te betalen ten laste van de Brusselse gewestelijke begroting.

§ 2. De inschrijving van kredieten voor de in § 1 bedoelde uitgaven, zal samengaan met compensaties binnen de vastleggings- en ordonnanceringsmassa's van de begroting van de Brusselse gewestelijke Aangelegenheden.

Art. 12. § 1er. S'il échet, le ministre de la Région bruxelloise est autorisé à engager, à ordonnancer et à payer à charge du budget régional bruxellois des dépenses liées au service financier d'un emprunt à contracter par l'Agglomération de Bruxelles pour un montant maximum de 900 millions de francs.

§ 2. L'inscription de crédits pour les dépenses dont question au § 1er fera l'objet de compensations dans les masses d'engagements et d'ordonnancements du budget des Affaires régionales bruxelloises.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. Deze wet treedt in werking op 1 juni 1979.

Art. 13. La présente loi entre en vigueur le 1er juin 1979.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Nous voterons tout à l'heure sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 1253QUATER VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Verwerping

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 1253QUATER DU CODE JUDICIAIRE

Rejet

De Voorzitter. — Dames en Heren, aan de orde is de stemming over het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 1253quater van het Gerechtelijk Wetboek, waarvan de commissie de verwerping voorstelt.

Le Sénat doit se prononcer maintenant sur le projet de loi modifiant l'article 1253quater du Code judiciaire.

Je rappelle que ce projet de loi a été rejeté en commission.

Je mets l'article unique aux voix.

We stemmen over het enig artikel.

— Het enig artikel, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt niet aangenomen.

L'article unique, mis aux voix par assis et levé, n'est pas adopté.

M. le Président. — Le vote que le Sénat vient d'émettre implique qu'il se rallie aux conclusions de la commission, tendant au rejet du projet de loi.

Uit de stemming blijkt dat de Senaat de commissie volgt die het verwerpen van het ontwerp van wet voorstelt. (*Instemming.*)

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 176 DU CODE ELECTORAL ET L'ARTICLE 20, ALINEA B, DE LA LOI DU 19 OCTOBRE 1921 ORGANIQUE DES ELECTIONS PROVINCIALES

Rejet

VOORSTEL VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 176 VAN HET KIESWETBOEK EN VAN ARTIKEL 20, LID B, VAN DE WET VAN 19 OKTOBER 1921 TOT REGELING VAN DE PROVINCIERAADSVERKIEZINGEN

Verwerping

M. le Président. — Le Sénat est appelé à se prononcer sur la proposition de loi concernant les élections. La commission propose le rejet de cette proposition de loi.

Nous allons donc nous conformer à la procédure d'usage en pareil cas et voter sur l'article premier de cette proposition.

De commissie stelt de verwerping voor van dit voorstel van wet.

Wij zullen ons houden aan de in dit geval gebruikelijke procedure en alleen stemmen over het eerste artikel van dit voorstel. (*Instemming.*)

Je mets cet article aux voix.

Ik breng dit artikel in stemming.

De heer Jorissen. — Ik vraag de naamstemming, Mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Wordt deze vraag gesteund? (*Meer dan negen leden staan op.*)

Aangezien de naamstemming reglementair is gevraagd, zal ertoe worden overgegaan.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'article premier de la proposition de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over artikel 1 van het voorstel van wet.

146 membres sont présents.

146 leden zijn aanwezig.

136 votent non.

136 stemmen neen.

10 votent oui.

10 stemmen ja.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Akkermans, André, Bailly, Bascour, Basecq, Bataille, Belot, Bertrand, Boey, Bogaerts, Bonmariage, Busieu, Canipel, Carpels, Chabert, Claey, Coen, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Croux, Cugnon, Cuvelier, Daems, Daulne, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Declercq (Roger), Deconinck, Decoster, De Graeve, Deleek, Delmotte, Mme De Looze-Raeymaekers, MM. Delpérée, Demuyter, De Rore, Descamps, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, de Wasseige, Deworme, D'Haeyer, Mme D'Hondt-Van Opendenbosch, MM. Donnay, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeers, Féaux, Féris, Février, Flagothier, Geens, Gerits, Gijs, Gillet (Jean), Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans, Houben, Hoyaux, Hubin, Humblot (Antoine), Humblot (Jean), Kenens, Kevers, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lagneau, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Lecoq, Leemans, Lepaffe, Lindemans, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Mesotten, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, M. Neuray, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Payfa, Perin, Mme Pétry, MM. Piot, Poulain, Poulet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Michel), Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenaabeele, Van den Broeck, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijsen, van de Put, Vanderborcht, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandewiele, Vangel, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Verbist, Vergeylen, Verhaegen, Waltniel, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Capoen, Coppieters, De Rouck, Dussart, Jorissen, Maes, Van der Elst, Vandezande, Van Elsen et Van Ooteghem.

En conséquence, l'article premier n'est pas adopté.

Derhalve is het eerste artikel niet aangenomen.

M. le Président. — Le vote que le Sénat vient d'émettre implique qu'il se rallie aux conclusions de la commission, tendant au rejet de la proposition de loi.

Uit de stemming blijkt dat de Senaat de commissie volgt die het verwerpen van het voorstel van wet voorstelt. (*Instemming.*)

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA DÉFENSE NATIONALE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1979

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA DÉFENSE NATIONALE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1978

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DE LA GENDARMERIE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1979

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DE LA GENDARMERIE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1978

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA JUSTICE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1979

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA JUSTICE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1978

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'INTÉRIEUR DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1979

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'INTÉRIEUR DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1978

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES DOTATIONS CULTURELLES DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1979

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN LANDSVERDEDIGING VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN LANDSVERDEDIGING VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE RIJKSWACHT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE RIJKSWACHT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN JUSTITIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN JUSTITIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING DER CULTURELE DOTATIES VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif de l'ensemble de ces projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over deze ontwerpen van wet in hun geheel.

143 membres sont présents.

143 leden zijn aanwezig.

106 votent oui.

106 stemmen ja.

36 votent non.

36 stemmen neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront soumis à la sanction royale.

Zij zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, André, Bailly, Basecq, Belot, Bogaerts, Busieau, Carpels, Chabert, Claeys, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Croux, Cugnion, Daulne, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), De Graeve, De Kerpel, Deleek, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, MM. Delpérée, De Rore, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, Deworme, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeers, Féaux, Féris, Flagothier, Geens, Gerits, Gijs, Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hismans, Houben, Hoyaux, Hubin, Humblert (Antoine), Kevers, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Lecoq, Leemans, Lepaffe, Lindemans, Mainil, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mesotten, Moureaux, Nauwelaerts, Mmes Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Payfa, Mme Pétry, MM. Piot, Poulain, Poulet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seuws, Smeers, Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenaebale, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijsen, Vanderborgh, Vandewiele, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Van-nieuwenhuyze, Verbist, Vergeylen, Verhaegen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Bertrand, Boey, Bonmariage, Capoen, Coen, Coppieters, Cuvelier, Daems, Declercq (Roger), Decoster, Demuyter, De Rouck, Descamps, de Wasseige, D'Haeyer, Dussart, Février, Gillet (Jean), Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Humblert (Jean), Jorissen, Kenens, Lagneau, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Perin, Toussaint (Michel), Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Van Elsen, Van Ooteghem et Waltniel.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Cerf.

M. le Président. — M. Cerf est prié de faire connaître les motifs de son abstention.

M. Cerf. — Je me suis abstenu, comme je m'abstiendrai lors des autres votes, parce que j'ai pairé avec M. Dulac.

M. Bataille. — J'ai voté « oui » et le tableau ne l'a pas mentionné, Monsieur le Président.

M. le Président. — Il vous en est donné acte.

M. van de Put. — Je n'ai pu voter car je suis arrivé trop tard en séance, mais cela m'arrange car j'avais posé un certain nombre de questions sur le budget des Affaires culturelles, questions auxquelles il ne m'a pas été répondu.

M. le Président. — Il vous est donné acte de votre déclaration.

PROJET DE LOI OUVRANT DE NOUVEAUX CREDITS PROVISOIRES A VALOIR SUR LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES WALLONNES DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1979

PROJET DE LOI OUVRANT DE NOUVEAUX CREDITS PROVISOIRES A VALOIR SUR LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES FLAMANDES DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1979

PROJET DE LOI OUVRANT DE NOUVEAUX CREDITS PROVISOIRES A VALOIR SUR LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES BRUXELLOISES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

Vote

ONTWERP VAN WET WAARBIJ NIEUWE VOORLOPIGE KREDIETEN WORDEN GEOPEND WELKE IN MINDERING KOMEN VAN DE BEGROTING VAN DE WAAELSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET WAARBIJ NIEUWE VOORLOPIGE KREDIETEN WORDEN GEOPEND WELKE IN MINDERING KOMEN VAN DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET WAARBIJ NIEUWE VOORLOPIGE KREDIETEN WORDEN GEOPEND WELKE IN MINDERING KOMEN VAN DE BEGROTING VAN DE BRUSSELSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

Mevr. Staels-Dompas. — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag het woord voor een stemverklaring.

De Voorzitter. — Mevrouw, u krijgt het woord onmiddellijk na de stemming.

De heer Vanderpoorten. — Waarom wordt de stemverklaring niet afgelegd vóór de stemming, Mijnheer de Voorzitter?

De Voorzitter. — Een stemverklaring zal de stemming niet beïnvloeden. Een dergelijke verklaring mag dus even goed na de stemming worden afgelegd.

Wij gaan over tot de stemming.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des projets de la loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het geheel van de ontwerpen van wet.

144 membres sont présents.

144 leden zijn aanwezig.

112 votent oui.

112 stemmen ja.

30 votent non.

30 stemmen neen.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront soumis à la sanction royale.

Zij zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, André, Bailly, Basecq, Bataille, Belot, Bertrand, Bogaerts, Bonmariage, Busieau, Carpels, Chabert, Claeys, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Croux, Cugnon, Daulne, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), De Graeve, De Kerpel, Deleek, Delmotte, Mme De Looze-Raeymaekers, MM. Delpérée, Demuyter, De Rore, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, de Wasseige, Deworme, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeers, Féaux, Férier, Flagothier, Geens, Gerits, Gijss, Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hismans, Houben, Hoyaux, Hubin, Humblet (Antoine), Humblet (Jean), Kevers, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Lecoq, Leemans, Lepaffe, Lindemans, Mainil, Moureaux, Nauwelaerts, Mmes Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Payfa, Mme Pétry, MM. Piot, Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenabeele, Van den Eynden, Van

den Nieuwenhuijsen, van de Put, Vanderborcht, Vandewiele, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuysen, Verbist, Vergeylen, Verhaegen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Capoen, Coen, Coppieters, Cuvelier, Daems, Declercq (Roger), Decoster, De Ruck, Descamps, D'Haeyer, Dussart, Février, Gillet (Jean), Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Lagneau, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Perin, Toussaint (Michel), Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandezande, Van Elsen et Van Ooteghem.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Cerf et Jorissen.

M. le Président. — La parole est à M. Demuyter pour une justification de vote.

M. Demuyter. — Monsieur le Président, le vote positif que je viens d'émettre n'implique en rien une approbation de la gestion gouvernementale et il n'implique certainement pas non plus une approbation de la gestion de l'Agglomération. Mais, en tant que Bruxellois, il m'est impossible de refuser une mesure qui permet de sauver momentanément l'Agglomération qui assume des services indispensables aux habitants de ma région.

Mevr. Staels-Dompas. — Mijnheer de Voorzitter, de verklaring van de Eerste minister heeft ons momenteel voldoening gegeven. Daarom hebben wij « ja » gestemd. Wij hebben ook « ja » gestemd om humanitaire redenen. Wij zijn immers van oordeel dat het personeel moet kunnen worden betaald niettegenstaande het slechte beheer.

Wij houden ons echter alle recht voor een grondige discussie te houden over dit probleem tijdens het debat over de gewestelijke begrotingen.

De heer Van Ooteghem. — Wij ook !

Mevr. Staels-Dompas. — Wij vragen uitdrukkelijk dat zou gebeuren wat de minister van Gewestelijke Aangelegenheden in de commissie voor de Financiën van de Kamer van volksvertegenwoordigers heeft beloofd, namelijk dat de betrokken parlementsleden in kennis worden gesteld van het rapport van deze onderzoekscommissie, en dit binnen de drie maanden.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Bondt.

De heer De Bondt. — Mijnheer de Voorzitter, hoewel ik aanvankelijk verklaard had mij te zullen onthouden, heeft de toelichting van de Eerste minister mij ertoe gebracht deze voorlopige kredieten goed te keuren. Ik heb immers begrepen dat de Agglomeratieraad zich zal bewegen binnen de grenzen van de competenties door de wetgever gewild.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Jorissen.

De heer Jorissen. — Voorzitter, ik heb mij onthouden om uitdrukkelijk te kunnen protesteren tegen de slechte gewoonte van de jongste weken om de stemverklaring vóór de stemming, na de stemming te houden.

Een dergelijke verklaring kan een licht werpen op datgene waarover men moet stemmen. Ik vraag uitdrukkelijk voortaan terug te keren naar de aloude maar zeer goede traditie van de verklaring vóór de stemming inderdaad ook vóór de stemming te houden. (*Applaus op verschillende banken.*)

De heer Vandewiele. — Zeer goed !

De Voorzitter. — Ik zal de vraag de volgende week donderdag voorleggen aan de conferentie van de voorzitters, Mijnheer Jorissen.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 29 MAI 1952 ORGANIQUE DU CONSEIL NATIONAL DU TRAVAIL

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 953 DU CODE JUDICIAIRE

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 1419 DU CODE JUDICIAIRE

Vote

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN
29 MEI 1952 TOT INRICHTING VAN DE NATIONALE
ARBEIDSRAAD

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 953
VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 1419
VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

147 membres sont présents.

147 leden zijn aanwezig.

145 votent oui.

145 stemmen ja.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Le deuxième et le troisième seront soumis à la sanction royale.

Het tweede en het derde zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Le premier sera transmis à la Chambre des représentants.

Het eerste zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, André, Bailly, Bascour, Basecq, Bataille, Belot, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Bertrand, Boey, Bogaerts, Bonmariage, Busieau, Capoen, Carpels, Chabert, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Coppens, Coppeters, Cornelis, Croux, Cugnon, Cuvelier, Daems, Daulne, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Declercq (Roger), Deconinck, Decoster, De Graeve, De Kerpel, Deleek, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, MM. Delpérée, Demuyter, De Rore, De Rouck, Descamps, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, de Wasseige, Deworme, D'Haeyer, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeeers, Féaux, Féris, Flagothier, Geens, Gerits, Gijs, Gillet (Jean), Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans, Houben, Hoyaux, Hubin, Humblet (Antoine), Jorissen, Kenens, Kevers, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lagneau, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Lecoq, Leemans, Lindemans, Maes, Mainil, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, MM. Mesotten, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, M. Neuray, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Perin, Mme Pétry, MM. Piot, Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Michel), Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenabeele, Van den Broeck, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijsen, van de Put, Vanderborght, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandewiele, Vandezande, Van Elsen, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Verbist, Vergeylen, Verhaegen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Cerf et Humblet (Jean).

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden de reden van hun onthouding mede te delen.

M. J. Humblet. — Monsieur le Président, je me suis abstenu en ce qui concerne la loi modifiant le fonctionnement du Conseil national du Travail, parce que, d'une part, je ne vois pas d'objection à ce que la

fonction de président devienne permanente, vu l'importance de cette institution. Il me paraît, au contraire, malsain que la nomination ne soit pas de durée déterminée.

D'autre part, il me paraît tout aussi malsain que, pour une institution fondamentalement paritaire, en nommant le secrétaire adjoint par arrêté royal, on établisse des équilibres tripartis et non bipartis.

M. Vanderpoorten. — Notre collègue s'est abstenu pour les trois projets, Monsieur le Président, il doit donc justifier trois votes. (*Rires.*)

De Voorzitter. — Hij heeft met een drievoudige tong gesproken, Mijnheer Vanderpoorten. (*Gelach.*)

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 510
VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Stemming

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 510 DU CODE JUDI-
CIAIRE

Vote

De Voorzitter. — Dames en Heren, wij moeten nu stemmen over het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 510 van het Gerechtelijk Wetboek.

Nous devons nous prononcer sur le projet de loi modifiant l'article 510 du Code judiciaire.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, mag ik de stemming van mijn fractie nu verklaren ?

De Voorzitter. — De stemming heeft nog niet plaatsgehad, Mijnheer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, dit ontwerp is totaal nutteloos. In het verslag lees ik dat een lid een fundamentele opmerking heeft gemaakt en de vraag heeft gesteld of de regering hier niet moest optreden bij toepassing van de wet van 13 juni 1961, waardoor de Koning wordt gemachtigd om wetten te coördineren en te codificeren.

Ik vind het absoluut nutteloos ontwerpen van wet aan het Parlement voor te leggen voor zaken waarvoor geen ontwerpen nodig zijn.

Het is om dat principiële standpunt te kunnen bevestigen en bekrachtigen dat wij tegenstemmen. Dit doet niets af aan de grond van de zaak, want ondanks onze tegenstem kan nog altijd door koninklijk besluit worden geregeld wat daardoor geregeld kan worden. Wij zijn reeds overladen met werk en dus moeten wij trachten ons werk zo weinig mogelijk te bezwaren.

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming.

Nous passons au vote.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

143 membres sont présents.

143 leden zijn aanwezig.

116 votent oui.

116 stemmen ja.

26 votent non.

26 stemmen neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, André, Bailly, Basecq, Bataille, Belot, Bertrand, Bogaerts, Bonmariage, Busieau, Capoen, Carpels, Chabert, Claeys, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Croux, Cugnon, Daulne, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Deconinck, De Graeve, De Kerpel, Deleek, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, MM. Delpérée, De Rore, De Rouck, De

Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, de Wasseige, Deworme, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, le comte du Monceau de Bergendal, Egelméers, Féaux, Férier, Flagothier, Geens, Gerits, Gijs, Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hismans, Houben, Hoyaux, Hubin, Humblet (Antoine), Kevers, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Lecoq, Leemans, Lindemans, Mainil, Mesotten, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, M. Neuray, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Mme Pétry, MM. Piot, Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, M. Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijsen, van de Put, Vandewiele, Vandezande, Van Elsen, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Verbist, Vergeylen, Verhaegen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Coen, Coppieters, Cuvelier, Daems, Declercq (Roger), Decoster, Demuyter, Descamps, D'Haeyer, Gillet (Jean), Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Joris- sen, Kenens, Lagneau, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Perin, Toussaint (Michel), Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten et Vandersmissen.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Cerf.

PROJET DE LOI AUTORISANT LA COMMUNE DE COMINES A PORTER LE TITRE DE « VILLE »

PROJET DE LOI RELATIF A LA PREVENTION DES INCENDIES ET DES EXPLOSIONS AINSI QU'A L'ASSURANCE OBLIGATOIRE DE LA RESPONSABILITE CIVILE DANS CES MEMES CIR- CONSTANCES

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 6 DE LA LOI DU 20 JUILLET 1971 SUR LES FUNERAILLES ET SEPULTURES

Vote

ONTWERP VAN WET WAARBIJ DE GEMEENTE KOMEN
WORDT GEMACHTIGD OM DE TITEL VAN « STAD » TE
VOEREN

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE PREVENTIE VAN
BRAND EN ONTPLOFFING EN BETREFFENDE DE VERPLICHTE
VERZEKERING VAN DE BURGERRECHTELIIKE AANSPRAKE-
LIJKHEID IN DERGELIJKE GEVALLEN

VOORSTEL VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 6 VAN
DE WET VAN 20 JULI 1971 OP DE BEGRAAFPLAATSEN EN
DE LIJKBEZORGING

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets et de cette proposition de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen en over dit voorstel van wet. (*Instemming.*)

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des projets et proposition de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen en voorstel van wet in hun geheel.

145 membres sont présents.

145 leden zijn aanwezig.

144 votent oui.

144 stemmen ja.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Le deuxième sera soumis à la sanction royale.

Het tweede zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Les premier et le troisième seront transmis à la Chambre des représentants.

Het eerste en het derde zullen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, André, Bailly, Bascour, Basecq, Bataille, Belot, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Bertrand, Boey, Bogaerts, Bonmariage, Busieu, Capoen, Carpels, Chabert, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Coppens, Coppieters, Cornelis, Croux, Cugnon, Cuvelier, Daems, Daulne, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Declercq (Roger), Deconinck, Decoster, De Graeve, De Kerpel, Deleek, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, MM. Delpérée, Demuyter, De Rore, De Rouck, Descamps, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, de Wasseige, Deworme, D'Haeyer, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, le comte du Monceau de Bergendal, Egelméers, Féaux, Férier, Flagothier, Geens, Gerits, Gijs, Gillet (Jean), Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Henrion, Hismans, Houben, Hoyaux, Hubin, Humblet (Antoine), Humblet (Jean), Jorissen, Kenens, Kevers, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lagneau, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Lecoq, Leemans, Lindemans, Maes, Mainil, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, MM. Mesotten, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, M. Neuray, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Perin, Mme Pétry, MM. Piot, Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Michel), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenabeele, Van den Broeck, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijsen, van de Put, Vanderborght, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandewiele, Vandezande, Van Elsen, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Verbist, Vergeylen, Verhaegen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Cerf.

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — La commission du travail parlementaire propose, pour la semaine prochaine, l'ordre du jour ci-après.

Mardi 3 juillet 1979, à 14 heures :

Projet de loi modifiant la loi du 1er août 1974 créant des institutions régionales, à titre préparatoire à l'application de l'article 107^{quater} de la Constitution, modifiée par la loi du 19 juillet 1977.

Projet de loi portant approbation de la Convention entre le royaume de Belgique et l'Australie, tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Canberra le 13 octobre 1977.

Projet de loi portant approbation de la Convention entre le royaume de Belgique et la république de Côte-d'Ivoire tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Abidjan le 25 novembre 1977.

Projet de loi portant approbation de la Convention internationale de 1974 pour la sauvegarde de la vie humaine en mer, et de l'Annexe, faites à Londres le 1er novembre 1974, ainsi que du Protocole de 1978 relatif à cette Convention, et de l'Annexe, faits à Londres le 17 février 1978.

Projet de loi portant approbation du Protocole additionnel, signé à Luxembourg le 21 juin 1977, modifiant la Convention belgo-franco-luxembourgeoise, réglant l'exploitation du réseau des chemins de fer luxembourgeois, signée à Luxembourg le 17 avril 1946.

Interpellation de M. Neuray au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur « l'évolution de la brucellose et la manière dont l'arrêté royal du 6 décembre 1978 est appliqué ».

La séance sera prolongée.

Mercredi 4 juillet 1979, à 14 heures :

Projet de loi contenant le budget du ministère de la Santé publique et de la Famille de l'année budgétaire 1979.

Projet de loi ajustant le budget du ministère de la Santé publique et de la Famille de l'année budgétaire 1978.

Proposition de loi interdisant l'usage de peaux de bébés-photos.

Projet de loi contenant le règlement définitif du budget des services d'administration générale de l'Etat de l'année 1973 et de budgets d'organismes d'intérêt public pour l'année 1973 ou pour des années antérieures.

La séance sera prolongée.

Jeudi 5 juillet 1979, à 15 heures :

Projet de loi contenant le budget des Postes, Télégraphes et Téléphones de l'année budgétaire 1979.

Projet de loi ajustant le budget des Postes, Télégraphes et Téléphones de l'année budgétaire 1978.

Projet de loi portant approbation de la Convention Benelux portant loi uniforme relative à l'astreinte, et de l'Annexe (loi uniforme relative à l'astreinte), signée à La Haye le 26 novembre 1973.

Projet de loi portant approbation de la Convention Benelux concernant le contrat d'agence, avec Annexe, signée à La Haye le 26 novembre 1973.

Eventuellement : questions orales.

Votes nominatifs sur les projets de loi dont la discussion est terminée.

La séance sera prolongée.

De commissie voor de parlementaire werkzaamheden stelt voor de toekomstige week, de volgende agenda voor :

Dinsdag 3 juli 1979, te 14 uur :

Ontwerp van wet houdende wijziging van de wet van 1 augustus 1974, tot oprichting van gewestelijke instellingen, in voorbereiding van de toepassing van artikel 107^{quater} van de Grondwet, gewijzigd bij de wet van 19 juli 1977.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het koninkrijk België en Australië, tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting, met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het koninkrijk België en de republiek Ivoorkust tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Abidjan op 25 november 1977.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Internationaal Verdrag van 1974 voor de beveiliging van mensenlevens op zee, en van de Bijlage, opgemaakt te Londen op 1 november 1974, alsmede van het Protocol van 1978 betreffende dit Verdrag, en van de Bijlage, opgemaakt te Londen op 17 februari 1978.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het toegevoegd Protocol, ondertekend te Luxemburg op 21 juni 1977, tot wijziging van de Belgisch-Frans-Luxemburgse Overeenkomst inzake de exploitatie van het Luxemburgse spoorwegnet, ondertekend te Luxemburg op 17 april 1946.

Interpellatie van de heer Neuray tot de minister van Landbouw en Middenstand over « het verloop van de brucellose en de wijze waarop het koninklijk besluit van 6 december 1978 wordt toegepast ».

Woensdag 4 juli 1979, te 14 uur :

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Volksgezondheid en Gezin voor het begrotingsjaar 1979.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Volksgezondheid en Gezin van het begrotingsjaar 1978.

Voorstel van wet houdende verbod op het aanwenden van vellen van pasgeboren zehonden.

Ontwerp van wet houdende eindregeling van de begroting van de diensten van algemeen bestuur van de Staat van het jaar 1973 en van begrotingen van instellingen van openbaar nut van het jaar 1973 of voorgaande jaren.

Donderdag 5 juli 1979, te 15 uur :

Ontwerp van wet houdende de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor het begrotingsjaar 1979.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor het begrotingsjaar 1978.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom, en van de Bijlage (eenvormige wet betreffende de dwangsom) ondertekend te 's-Gravenhage op 26 november 1973.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst betreffende de agentuurovereenkomst, met Bijlage, ondertekend te 's-Gravenhage op 26 november 1973.

Eventueel : mondelinge vragen.

Naamstemming over de afgehandelde ontwerpen van wet.

Is de Senaat het daarmee eens ? (*Instemming.*)

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CROUX AAN DE EERSTE MINISTER OVER « DE RESULTATEN VAN DE EUROPESE TOP OP 21 EN 22 JUNI 1979 TE STRAATSBURG »

QUESTION ORALE DE M. CROUX AU PREMIER MINISTRE SUR « LES RESULTATS DU SOMMET EUROPEEN DE STRASBOURG, LES 21 ET 22 JUIN 1979 »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Croux tot de Eerste minister.

Het woord is aan de heer Croux.

De heer Croux. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Eerste Minister, Heren ministers, geachte collega's, vorige week heeft de Europese top van regeringshoofden en staatshoofden plaatsgehad. Het leek ons ondenkbaar dat daarover in het Belgisch Parlement geen weerklank zou ontstaan. Ik heb dienaangaande de toestemming gevraagd om een mondelinge vraag te stellen. Inmiddels hebben de Eerste minister en de voorzitter het initiatief genomen om in de commissies voor Buitenlandse Zaken van Kamer en Senaat een uitvoerige uiteenzetting vanwege de Eerste minister te laten plaatshebben. Deze uiteenzetting door de Eerste minister zal de volgende week worden voortgezet met een bespreking. Het hoeft niet gezegd, Mijnheer de Eerste minister, dat ik u daarvoor zeer erkentelijk ben. De problemen die u behandelde zijn uitermate zwaarwichtig. Bovendien hebt u aanvaard te antwoorden op mijn mondelinge vraag in drie punten :

1. Welke zijn de resultaten van deze vergadering op een aantal concrete domeinen, namelijk :

— Het energiebeleid;

— De werking van het Europees muntstelsel, in het bijzonder wat de positie betreft van de Belgische frank in het EMS;

— De bestrijding van de werkloosheid;

— De verkorting van de arbeidsduur ?

2. Welke zijn de besluiten op het algemeen politiek vlak, meer bepaald : de besluiten uit de eerste rechtstreekse verkiezingen van het Europese Parlement, en de inzichten die tijdens de Top tot uiting kwamen aangaande de rol en bevoegdheden van het nieuwe Europese Parlement ?

3. Welk is de algemene beoordeling van de heer Eerste minister over het nut en het klimaat van deze Europese topvergadering ?

De Voorzitter. — Het woord is aan de Eerste minister.

De heer Martens, Eerste Minister. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik dank de heer Croux omdat hij mij precieze vragen heeft gesteld in verband met de resultaten van de Europese Raad op 21 en 22 juni 1979.

Over het algemeen is mijn reactie in verband met de Europese Raad positief.

Betreffende het probleem van de energie, dat voor Europa een belangrijke uitdaging betekent, werden precieze oriënteringen genomen, inzonderheid :

1. De olie als niet-vernieuwbare natuurlijke bron matiger en rationeler gebruiken;

2. Acties ondernemen ten aanzien van de vrije markten waar prijzen worden toegepast die niet in verhouding zijn met de prijzen gevraagd door de olieproducerende landen;

3. Andere energiebronnen aanmoedigen, en in het bijzonder : de kernenergie, de steenkolen, en zodra mogelijk de alternatieve vervangingsenergiebronnen.

De inspanning inzake kernenergie moet worden geleverd in veilige voorwaarden voor de bevolking.

Ik meen nochtans dat wij voorzichtig moeten blijven alvorens een definitieve beoordeling te geven. Het werd inderdaad onderstreept dat de inspanning inzake beperking van de olie-invoer alleen zal kunnen worden voortgezet indien de andere olieverbruikende industrielanden een gelijkaardig beleid volgen. Daarvoor zal men dus de resultaten van de Top in Tokio moeten afwachten, maar dat Europa één enkel en coherent standpunt verdedigt te Tokio is reeds zeer positief te noemen.

Er is nog een andere reden om voorzichtig te zijn : in het verleden hebben wij reeds zeer positieve verklaringen van de Europese Raden gekend inzake energie, die tot geen enkel resultaat hebben geleid. In de komende maanden zal het er dus op aankomen van dichtbij de toepassing van de in Straatsburg genomen oriënteringen te volgen. Bovendien moet ik onderstrepen dat de doelstellingen vooropgesteld

door de Europese Raad te Straatsburg verenigbaar zijn met de bepalingen betreffende het energiebeleid, opgenomen in de regeringsverklaring.

Inzake het Europees monetair systeem waren de staats- en regeringshoofden van oordeel dat de eerste balans die kon worden opgemaakt na drie maanden in het nieuw systeem, positief was.

Men heeft gewezen op het belang van de versteviging van de monetair samenwerking en van de ontwikkeling van de bestaande overlegprocedures: Ministerraad, Comité van gouverneurs, Monetair Comité. Deze bezorgdheid om een betere coördinatie werd herhaalde malen door België verdedigd. Als zeer positief beschouwen wij ook de stuwkracht die werd gegeven aan de werkzaamheden in verband met de inwerkingstelling van het Europees Monetair Fonds. Tenslotte is ook de Britse beslissing om 20 pct. van zijn reserves in dollars en in goud in de Gemeenschap te brengen, in ruil voor ecus, van grote betekenis.

Wat de economische en sociale toestand betreft, heeft de Raad het belang bevestigd dat hij hechtte aan de actieve voortzetting van de werkzaamheden die hij had gevraagd in verband met de aanpassing van de arbeidsduur, dit in overleg met de sociale partners om vlug tot concrete resultaten te komen. Ook op dit punt hadden wij sterk aangedrongen.

Wat de vluchtelingen uit Indochina betreft, heeft de Europese Raad zich ook actief beziggehouden met dit menselijk en dramatisch probleem, opdat concrete oplossingen zouden kunnen worden gevonden.

De Europese Raad heeft zich ook beraden over het politiek belang van de recente verkiezingen van de leden van het Europese Parlement.

QUESTION ORALE DE M. J. HUMBLET AU MINISTRE DES FINANCES SUR « LA REGIONALISATION DE LA CAISSE GENERALE D'EPARGNE ET DE RETRAITE »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER J. HUMBLET AAN DE MINISTER VAN FINANCIEN OVER « DE REGIONALISATIE VAN DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTEKAS »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. J. Humblet au ministre des Finances.

La parole est à M. Jean Humblet.

M. J. Humblet. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, le principe de la régionalisation du crédit figure dans la déclaration de l'actuel gouvernement.

En conséquence et compte tenu de la décision de déconcentration prise le 28 juillet 1976 par le conseil d'administration de la Caisse générale d'Epargne et de Retraite, je vous saurais gré de bien vouloir me répondre aux considérations suivantes :

a) La déconcentration commerciale de la CGER est pratiquement achevée. Où en sont les déconcentrations administrative et budgétaire ? J'insiste sur ce dernier aspect très lié à tout le problème de la régionalisation de la Belgique à la base du gouvernement actuel.

b) Il faut remarquer que la situation actuelle en ce qui concerne les services bruxellois de la CGER ne se justifie pas. En effet, contrairement à ce qui est le cas pour la Flandre et la Wallonie, il n'y a pas de directeur responsable des agences et bureaux bruxellois.

Par ailleurs, il nous paraît que le principe à appliquer à Bruxelles doit s'inspirer du statut du personnel de l'Etat : unilinguisme des agents mais bilinguisme des services.

Ce n'est que pour des petits bureaux que le bilinguisme des agents nous paraîtrait acceptable.

Par ailleurs, nous constatons que la clientèle de la CGER pour les activités locales à Bruxelles est francophone à raison de 80 à 90 p.c. En conséquence, nous comprenons mal le déséquilibre actuel du personnel pour les services bruxellois, avec 53 p.c. de francophones et 47 p.c. de néerlandophones.

c) Nous voudrions évoquer également les problèmes qui se posent à propos de la région de langue allemande qui relève, à l'est de la Belgique, du territoire de la Wallonie.

Il nous paraît aller de soi que la direction wallonne de la CGER continue à y assurer, comme elle le fait très bien, les services tant en langue allemande qu'en langue française, mais il serait contraire à tout notre système constitutionnel et législatif de voir intervenir dans les cantons d'Eupen et de Saint-Vith, de même évidemment que dans celui de Malmédy, des agents du rôle linguistique néerlandais.

Je vous saurais gré, Monsieur le Ministre, de me faire savoir si vous partagez ces vues et êtes prêt à donner des instructions dans ce sens au commissaire du gouvernement auprès de la CGER. Il va de

soi, en outre, qu'au siège central les dossiers de langue allemande émanant des cantons en question doivent être traités par les services francophones.

Sur ce point également, je sollicite votre avis.

Il nous paraît, en effet, capital d'assurer équilibre et équité linguistiques à l'intérieur de la CGER et de ne pas porter atteinte, par le biais d'une très importante institution para-étatique de l'Etat belge, à des principes constitutionnels et législatifs particulièrement importants pour tous et particulièrement pour le Rassemblement wallon.

M. le Président. — Vous vous êtes écarté de votre texte, Monsieur Humblet.

La parole est à M. Geens, ministre.

M. Geens, Ministre des Finances. — Monsieur le Président, je tiens d'abord à faire remarquer que, au sujet des institutions publiques de crédit actuellement existantes, la déclaration gouvernementale prévoit qu'elles seront dotées de structures régionalisées, permettant une action appropriée fondée sur la connaissance directe des besoins de la région, dans le cadre des règles générales découlant de la politique de crédit et de la politique monétaire qui relèvent de la compétence des instances nationales.

Depuis 1975, la Caisse générale d'Epargne et de Retraite s'est résolument orientée dans la voie de la régionalisation et sauf quelques améliorations complémentaires qui sont pour le moment à l'étude, son organisation répond aux objectifs poursuivis par la déclaration gouvernementale.

En ce qui concerne les agences de Bruxelles, la responsabilité de la haute gestion est assurée personnellement par le directeur général.

Le régime linguistique des services régionaux de Bruxelles-Capitale est fixé par les articles 21 et 38 des lois coordonnées. Ces dispositions prévoient le bilinguisme des agents. Cette situation ne pourrait être modifiée que par le législateur.

Quant à la disproportion qui existe entre le pourcentage des affaires et la répartition linguistique du personnel dans ces services, elle est due pour une large part à la difficulté de recruter du personnel francophone bilingue.

Enfin, en ce qui concerne la région de langue allemande, il paraît évident que son rattachement à la région française dans le cadre de la régionalisation des institutions aura une influence directe sur la compétence des services régionalisés de la CGER.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN OOTEGHEM AAN DE HEER AKKERMANS, STAATSECRETARIS VOOR HET VLAAMSE GEWEST, TOEGEVOEGD AAN DE MINISTER VAN HET VLAAMSE GEWEST, OVER « HET TEXACO-NAVORSINGS-LABORATORIUM EN HET PLAN VAN ONTEIGENING DOOR DE STAD GENT »

QUESTION ORALE DE M. VAN OOTEGHEM A M. AKKERMANS, SECRETAIRE D'ETAT A LA REGION FLAMANDE, ADJOINT AU MINISTRE DE LA REGION FLAMANDE, SUR « LE LABORATOIRE DE RECHERCHES DE TEXACO ET LE PLAN D'EXPROPRIATION DE LA VILLE DE GAND »

De Voorzitter. — Wij gaan nu over tot de mondelinge vraag van de heer Van Ooteghem aan de staatssecretaris voor het Vlaams Gewest. Het woord is aan de heer Van Ooteghem.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte collega's, door de stad Gent worden zeer lofwaardige pogingen ondernomen om de haveninfrastructuur te verbeteren en om nieuwe havenactiviteiten aan te trekken.

Met het oog hierop voorziet men in de onteigening van industriegronden die ongebruikt blijven liggen langs de oevers van het kanaal Gent-Terneuzen.

Dit is onder meer het geval met gronden van de NV Texaco-Belgium. Het is redelijk en het is logisch dat de Gentse havenautoriteiten braakliggende gronden trachten te valoriseren.

In de onteigeningsplannen is echter ook het Gentse onderzoekscentrum van Texaco opgenomen. Het gevaar is niet denkbeeldig dat daardoor vijftig hooggeschoolde personeelsleden werkloos zouden worden. Door het multiplicatoreffect komt de werkgelegenheid in het gedrang van nog heel wat mensen die direct of indirect van het researchlaboratorium afhangen.

Mag ik de staatssecretaris verzoeken aan de Senaat te willen mededelen wat hij zal ondernemen om in deze zaak de belangen van de

streekeconomie met de ruimtelijke ordening te verzoenen en een oplossing te zoeken die de havenuitbreiding mogelijk maakt met behoud van een navorsingslaboratorium van Texaco in Gent.

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Akkermans.

De heer Akkermans, Staatssecretaris voor het Vlaamse Gewest, toegevoegd aan de minister van het Vlaamse Gewest. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de gemeenteraad van de stad Gent heeft op 6 juni 1979 principieel beslist de industriegronden van de NV Texaco Belgium 67 ha 40 a 42 ca, gelegen tussen het zeekanaal Gent-Terneuzen en de J.F. Kennedylaan, te onteigenen. Deze beslissing behoort, overeenkomstig de wet van 26 juli 1962, tot de bevoegdheid van de stad Gent en werd genomen op basis van openbaar nut voor de bouw van een nieuw havendok.

De stad Gent onderzoekt momenteel de bezwaren die ingediend werden door de NV Texaco.

Indien mocht blijken dat deze bezwaren verworpen worden en er dient onteigend te worden, dan zal ik al de steun verlenen in het kader van de expansiewetgeving en de ruimtelijke ordening om de oprichting van een nieuw laboratorium te stimuleren op de terreinen (± 20 ha) die na de uitvoering van het toekomstige havendok nog te beschikking zijn van de NV Texaco.

QUESTION ORALE DE M. DONNAY A M. HOYAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR « LE FONCTIONNEMENT DU MODE DE SUBVENTION ACCORDEE POUR LA CONSTRUCTION DE BATIMENTS SCOLAIRES ET LE RETARD APORTE PAR LE FONDS NATIONAL DE GARANTIE DES BATIMENTS SCOLAIRES DANS LE PAIEMENT DE SA QUOTE-PART »

MONDELING VRAAG VAN DE HEER DONNAY AAN DE HEER HOYAUX, MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING, OVER « DE WIJZE WAAROP DE TOELAGEREGELING VOOR DE STICHTING VAN SCHOOLGEBOUWEN WERKT EN DE VERTRAGING WAARMEDE HET NATIONAAL WAARBORGFONDS VOOR SCHOOLGEBOUWEN ZIJN AANDEEL BETAALT »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Donnay au ministre de l'Education nationale.

La parole est à M. Donnay.

M. Donnay. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, l'article 22 de la loi du 11 juillet 1973, qui modifie certaines dispositions de la loi sur l'enseignement du 29 mai 1959 en organisant notamment l'intervention du Fonds national de garantie des bâtiments scolaires, garantit le remboursement en capital et intérêts, de prêts contractés en vue du financement des travaux d'aménagement, de modernisation et d'agrandissement de bâtiments existants destinés aux établissements scolaires subventionnés, pour autant que ceux-ci répondent aux critères de rationalisation.

L'application pratique de ces dispositions légales crée des difficultés majeures aux pouvoirs organisateurs qui ont sollicité le bénéfice des dispositions légales prérappelées et leur cause un important préjudice.

Le Fonds national de garantie accorde une subvention en intérêts sur la différence entre la dépense subventionnable et le montant du subside de 60 p.c. accordé par le département de l'Education nationale.

On connaît le principe : sur un volume de travaux de l'ordre de 10 millions, un subside de 60 p.c. du département de l'Education nationale correspond à une intervention de l'Etat de six millions, les quatre millions restants faisant l'objet d'une intervention du Fonds national de garantie.

Une première anomalie réside déjà dans le fait que, sur la base des états d'avancement qui sont dressés mensuellement, le subside de l'Etat n'est payé qu'à concurrence de 90 p.c. des 60 p.c. accordés. Pourquoi ? On n'en sait trop rien, car ce curieux système n'existe, à ma connaissance, qu'au département de l'Education nationale. La difficulté réside ici dans le fait de savoir qui va payer les 10 p.c. qui ne sont pas versés par l'Etat. Personne, tant que l'entreprise n'est pas terminée et réceptionnée; mais une chose est certaine, le pouvoir organisateur, lui, devra payer les intérêts de retard dus à l'entrepreneur.

La deuxième anomalie résulte du fait que la quote-part qui incombe au Fonds national de garantie n'est libérée qu'avec un retard ordinaire de l'ordre de six mois après l'introduction de l'état d'avancement, ce qui est absolument inadmissible. En attendant la liquidation de cette

quote-part, l'entrepreneur ne peut être payé, mais ici aussi, le pouvoir organisateur devra faire face aux intérêts de retard qui seront réclamés par l'entrepreneur.

Dans les deux cas, les conséquences de cette situation incroyable doivent être supportées par le pouvoir organisateur, alors que celui-ci n'est pour rien dans les retards apportés dans les paiements.

Ce qui est plus grave dans ces circonstances, c'est que ledit pouvoir organisateur — et je pense plus spécialement aux communes à l'égard desquelles une tutelle trop rigoureuse s'exerce encore — les communes donc sont dans l'impossibilité administrative de se prémunir contre les conséquences de cette situation car, mathématiquement, on leur a donné les moyens de faire face à la dépense et le pouvoir de tutelle n'accepterait pas qu'elles contractent un emprunt de « facilité » supérieur à ce qui leur est théoriquement nécessaire.

Lors de la discussion de votre budget en commission, vous avez déclaré, Monsieur le Ministre, que l'administration qui doit gérer le Fonds n'est pas créée et que celui-ci ne sera opérationnel que lorsque le plan de rationalisation et programmation de l'enseignement sera public, ce qui risque de demander encore un certain temps.

Entre-temps, ne pourrait-on, Monsieur le Ministre, trouver une formule qui permette de mieux seconder le pouvoir organisateur en suivant, par exemple, une procédure semblable à celle employée au département des Travaux publics pour l'octroi de subsides aux pouvoirs subordonnés ?

M. le Président. — La parole est à M. Hoyaux, ministre.

M. Hoyaux, Ministre de l'Education nationale. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, je tiens tout d'abord à compléter les informations évoquées.

Au départ, il y a lieu de distinguer le mécanisme des subventions octroyées à l'enseignement libre et celui des subventions octroyées à l'enseignement provincial et communal.

Pour l'enseignement libre, le Fonds national de garantie garantit la totalité de l'emprunt contracté par le pouvoir organisateur et prend en charge, conformément à la loi, les intérêts de cet emprunt pour la totalité du montant qui dépasse le 1,25 p.c. restant à charge du pouvoir organisateur.

Pour l'enseignement provincial et communal, le Fonds des bâtiments scolaires provinciaux et communaux prend en charge directement une quotité de 60 p.c. du montant des travaux subventionnables auquel on ajoute, pour raison de sécurité, 5 p.c. de frais généraux, en ce compris les frais de surveillance de chantiers. D'autre part, les provinces et communes, pour les 40 p.c. restants du montant de la construction, peuvent émarger au Fonds national de garantie, lequel prend en charge les intérêts sur l'emprunt contracté, en ce compris un nouveau supplément de 5 p.c. pour frais généraux. Il subside la totalité des intérêts à l'exception du 1,25 p.c. restant à charge du pouvoir organisateur.

Quant à la retenue de 10 p.c. évoquée par l'honorable membre, il s'agissait d'une simple marge de sécurité dont l'objectif était d'éviter de devoir réclamer un trop-perçu.

Depuis avril 1977, cette retenue n'a plus de raison d'être; en effet, à cette date le Comité ministériel compétent a approuvé la clause suivante insérée d'office dans la convention financière : « Lorsque le montant définitif de la subvention est connu et s'il appert que le montant admis pour la garantie du Fonds et la subvention en intérêts a été dépassé, la commune ou la province supportera la charge de cet excédent. A cet effet, le Crédit communal de Belgique est autorisé à transformer la partie du prêt non couverte par le Fonds de garantie, en prêt ordinaire dont les charges seront prélevées d'office, à l'échéance, sur le compte courant B de l'emprunteur et seront couvertes par les recettes de l'emprunteur centralisées auprès du Crédit communal. »

Je tiens à souligner que le dossier relatif au Fonds des bâtiments scolaires provinciaux et communaux et le dossier relatif au Fonds national de garantie sont introduits et traités en même temps par le Comité ministériel des bâtiments scolaires. Il ne peut donc, en principe, y avoir de retard enregistré dans cette procédure.

On constate cependant que dans certains cas, et cela en dépit des instructions, certains pouvoirs organisateurs ne transmettent le dossier Fonds de garantie qu'après réception de l'accord du Comité ministériel compétent sur la demande introduite auprès du Fonds des bâtiments scolaires provinciaux et communaux.

Il me paraît difficile d'envisager un mécanisme de subordination qui soit identique à celui des Travaux publics dans le cadre de l'octroi des subsides aux pouvoirs subordonnés.

Il est en effet impossible d'assimiler les mécanismes financiers et décisionnels sous-jacents dans l'un et l'autre cas.

MONDELINGE VRAGEN VAN DE HEREN CLAEYS, CUVELIER EN DE ROUCK AAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER « DE BESMETTING VAN HET DRINKWATER »

QUESTIONS ORALES DE MM. CLAEYS, CUVELIER ET DE ROUCK AU MINISTRE DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR « LA POLLUTION DE L'EAU POTABLE »

De Voorzitter. — Aan de orde zijn de drie mondeling vragen in verband met de besmetting van het drinkwater. Ik stel voor dat de minister in een keer antwoordt aangezien zij alle hetzelfde thema behandelen.

Het woord is aan de heer Claeys.

De heer Claeys. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, eerst op zondagmorgen 24 juni 1979, omstreeks 8 u. 45, deelde de BRT in een speciale nieuwsuitzending mede dat de watergebruikers van de provincie West-Vlaanderen ervan werden verwittigd dat het water besmet was. Zij werden verzocht het te gebruiken water vooraf te koken.

Ongeveer een halfuur later werd dezelfde maatregel uitgebreid tot een reeks gemeenten van Oost-Vlaanderen en enkele gemeenten van Henegouwen.

Tijdens de nieuwsuitzending van 13 uur verklaarde u in dit verband dat de bezoedeling van het water werd vastgesteld in de streek van Oudenaarde op vrijdag 22 juni en dat in de loop van maandag 25 juni 1979 het gevaar waarschijnlijk zou geweken zijn.

Afgezien van de laattijdige verwittiging van de betrokken watergebruikers, waarover wij graag uitvoerig zouden worden ingelicht, blijkt andermaal dat zij die onze aandacht hebben gevestigd op de kwetsbaarheid van de waterbevoorrading van onze kust gelijk hebben. Productiecentra dienen inderdaad zo dicht mogelijk bij belangrijke distributiecentra beschikbaar te zijn.

Volgens het *Beknopt Verslag* van de openbare vergadering van de Kamer van volksvertegenwoordigers de dato 20 juni 1979, pagina 362, hebt u verklaard dat, wat de waterverdeling betreft, voor de zeewaterontzilting eerlang een definitieve beslissing zal worden genomen.

Het Inzo-project is volledig klaar. Het dient onmiddellijk te worden gerealiseerd zodat de waterbevoorrading van Oost- en West-Vlaanderen veilig zou worden gesteld.

Langer uitstellen is onverantwoord. Dit wordt thans spijtig genoeg op een dramatische wijze bevestigd.

Mogen wij van de heer minister vernemen wanneer het MCESC de definitieve beslissing zal nemen inzake het Inzo-dossier, dat technisch administratief volledig in orde is, sociaal-economisch verantwoord, dringend noodzakelijk en waarvoor het krediet beschikbaar is?

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cuvelier.

De heer Cuvelier. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, ik heb ook gewenst hier een mondelinge vraag te stellen aan de minister van Volksgezondheid in verband met de besmetting van het drinkwater in Oost- en West-Vlaanderen en in het noorden van Henegouwen. Ik ben het volledig eens met hetgeen de heer Claeys heeft gezegd. Ik betreur dat wij niet tijdig werden verwittigd van deze besmetting. Indien de besmetting vrijdag werd vastgesteld, dan had men reeds een monster van dit water moeten nemen 48 uur voordien om te kunnen vaststellen of het water inderdaad was besmet. Nu werden wij zondagmorgen langs de media op de hoogte gebracht en ik meen dat de minister ook niet vroeger werd ingelicht.

Ik vraag dat de minister de bevolking zou geruststellen want momenteel heerst er paniek. Trouwens, de berichten in de kranten van deze morgen zijn niet van aard om de mensen gerust te stellen. In een Frans dagblad lees ik: *Situation dramatique!* In een Nederlandstalige krant schrijft men dat onder andere een geneesheer van Ronse heeft gezegd dat een privé-bron drinkwater gemengd met het stadswater werd onderzocht en dat het ook ten eerste besmet is. Ik weet wel als geneesheer dat de gevolgen van het drinken van zulk water niet al te kwaadaardig zijn voor normale gezonde mensen, maar wel voor zieken, zwakken en voor zuigelingen. De bevolking moet daarvan tijdig op de hoogte worden gebracht.

Mijn tweede vraag is of u wel bij machte zijt de nodige maatregelen te nemen om iedereen tijdig te verwittigen, mocht een soortgelijk feit zich nogmaals voordoen.

U is weliswaar niet verantwoordelijk voor de controle van het leidingwater, maar u kunt niet ontkennen dat de waterbedelingsmaat-

schappijen wel een bepaalde verantwoordelijkheid hebben in dit opzicht.

Men weet reeds dat het water bevuild werd door menselijke faeces. Hoe en waar dit is gebeurd, blijft nog een raadsel.

Mijn derde vraag is:

Bestaat er wel enige coördinatie tussen de waterbedelingsmaatschappijen en het departement van Volksgezondheid?

Nog een laatste vraag, Mijnheer de Minister. Is u vandaag bij machte ons te zeggen wanneer het water opnieuw als drinkwater zal kunnen worden gebruikt?

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Rouck.

De heer De Rouck. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, zonder inleiding stel ik onmiddellijk mijn vragen. Graag zou ik van u vernemen:

1. Waarom zo laat contact werd genomen met de gemeentebesturen.
2. Waarom de betrokken bevolking zo laat en soms zo gebrekkig werd verwittigd. U hebt een staaltje hiervan gezien in Vloesberg, faciliteitengemeente, waar de bevolking in één taal werd verwittigd.
3. Hoe het mogelijk is dat een besmetting op zo'n korte tijd zich in zo'n groot gebied kon uitbreiden.
4. Zijn de controlemechanismen ter zake wel voldoende?
5. Hoe het mogelijk is dat een tweede verontreiniging kon voorkomen.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dhoore.

De heer Dhoore, Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik antwoord eerst op de vraag van senator Claeys die mij vooraf werd overgemaakt en waarop ik dus een antwoord heb kunnen voorbereiden.

De kuststreek te bevoorraden met drinkbaar water van goede kwaliteit lijkt mij een zaak te zijn van primordiaal belang.

Ter plaatse is er geen water voorhanden dat rechtstreeks de plaatselijke behoefte kan dekken. Wat mij betreft, is het Inzo-dossier klaar om ter bespreking voorgelegd te worden aan de regering.

De kredieten die nodig zijn om dit project eventueel uit te voeren werden inderdaad voor een totaalbedrag van 1 300 miljoen frank ingeschreven in het prioritaair infrastructuurprogramma 1976-1980. Meer algemeen werden noch de wijze waarop men deze kredieten zal aanwenden, noch het aandeel van de rijksbijlage in de begroting bepaald.

Zodra bevestiging is verkregen van de te volgen richtlijnen, meer in het bijzonder ingevolge de hervorming van de staatsinstellingen, en nadat overleg zal zijn gepleegd met het betrokken gewest, zal ik het dossier voorleggen aan het Ministerieel Comité voor Economische en Sociale Coördinatie. Ik kan zulks voor zeer binnenkort in het vooruitzicht stellen.

De vragen die mij niet vooraf werden overgemaakt, deze van de heren Cuvelier en De Rouck, kan ik terugbrengen tot vijf punten.

Kan men de bevolking geruststellen? Beslist want, zoals dokter Cuvelier ook heeft gezegd, heeft men tot nu toe alleen een gering aantal colli in het water gevonden die niet van die aard zijn om de zaak te dramatiseren of om paniek te zaaien. Als voorzorgsmaatregelen vragen wij de bevolking het water te koken vóór gebruik, en dit tot nader orde. Zelfs mocht men dit niet doen, zou dit waarschijnlijk geen kwade gevolgen hebben, tenminste niet voor de doorsneegevallen. Zo geloven mijn specialisten en ik meen dat dokter Cuvelier het hiermee eens is.

Ik moet tegenspreken dat er een tweede verontreiniging zou zijn vastgesteld, zoals werd medegedeeld. De terminologie heeft aanleiding gegeven tot verwarring. Ik heb verklaard in de Kamer, dat gisteren bij het invloeden van de reservoirs te Mainvault een betrekkelijk hoog aantal bacillen werd vastgesteld.

Toch is dit geen nieuwe bron van verontreiniging. Het is integendeel zeer waarschijnlijk de bevestiging van de hypothese dat de verontreiniging zou vastgesteld zijn op het vak Hautrage-Mainvault naar aanleiding van werken die werden uitgevoerd tijdens de periode tussen 18 en 21 juni. Het is een bevestiging van de verontreiniging die enkele dagen voordien werd vastgesteld.

De heer De Rouck heeft gevraagd hoe het komt dat een dergelijk groot gebied spoedig kan worden aangetast. Specialist zullen hierop antwoorden dat het niet abnormaal is. De tijd die nodig is om het water van het ene punt naar het andere door te sturen heeft ook een invloed op het tijdstip van de verontreiniging op elke plaats afzonderlijk. Het gaat niet alleen over de hoofdleiding, maar ook over

dertig secundaire leidingen die vertrekken van de leiding Hautrage-Mainvault via Brakel-Elst en over Brugge naar de kust. Men zal alleen maar de juiste uitleg kunnen geven indien men erin slaagt de juiste oorzaak van de verontreiniging vast te stellen.

De tweede belangrijke vraag die werd gesteld was, waarom die laattijdige verwittiging en of dit in de toekomst op een andere wijze zal worden aangepakt. Ik zeg u zeer eerlijk dat elk incident een les moet inhouden wanneer men vaststelt dat er lessen uit te trekken zijn. Dat is duidelijk het geval.

Te goeder trouw heeft men gemeend dat men niet onmiddellijk alarm moest slaan, omdat men ervan overtuigd was dat het ging om een zeer lokale verontreiniging waarvoor men trouwens onmiddellijk bij het vaststellen daarvan de nodige maatregelen heeft genomen, namelijk het verwittigen van de bevolking van de betrokken gemeenten en gedeeltelijk van de gemeenten bediend door dit secundair net.

Ik ben nochtans van oordeel dat men niet het minste risico mag nemen. Wanneer twijfel bestaat over de eventuele omvang van de besmetting en over het gebied tot waar de besmetting zich kan doorzetten, was het voorzichtig iedereen daarvan op de hoogte te stellen, zoals naderhand, met enkele uren vertraging, is gebeurd.

Ik wil dus pleiten voor verzachtende omstandigheden voor degenen die voor de zaak verantwoordelijk zijn. Zij hebben onmiddellijk maatregelen genomen. Wij mogen echter in de toekomst niet aarzelen om een waarschuwing te sturen naar al de gemeenten die eventueel zouden kunnen worden getroffen.

Senator Cuvelier stelde ook vragen in verband met de coördinatie. Er is een duidelijke coördinatie tussen deze waterleidingmaatschappijen en het departement, al was het maar via de regeringscommissaris die vanuit het departement wordt afgevaardigd in de maatschappijen en met hen zeer geregeld contacten onderhoudt.

Bovendien zijn er de wettelijke bepalingen die inhouden dat de maatschappijen onmiddellijk moeten verwittigen wanneer zich feiten voordoen zoals dit nu het geval is. Het departement van Volksgezondheid moet onder meer worden gewaarschuwd. De conclusie is, dat er zeker geen nieuwe maatregelen moeten worden getroffen op het stuk van de coördinatie. Het volstaat dat de huidige reglementen strikt en nauwkeurig worden toegepast.

De vraag werd ook gesteld of de controle voldoende is. Duidelijk is dit wel het geval. Elke dag gebeuren permanente controles op de verschillende secties en in de verschillende kamers waar waterstalen worden afgenomen. Het tegenovergestelde zou toch zeer bevreemdend zijn. Zelfs in goed uitgeruste campings wordt ten minste eenmaal per dag het water gecontroleerd in verband met de hygiëne en de drinkbaarheid. Die controles gebeuren automatisch.

Mijnheer Cuvelier, wanneer u zegt dat er vele uren verlopen voor die controles is dat zeer juist. Voor sommige uitslagen is dat vierentwintig uur, voor een volledige analyse van monsters is dat dertig uur en eventueel achtenveertig uur. Wanneer men derhalve op die bewuste vrijdag die besmetting heeft vastgesteld was dat ingevolge een routine-analyse. Het spreekt vanzelf dat men voordien niet wist dat er iets aan de hand was.

De laatste vraag is uiteraard zeer belangrijk voor de bevolking. Zij wenst terecht te vernemen wanneer het water weer zonder koken zal kunnen worden gebruikt voor consumptie.

Allereerst moet ik daarop antwoorden dat de zes gemeenten die gisteren bij wijze van voorzorgsmaatregel tijdelijk, zonder meer, werden afgesneden van waterbevoorrading, zaterdagmiddag opnieuw zullen worden bevoorrad. De zes gemeenten die onder Ath en onder Leuze vallen, zullen van dan af weer normaal drinkwater krijgen.

De vraag wanneer de verbruiker opnieuw mag worden aangeraden het leidingwater zonder koken te gebruiken, kan ik nu niet beantwoorden. Een vijftal minuten geleden heb ik nog contact gehad met mijn medewerkers om mij te informeren, maar de deskundigen durven zich nog niet met zekerheid uitspreken. Zolang men nog — zoals het tot nu nog het geval is — bij de analyses vaststelt dat er E-Coli in abnormale hoeveelheid — normaal zou het eigenlijk zero moeten zijn — in het drinkwater voorkomt, durft men voorzichtigheidshalve het ongekookt gebruiken van het water niet aanraden.

Wanneer men ons eventueel het verwijt maakt dat wij de bevolking laattijdig zouden hebben gewaarschuwd, zou het dubbel onvoorzichtig zijn om te vroeg de voorzorgsmaatregelen op te heffen. Ik heb gezegd dat men ter zake uiterst streng moet zijn en dat maar opnieuw mag worden aangeraden het water niet te koken wanneer er honderd procent veiligheid bestaat. Dit wil zeggen dat waar wij hadden voorspeld dat de voorzorgsmaatregelen op het einde van de week konden worden opgeheven, wij nu wat pessimistischer zijn geworden. De analyses worden verder gezet. Misschien kan begin volgende week de waarschuwing worden ingetrokken, maar laat mij geen datum uitspreken. Ik geef slechts vooruitzichten die zullen afhangen van het resultaat van de analyses die verder zullen worden uitgevoerd.

INTERPELLATIE VAN DE HEER SEEUWS TOT DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER « DE TOEKENNING VAN EEN VERGUNNING VOOR HET BOUWEN EN EXPLOITEREN VAN EEN INDUSTRIELE VARKENSKWEKERIJ IN DE HOOGSTRAAT TE DRONGEN »

INTERPELLATION DE M. SEEUWS AU MINISTRE DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR « L'OCTROI D'UN PERMIS DE BATIR ET D'UNE AUTORISATION D'EXPLOITATION A UNE ENTREPRISE INDUSTRIELLE D'ELEVAGE PORCIN QUI SERAIT IMPLANTEE HOOGSTRAAT A TRONCHIENNES »

De Voorzitter. — Dames en Heren, aan de orde is de interpellatie van de heer Seeuws tot de minister van Volksgezondheid en Leefmilieu. Het woord is aan de interpellant.

De heer Seeuws. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, uit een persbericht van 30 mei in een bekende Vlaamse krant « die nogal durft », vernamen wij de plotse wending in de sinds 1977 aanslepende aanvraag van een particulier eigenaar, onder de naam van zijn echtgenote, voor de bouw en de exploitatie van een vrij belangrijke industriële varkenskwekerij in de Hoogstraat te Drongen — in de onmiddellijke nabijheid van een school voor gehandicapte kinderen en van een nieuwe woonwijk — waarvan de werken zopas werden aangevangen.

De heer Lacroix, ondervoorzitter, vervangt de heer Robert Vandekerckhove als voorzitter

Van bij het begin heeft een plaatselijk buurtcomité actie gevoerd om te vermijden dat op bedoelde plaats dit voor de volksgezondheid en voor het leefmilieu hinderlijk bedrijf zou worden ingeplant.

Ze vonden hierbij niet alleen de steun van de onmiddellijke omwonenden door onder meer driehonderd achtenveertig handtekeningen te verzamelen voor een verzoekschrift bij de Hoge Vergadering — verzoekschrift dat trouwens reeds werd behandeld in de bevoegde commissie — maar ook bij de stad Gent en bij de provincie Oost-Vlaanderen.

Deze interpellatie, zo moet ik er ondertussen aan toevoegen, die op 31 mei werd ingediend met de bedoeling dringend een vraag te stellen aan de minister van Volksgezondheid en Leefmilieu, heeft zodanig aan actualiteit ingeboet — intussen is het gebouw, van buitenaf gezien althans, voltooid — dat het, onder meer, des te dwingend wordt, omdat het als een schoolvoorbeeld kan gelden van wat in ons gezegend land mogelijk is aan interpretatie, ter omzeiling van een wet, voor zover het dienstig is om privé-belangen van enkelingen te dienen, ten nadele van de gemeenschap.

Ziehier de chronologische volgorde van de feiten :

De aanvraag werd een eerste maal afgekeurd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent op 31 mei 1977.

Beroep werd aangetekend door de aanvrager bij de bestendige deputatie op 21 juni 1977, maar dit beroep werd door de aanvrager ingetrokken op 30 september 1977.

Een nieuwe bouw aanvraag, ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van Gent in oktober 1977, werd door het college opnieuw afgekeurd.

Er werd beroep aangetekend door de aanvrager bij de bestendige deputatie, die in haar zitting van 21 april 1978 het aangetekend beroep opnieuw heeft verworpen.

Dan heeft de betrokkene in mei 1978 beroep aangetekend bij de Koning. Dat beroep werd ingewilligd bij koninklijk besluit van 7 februari 1979 door de toenmalige minister van Streekeconomie, althans wat de bouwvergunning betreft.

Op 30 maart 1979 werd een aangetekende brief aan de voorzitter van de commissie voor verzoekschriften bij de Senaat ingediend en in april heeft het bedoelde actiecomité een advocaat aangesteld om te onderzoeken of het dossier voor de Raad van State kon worden gebracht. Ondertussen werden reeds door de stad Gent en door het buurtcomité een klacht tot verbreking ingediend bij de Raad van State.

Ik wil enkele argumenten aanhalen die tegen deze inplanting pleiten.

Wat de sociale, ecologische en volksgezondheidsargumenten en voornamelijk de plaats van inplanting betreft, is de vestiging van dit bedrijf onaantvaardbaar, omdat het niet verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening.

In de toelichting bij het ontwerp van gewestplan voor het Gentse en de kanaalzone van 1974, ondertekend door de toenmalige staatssecretaris Luc Dhoore, staat over dit soort gebieden reeds het vol-

gende: « In deze zones worden enkel die handelingen en werken toegestaan welke noodzakelijk zijn voor het behoud van de huidige bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen. »

Wat de wetgeving op de waterverontreiniging betreft, is er duidelijk een gevaar voor sluiklozen en overlopende putten. De Nationale Maatschappij der Waterleidingen heeft haar onrust hierover trouwens aan de heer gouverneur medegedeeld op 2 maart 1978. Diezelfde brief werd tevens naar de voorzitter van de watering Kale en Meirebeek en aan het bestuur van de watering De Burggravenstroom gestuurd.

Het perceel waarvan sprake ligt slechts op enkele tientallen meter van de Meirebeek verwijderd met alle risico's van dien wat betreft de bezoedeling.

Het ministerieel besluit van 31 maart 1969 rangschikt, wat Drongen betreft, het is een precisering die u ongetwijfeld kent, de oude Kale en de Meirebeek als waterlopen van klasse I en beschrijft dit als volgt: « De wateren dienend of bestemd voor de drinkwatervoorziening. » De oude Kale en de Meirebeek vallen onder deze categorie.

In het koninklijk besluit van 1 juni 1977 staat tevens dat een exploitatievergunning moet worden aangevraagd wanneer de varkensfokkerij gelegen is op minder dan 500 meter van een drinkwaterwinning, wat aan de Hoogstraat in Drongen duidelijk het geval is. Trouwens, bij zijn beroep bij de bestendige deputatie op 21 juni 1977 zegt de aanvrager zelf dat het Drongense gemeentebestuur hem er heeft op gewezen dat hij in een waterwinningsgebied wilde bouwen.

Dan zijn er de economische argumenten. De varkenshouderij is een kapitaalintensieve activiteit die weinig of geen tewerkstelling biedt. Beter is het deze milieu-onvriendelijke activiteit te bannen ten voordele van de milieuvriendelijke en arbeidsintensieve tuinbouw. Tenslotte wordt dit bedrijf als kweekvarkenshouderij aangevraagd. Mensen uit deze bedrijfstak weten dat, wanneer de marktsituatie gunstiger zal liggen voor de vetmesterij, zonder enige formaliteiten op deze laatste activiteit kan worden overgeschakeld.

Wat de landschapswaarde betreft, is het gebied waarin deze kweekerij wordt aangevraagd, in artikel 15 van het gewestplan, genoemd als « landschapswaardevol ».

Wat zegt dat? De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen.

Wij zijn ervan overtuigd dat, wanneer men dit bedrijf toestaat zich daar te vestigen, het startsein gegeven is om het predicaat « waardevol » dat dit gebied meekreeg, de nek om te wringen. Het sneeuwbal-effect zou dan ook te vrezen zijn, te meer omdat het hier gaat om relatief goedkope landbouwgronden.

Wat de verenigbaarheid met de omgeving betreft, zegt artikel 19 van het gewestplan « Gentse en kanaalzone » daarenboven:

« De vergunning wordt evenwel, ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan of ontwerp-gewestplan, slechts afgegeven zo de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening. »

Het Gentse schepencollege en de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen hebben blijkbaar duidelijk rekening gehouden met artikel 19.

Tot besluit, Mijnheer de Voorzitter, moet er een element worden aangehaald met betrekking tot de bedreiging van de volksgezondheid. Inderdaad, in het koninklijk besluit betreffende de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven, worden voor varkensfokkerijen, ongeacht of het klasse 1 of 2 betreft, volgende mogelijke elementen van hinder opgegeven: slechte reuk, afvoer van rottende en voor rotting vatbare faecale stoffen, gevaar voor ontsnapping van dieren, voortwoekeren van insecten, opstapeling van voor verrotting vatbare afval, lawaai van de dieren en dergelijke meer.

Typerend zijn de enkele zinnen die wij halen uit « West-Vlaanderen werkt »: « Voor de grote eenheden stelt zich het probleem van de mestoverschotten, de reukhinder en de integratie in het landschap. Stankhinder in de nabijheid van woongebieden vormt in sommige gevallen het argument tot weigering of niet-verlenging van een uitbatingvergunning. »

Tot besluit zouden we de geachte Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu volgende vragen willen stellen:

1. Heeft de geachte Minister het dossier ter plaatse laten onderzoeken vooraleer hij vorig jaar verklaarde aan een collega van de Kamer van volksvertegenwoordigers dat, ingevolge het koninklijk besluit op het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, geen exploitatievergunning nodig was voor dit dossier?

Nochtans is het bedrijf gelegen in een agrarisch gebied, telt het bedrijf meer dan tien dieren en wordt het ingeplant op minder dan 500 meter van een waterloop die aangewend wordt voor drinkwatervoorziening.

2. Is de geachte Minister ook niet van oordeel dat hij er bij zijn collega van Streekeconomie moet op aandringen de aangevragen werken tijdelijk stil te leggen, om hem toe te laten een grondig onderzoek van het getroffen gebied te laten uitvoeren?

3. Indien de geachte Minister hierop niet zou kunnen ingaan, vraag ik hem welke dan zijn houding zal zijn indien bijvoorbeeld de Raad van State het koninklijk besluit van 7 februari 1979 betreffende de bouwvergunning zou verbreken.

4. Denkt de geachte Minister niet dat het inderdaad beter zou zijn op ons positief voorstel en de vraag van de talrijke omwonenden in te gaan, ten einde bedoelde eigenaar aan te zetten zijn bedrijf op een andere plaats, bijvoorbeeld op het daartoe aangelegde industriepark van Drongen, neer te zetten ten einde dit prachtig grondgebied gaaf te houden en de volksgezondheid te waarborgen?

Ik ben ervan overtuigd, Mijnheer de Voorzitter, dat de minister die verantwoordelijk is voor dit beleid het gepaste gevolg zal geven aan dit dringende verzoek van de omwonenden. (Applaus op talrijke banken.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Ooteghem.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, ik zou mij heel kort willen aansluiten bij de interpellatie van de heer Seeuws. Ik wend mij niet alleen tot de minister van Volksgezondheid, maar ook tot de gewezen staatssecretaris van Ruimtelijke Ordening. Wat mij in deze zaak verontrust, Mijnheer de Minister, is de manier waarop in het Vlaamse gewest de besluitvorming in deze zaak tot stand is gekomen.

In het geval dat door collega Seeuws werd behandeld, heeft men blijkbaar geen rekening willen houden noch met de argumenten van het college van burgemeester en schepenen van Gent, noch met de argumenten van de bestendige deputatie, noch met de argumenten van de plaatselijke bevolking, noch met de wettelijke termijnen, noch met de bestaande gewestplannen en noch met de volksgezondheid.

Wij hebben helemaal niets tegen het oprichten van een varkensmesterij, maar wij vragen ons toch af of dit nu moest gebeuren op 100 meter van een verblijf voor minder-valide kinderen, op 100 meter van een kleuterschool en een lagere school, op 120 meter van een woongebied, in een waterwinningsgebied, in een gebied tenslotte dat door de gewezen staatssecretaris voor Ruimtelijke Ordening, de heer Dhoore, als landschappelijk waardevol werd beschouwd.

Wij menen dat het niet goed is voor onze instellingen wanneer de bevolking de indruk krijgt dat democratische inspraak zinloos is en dat invloedrijke mensen die bepaalde belangen verdedigen achter de schermen de hand van de Koning vasthouden om bepaalde besluiten te ondertekenen.

Wij hopen dan ook, Mijnheer de Minister, dat u met de bezwaren die door de verschillende instanties werden uitgebracht rekening zal willen houden en dat u een nieuw en objectief onderzoek in deze zaak zal gelasten. (Applaus op de banken van de Volksunie.)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dhoore.

De heer Dhoore, Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, eerst zal ik antwoorden in rechte, nadien zal ik enkele beschouwingen in het midden brengen ter appreciatie van het geval. Daarna zal ik een paar conclusies trekken.

De bouwvergunning werd afgeleverd bij koninklijk besluit van 7 februari 1979. Daartegen is geen verhaal meer mogelijk, behalve bij de Raad van State. Wat de eventuele appreciatie van de Raad van State zou zijn, blijft een open vraag. Pas op het ogenblik dat de Raad van State een uitspraak doet, zal men er de conclusies kunnen uit trekken. In elk geval is, in rechte, het stilleggen van de werken in de gegeven situatie onmogelijk.

Een tweede element in rechte is de uitbatingvergunning. Vraag is of het hier gaat om een geklasseerde inrichting of niet. Laat ons oppassen dat er geen verwarring ontstaat. Het koninklijk besluit van 17 september 1976 in verband met het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming werd gewijzigd op 1 juni 1977. Volgens het vorige koninklijk besluit moest een vergunning worden gegeven in het geval dat de inrichting zich bevond op minder dan 500 meter van een drinkwaterwinningsgebied, of een waterloop dienstig voor drinkwaterbevoorrading. Thans luidt de bepaling « ... op minder dan 500 meter van een drinkwaterwinning ».

Ik stel vast dat het hier gaat om een bedrijf met 75 zeugen, dus minder dan 100. Het is pas vanaf 101 dat de bepaling geldt. Het gaat om een agrarisch gebied, gelegen op meer dan 100 meter van een

woonuitbreidingsgebied, op meer dan 300 meter van een woongebied en op meer dan 500 meter van een drinkwaterwinning, geen drinkwaterwinningsgebied.

De conclusie is zeer duidelijk : De zaak werd door mijn diensten ter plaatse onderzocht. Ik heb ze daarna opnieuw laten onderzoeken. Het gaat hier niet om een geklasseerde inrichting, met andere woorden, er is geen uitbatingsvergunning voor nodig.

Dit bevestigt wat ik enkele weken geleden in een gesprek heb meegedeeld aan een volksvertegenwoordiger uit de streek.

De conclusies in rechte : de bouwvergunning werd afgeleverd volgens de regels van de wet, zij is niet aanvechtbaar, tenzij voor de Raad van State, maar ondertussen kan de bouwvergunning niet worden ingetrokken; een uitbatingsvergunning is niet nodig.

Ter appreciatie van deze kwestie geef ik drie elementen.

Ten eerste, uit een dergelijk geval blijkt dat onze gewestplannen er te laat gekomen zijn. Ik zou het gewestplan hier bijna met dia's moeten tonen om te bewijzen dat de woonwijken zonder ernstig onderzoek zijn ingepland in agrarische gebieden. Het is zeer duidelijk dat de woongebieden gevestigd werden in de landbouwgebieden, en niet omgekeerd.

Ten tweede, wanneer men op ietwat onbegrijpelijke wijze dergelijke woonwijken in landbouwgebieden heeft gebouwd, lijkt het mij toch bevreemdend de landbouw in dat landbouwgebied niet meer zijn normale kansen te geven. Ik stel dit ook vast bij andere gevallen. Ik zal er niet verder op ingaan, maar het autocircuit van Nivelles is daar een schitterend voorbeeld van.

Ten derde, ik meen niet dat een dergelijke installatie in een industriepark moet worden ingeplant, zoals de heer Seeuws met zeer veel goede intenties suggereerde. Zo een installatie hoort werkelijk thuis in de landbouwzone.

Zo kom ik tot mijn conclusie.

Wij zijn grotendeels klaar met onze ecologische kaarten.

Ik hoop dat onze gewestplannen ook in de toekomst rekening zullen houden, in heel het land, met de intrinsieke waarde van de bodem zoals wetenschappelijk zal worden uitgemaakt door de verschillende universitaire instanties in dit land, met medewerking van een honderdertigtal universiteiten uit alle disciplines, daarvoor speciaal aangeworven. Derwijze zal men dergelijke incidenten in de toekomst niet meer tegenkomen en zal men conflicten kunnen vermijden.

Ik sta er natuurlijk op, als minister van Volksgezondheid, dat waterverontreiniging uitgesloten moet zijn, en dat men bij de exploitatie van die bedrijven alle maatregelen moet treffen om die verontreiniging te vermijden. Men heeft mij verzekerd dat hier de meest optimale voorzieningen zullen worden getroffen.

Mocht er toch hinder komen, in de hypothese dat er verder geen problemen rijzen bij de voltooiing van de werken of bij de exploitatie van de installaties, dan spreekt het vanzelf dat nog op elk ogenblik kan worden opgetreden. Die bevoegdheid behoort allereerst tot de burgemeester van de betrokken gemeente of stad omdat de decreten van de Franse Revolutie van 14 december 1789 en van 16 en 24 augustus 1790 op de hygiëne nog onverminderd van toepassing zijn. De burgemeester is bijgevolg steeds bij machte om op te treden als hij vaststelt dat de hygiëne in gevaar is. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Ooteghem.

De heer Van Ooteghem. — De minister heeft helemaal niet geantwoord op de vraag of hij het normaal vindt dat een varkensmesterij wordt opgericht op honderd meter van een kleuterschool.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dhoore.

De heer Dhoore, Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu. — In mijn antwoord heb ik getracht duidelijk uiteen te zetten dat ik het abnormaal vind dat daar een school is gekomen en, zonder iemand verwijten te maken, dat dit gebeurd is tegen de elementaire regels in van een goede ruimtelijke ordening.

Waren de gewestplannen tijdig tot stand gekomen, dan ware dit vermeden.

Het gaat daar om een optie. Als men een school, of een woning, in een landbouwgebied inplant vind ik het niet normaal dat men nadien de normale uitbreiding en exploitatie van de landbouw zou verhinderen. Ik wil deze stelling overal verdedigen.

De school werd gebouwd midden in een landbouwzone. Ik moet u dat toch niet tonen op de kaart want u kent de situatie al te goed. Ik weet niet welke school het is, Mijnheer de Minister van Nationale Opvoeding, het is wellicht een vrije school. Ik vindt het echter zeer

eigenaardig dat in een mooi, agrarisch gebied een school werd ingeplant. *(Samenspraak tussen minister Dhoore en de heer Vandezande.)*

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord?

Dan verklaar ik het incident voor gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATIE VAN DE HEER DE ROUCK TOT DE MINISTERS VAN NATIONALE OPVOEDING OVER « DE AFZETTING VAN DE ONDERWIJZERS DIE NIET SLAAGDEN VOOR HET EXAMEN « GRONDIGE KENNIS FRANS » OM TOEGELATEN TE WORDEN LES TE GEVEN TE BRUSSEL EN IN DE FACILITEITENGEMEENTEN »

INTERPELLATION DE M. DE ROUCK AUX MINISTRES DE L'EDUCATION NATIONALE SUR « LE LICENCIEMENT DES INSTITUTEURS N'AYANT PAS REUSSI L'EXAMEN DE « CONNAISSANCES APPROFONDIES DU FRANÇAIS » POUR ETRE ADMIS A ENSEIGNER A BRUXELLES ET DANS LES COMMUNES A FACILITES »

De Voorzitter. — Wij gaan nu over tot de interpellatie van de heer De Rouck tot de ministers van Nationale Opvoeding.

Het woord is aan de interpellant.

De heer De Rouck. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte collega's, in aansluiting op mijn interpellatie van 30 mei 1979 en op de persberichten over de afzetting van Nederlandstalige onderwijzers die de grondige kennis van de tweede landstaal niet hebben verworven, moet ik de beide ministers van Nationale Opvoeding interpellieren over de uitvoering van de taalwet ter zake.

De taalwet schrijft voor dat te Brussel, in de taalgrensgemeenten met faciliteiten en in de randgemeenten in het derde, vierde, vijfde en zesde leerjaar een versterkt onderwijs in de tweede landstaal moet worden gegeven, respectievelijk drie uur in het derde en vierde studiejaar en vijf uur in het vijfde en zesde studiejaar.

De uitvoering van deze verplichting wordt door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het ministerie van de Waalse Gemeenschap verschillend toegepast.

Dit is zeer belangrijk. Het is ook de reden waarom ik nogmaals uw aandacht wil vestigen op deze aangelegenheid. Mijnheer de Minister, gelieve mij te verontschuldigen dat ik misschien zo vervelend ben, maar ik woon op 250 meter van een onderwijsinstelling — zaterdag zullen wij misschien elkaar daar ontmoeten — waar een Nederlandstalige en een Franstalige inrichting is en waar dus twee regelingen worden toegepast.

De Vlaamse minister verplicht de onderwijzer, die les geeft in deze klassen, een examen af te leggen om zijn grondige kennis tweede landstaal te bewijzen. Vóór een paar jaar werden zelfs de benoemde leerkrachten en de stagiairs, die dit bewijs niet in handen hadden, met afzetting bedreigd. Dank zij de bemoeiing van de heer Coppieters, toen voorzitter van de Cultuurraad, werd deze maatregel voor de benoemde leerkrachten en stagiairs niet toegepast, wel voor de leerkrachten in tijdelijk verband.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Dit is niet te danken aan de heer Coppieters. Ik was toen minister van Nationale Opvoeding.

De heer De Rouck. — De heer Coppieters is daarvoor wel bemiddelend opgetreden.

Nu vernemen wij dat de Vlaamse minister van Nationale Opvoeding deze leerkrachten zou afzetten. Aan de Waalse zijde wordt een heel andere uitvoering van de nationale taalwet toegepast. Uit persoonlijke ervaring weten wij dat in een aantal scholen geen lessen Nederlands worden gegeven. Wij hebben zelfs een aantal Nederlandstalige onderwijzers en regenten Frans kunnen laten aanwijzen om in een aantal van deze scholen les in Nederlands te geven en wij moeten u meedelen, Mijnheer de Minister, dat de ervaring van deze mensen verre van schitterend was. Het werk werd hun meestal onmogelijk gemaakt.

Dit was het geval te Komen, Moeskroen, Vloesberg en Edingen.

In een aantal andere gevallen wordt les gegeven in de tweede landstaal door onderwijzers die geen enkel bewijs van grondige of zelfs van elementaire kennis bezitten, soms ook door een onderwijzer van dezelfde school die wel een bewijs elementaire of grondige kennis bezit en dan de titularis van de klas voor deze lessen vervangt en te Brussel worden « des professeurs des cours généraux » aangesteld om de lessen Nederlands te geven aan de Franstalige kinderen zodat de

onderwijzers daar voor hun onkunde of onwil beloofd worden met drie à vijf uur vrijaf en de Staatskas een bijkomende verplichting wordt opgelegd, een « professeur des cours généraux » aan te stellen. Dit is enkel het geval van Franstalige zijde.

Ik kan ook wijzen op een onvoldoende pedagogische inspectie want de pedagogische inspecteur is niet verplicht een grondige kennis te hebben van het Nederlands, hoewel hij onderwijzers zou moeten inspecteren die wel deze grondige kennis zouden moeten bezitten.

Wij menen, geachte Heren Ministers, dat een nationale taalwet van 30 juli 1963 aan beide zijden van de taalgrens en te Brussel in beide onderwijsnetten moet worden uitgevoerd. Het gaat niet op, en niet enkel om taalredenen, maar ook om sociale redenen, dat Vlaamse onderwijzers in deze gevallen anders worden behandeld dan hun Waalse collega's. Ik doe hier een oproep tot de andere Vlaamse partijen, de BSP en de CVP, opdat zij op dit gebied eisen dat een zelfde uitvoering van de taalwet wordt gegeven aan beide zijden van de taalgrens.

De heer Robert Vandekerckhove treedt opnieuw als voorzitter op

Daarom vragen wij u uitleg en een verklaring over de verschillende uitvoeringen van deze nationale wet. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Het is woord is aan minister Ramaekers.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, in het arrondissement Brussel-Hoofdstad en in de faciliteitengemeenten is het onderwijs van de tweede landstaal wettelijk verplicht in de tweede en derde graad, dus van het derde tot en met het zesde leerjaar, van het basisonderwijs.

De noodzaak en het belang van de kennis van de tweede landstaal, hetzij het Frans voor Nederlandstaligen of het Nederlands voor Franstaligen, wordt algemeen erkend en onderstreept. Dit is des te meer het geval in het hoofdstedelijk gebied Brussel. Wat dat betreft, sluit ik mij trouwens volkomen aan bij het opmerkelijk betoog van senator De Kerpel bij de bespreking van de onderwijsbegroting 1979.

Op zeer overtuigende wijze bepleitte hij alsdan de noodzaak van de kennis van de tweede taal, niet enkel en alleen met het oog op meer kansen op succes in het professionele leven, maar ook op het vlak van de algemene, veelzijdige, culturele ontwikkeling van de jongeren. Ik meen mij trouwens een citaat te herinneren door de heer De Kerpel aangehaald stellende dat: « binnen afzienbare tijd de onderontwikkelde diegene zou zijn die slechts één taal machtig is ».

Ik ben dan ook van mening dat het een gelukkige maatregel is het onderwijs van de tweede landstaal wettelijk te verplichten in het basisonderwijs in het Brusselsse.

Waar dit onderwijs verplicht is, is het duidelijk dat van de leerkrachten die dit taalonderwijs verstrekken, mag worden verwacht — zoals dat trouwens voor elk leervak het geval is —, dat de leerkracht zelf over de vereiste bekwaamheid beschikt om dit onderwijs te geven en zijn bekwaamheid daartoe bewijst. De wet eist dan ook dat de betrokken leerkrachten in het bezit zouden zijn van het bekwaamheidsbewijs « grondige kennis van de tweede landstaal ».

Deze eis heeft geenszins de bedoeling aan de betrokken leerkrachten nodeloze bijkomende bekwaamheidsvereisten op te leggen, maar is enkel en alleen ingegeven door de gerechtvaardigde zorg de leerlingen een degelijke vorming en opleiding te waarborgen.

Voor het geval de leerkracht door zijn diploma het bewijs niet kan leveren van de gevraagde grondige kennis, wordt hem de mogelijkheid geboden deze bekwaamheid te bewijzen door het slagen in daartoe speciaal ingerichte taalexamens. Daarbij moet worden opgemerkt dat het de minister is toegestaan aan degenen die niet in orde worden bevonden drie keer een afwijking van één jaar toe te staan. Deze afwijkingen worden, mits gunstig advies van de inspectie, systematisch toegekend.

De wet houdende taalregeling in het onderwijs wordt door mij correct toegepast. Ik wil trouwens verwijzen naar de eigen woorden van senator De Rouck ter gelegenheid van een vorige interpellatie over de toepassing van de taalwetgeving, toen hij stelde, en ik citeer: « Ik kan u — weeral uit ervaring — meedelen dat ook deze maatregel in Vlaanderen correct wordt toegepast. »

De interpellant stelt dat een belangrijk aantal Vlaamse onderwijzers die niet slaagden voor het examen grondige kennis van het Frans zopas door de minister van Nationale Opvoeding zouden zijn ontslagen en dat een belangrijk aantal met afzetting wordt bedreigd. Mijnheer De Rouck, dit is niet juist.

In de eerste plaats wil ik erop wijzen dat een aantal leerkrachten als in orde worden beschouwd. Het betreft hier de personeelsleden die regelmatig hun ambt bekleden van vóór 1 september 1963 en verworven rechten kunnen laten gelden, alsmede de vastbenoemden en degenen die tot de stage werden toegelaten na 1963.

Het komt er derhalve op neer dat enkel en alleen de tijdelijke personeelsleden die het bewijs van de grondige kennis van de tweede taal niet leveren, een examen moeten afleggen. Deze examens werden georganiseerd in 1976, 1977 en laatst nog in februari 1979. Bij de organisatie van de examens werd gelet op een voldoende voorbereidingsperiode. Degenen die niet slaagden, kunnen, wanneer zij nog geen drie afwijkingen kregen, hier verder een beroep op doen en in de toekomst opnieuw deelnemen aan de examens. Het is dus enkel en alleen voor de tijdelijke personeelsleden die het bewijs van de grondige kennis van de tweede taal niet leveren, die niet slaagden voor de ingerichte taalexamens en die reeds drie afwijkingen van één jaar hebben gekregen, dat problemen kunnen rijzen. Dit betekent echter nog niet noodzakelijkerwijze ontslag of afzetting. Ik kom daar onmiddellijk op terug.

Waar een bekende Vlaamse krant die vaak wordt geprezen om de kwaliteit en het niveau van haar berichtgeving een week geleden gewaagde van een massaal ontslag en een golf van ontslagen ingevolge de toepassing van de taalwet door minister Ramaekers, dienen eerst enige zaken rechtgezet wat betreft het aantal « bedreigde » leerkrachten. Dit zal ook goed zijn voor u, Mijnheer De Rouck. Het gaat hier welgeteld om één leerkracht in het rijksonderwijs, één leerkracht in het gesubsidieerd officieel onderwijs en twaalf leerkrachten in het gesubsidieerd vrij onderwijs. In totaal dus veertien gevallen.

Het is dan ook volkomen onjuist te spreken van een massa Vlaamse onderwijzers en onderwijzeressen die eind juni werkloos zouden worden omdat de minister de taalwet toepast, te meer omdat, zoals ik reeds heb gezegd, de betrokkenen niet noodzakelijkerwijze moeten worden ontslagen.

Voor de goede orde wil ik er trouwens op wijzen dat wat het gesubsidieerd onderwijs betreft, het niet de minister is die de leerkrachten aanwerft of ontslaat, maar dat het de verschillende inrichtende machten zijn die beslissen over aanwerving of afdanking.

Mogelijke mutaties van personeel binnen een onderwijsinrichting of een verdeling van de opdrachten tussen de leerkrachten in een bepaalde inrichting — voorheen trouwens reeds een vast gebruik —, kan inderdaad maken dat de leerkrachten die niet voldoen aan de vereiste taalkennis ofwel in de eerste graad van het lager onderwijs komen te staan, eerste graad waar het onderricht van de tweede taal niet verplicht is, ofwel een aantal lesuren geven in een ander leerjaar waarvan de titularis, wel in orde met de taalwet, het onderricht Frans geeft. Een onderzoek school voor school heeft uitgewezen dat voor alle betrokkenen een dergelijke oplossing kan worden gevonden. Met andere woorden: geen massale afdankingen, geen honderden gevallen maar in totaal veertien. Moeten die worden afgedankt? Een regeling kan worden gevonden en die regeling was gekend, want zij wordt reeds in de scholen toegepast.

Ofschoon, zoals ik reeds heb duidelijk gemaakt, voor de veertien betrokken leerkrachten het gevaar van eventuele afdanking door de inrichtende macht slechts theoretisch is en dan nog maar het gevolg van het niet-voldoen aan de door de wet gestelde bekwaamheidsvereisten, ben ik mij er ten volle van bewust dat het niet-organiseren van de taalexamens in het verleden (vóór 1976), het feit dat het examen grondige kennis van het Frans door het Franstalig departement wordt georganiseerd en het feit dat de leerkrachten slechts door publicatie in het *Staatsblad* kennis kregen van de eerste twee uitgeschreven examens, voor sommigen een mogelijke onzekere toestand kan hebben geschapen.

Mag ik u doen opmerken dat het een eis is geweest van de Vlaamse gemeenschap dat, wat de Franstalige onderwijzers betreft, dit examen zou worden afgenomen door de minister bevoegd voor de Nederlandse sector, omdat wij daarin een waarborg zagen voor de zekerheid dat in de Franstalige scholen deze onderwijzers inderdaad een grondige kennis zouden hebben van het Nederlands?

Om dit te verhelpen, neem ik mij dan ook voor de eerste door de minister toe te stane afwijking slechts te laten ingaan voor het schooljaar 1978-1979, derwijze dat een ieder ruim de kans krijgt zich in regel te stellen. Wat de organisatie zelf van de taalexamens betreft, dient erop gewezen te worden dat destijds werd bepaald — en dit trouwens op vraag van de Nederlandse gemeenschap — dat de examens Frans voor de Nederlandstaligen zouden worden ingericht door het Franstalig departement en omgekeerd, dat het examen Nederlands voor de Franstaligen door het Nederlandstalig departement zou worden ingericht, zoals ik reeds zei.

Terloops wijs ik er trouwens op dat, in tegenstelling met wat vaak — en dit ten onrechte — wordt voorgehouden, mijn diensten

het examen, voorgeschreven voor de leerkrachten van het Franstalig lager onderwijs, wel degelijk hebben georganiseerd en nog organiseren. Dit examen wordt georganiseerd door het bestuur van het personeel van het departement van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur.

Volledigheidshalve kan ik trouwens mededelen dat voor deze examens tweehonderd vierenvijftig kandidaten waren ingeschreven, waarvan honderd zesennegentig kandidaten hebben deelgenomen aan de examens en er honderd zevenveertig van die kandidaten zijn geslaagd.

De heer De Rouck. — Over welke kennis gaat het ?

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Ik zal u daarop aanstonds antwoorden, Mijnheer De Rouck.

Het proces-verbaal van die examens ligt steeds ter inzage voor de geïnteresseerden en dus zeker voor de parlementairen. Dat heb ik ook reeds gezegd. Want, Mijnheer de Voorzitter, indien de heer De Rouck zich heeft verontschuldigd en gezegd dat hij mij vervelde, kan ik antwoorden dat hij mij nooit zal vervelen. Wat echter wel voor het Parlement vervelend moet worden en niet een herwaarderding van het Parlement inhoudt, is het feit dat de minister in veertig dagen tijd op drie verschillende plaatsen over hetzelfde onderwerp wordt geïnterpelleerd en driemaal moet antwoorden. Dat lijkt mij overdreven en het komt niet ten goede aan het Parlement. Mij stoort het evenwel niet.

De heer De Rouck beweerde destijds dat van deze honderd zevenveertig geslaagde leerkrachten grondige kennis tweede taal dit slechts voor een twintigtal het Nederlands zou betreffen. Ik kan formeel verklaren dat het aantal van honderd zevenveertig enkel en allen slaat op grondige kennis Nederlands.

In het vervolg, Mijnheer De Rouck, indien u inlichtingen en cijfers in dit verband wilt hebben, moet u niet hier en daar gaan luisteren, maar gebruik maken van de mogelijkheden die u als parlementair hebt en de processen-verbaal inkijken. Dan zou ik u dat hier niet tijdens een interpellatie moeten mededelen.

Het ging dus niet om de kennis van het Engels of het Duits, zoals eveneens vaak en volkomen ten onrechte wordt gesuggereerd.

Wat nu de organisatie van dit examen zelf betreft, meen ik dat, rekening gehouden met de culturele autonomie en om elke misvatting te vermijden, het mogelijk moet zijn hieraan voor de toekomst wijzigingen te brengen in die zin dat elk onderwijsdepartement voor de leerkrachten van de eigen gemeenschap de taalexamen zou inrichten. Maar dan zullen wij ons als Vlaamse gemeenschap daar terug moeten over bezinnen, want het zijn wij Vlamingen die hebben geëist dat het zou gebeuren zoals het nu gebeurt.

Ik blijf evenwel van mening dat de leerkrachten het bewijs van hun grondige kennis van het onderwijsvak, in dit geval de tweede taal, moeten bewijzen.

U hebt herhaalde malen gesproken vanuit uw ervaring, Mijnheer De Rouck. Ik geloof niet dat de jonge onderwijzers van vandaag dommer zijn dan die van vroeger. Wanneer ik op 4 juni 1942, op achttienjarige leeftijd, als onderwijzer uit de normaalschool ben gekomen, heb ik in de maand juli, wat wij toen noemden *l'examen approfondi* voor de Franse taal gaan afleggen. Bijgevolg meen ik dat iemand die een onderwijzersvorming heeft, bekwaam is om dit examen af te leggen.

Mevr. Staels-Dompas. — Geldt dat ook voor de Franstaligen, Mijnheer de Minister ?

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Inderdaad, Mevrouw. Ik ben ter zake akkoord met de heer De Kerpel. Het is mogelijk dat de Franstaligen daar een andere mening over hebben, maar ik meen dat wij in Brussel aan onze jonge Vlamingen een vorming moeten geven die het hen mogelijk maakt om wereldburgers te worden in een stad die de hoofdstad zou moeten kunnen zijn van gans Europa. (*Onderbrekingen op de banken van de Volksunie.*)

De heer Van Ooteghem. — Geen twee maten en gewichten !

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Mijnheer Van Ooteghem, ik ken uw systeem. Ik hoop de gelegenheid te krijgen om de vensters voor de jonge Vlamingen nog veel wijder open te zetten, niet alleen voor de rijke Franse cultuur zonder dewelke men niet kan spreken van een volledige culturele ontwikkeling... (*Onderbrekingen van de heer Jorissen.*)

Mijnheer Jorissen, als u daar anders over denkt, dan getuigt zulks van een bekrompen geest. (*Gelach op de banken van de Volksunie.*)

Ik behoor tot een partij die ooit de grote August Vermeylen heeft geleverd en die man heeft ons de weg gewezen op dat gebied en

ik houd mij daaraan. (*Luide onderbrekingen op de banken van de Volksunie.*)

Die luide onderbrekingen zijn blijkbaar de nieuwe stijl van de Volksunie nu zij niet meer in de regering zit en nu zij niet meer het voorzitterschap van de Cultuurraad heeft. Nu is het terug roepen en tieren, zonder meer, maar mij stoort dat niet. (*Gelach op de banken van de Volksunie.*)

De heer Vandezande. — Wij schreeuwt er hier het hardst ? Dat zijt u toch.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — U weet toch wel dat ik eerder graag heb dat er wordt onderbroken.

De heer Coppieters. — Houdt ermee op om een allusie te maken op het Duits. Het is gewoonweg onbeschaamd. (*De voorzitter hamert.*)

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Ja, Mijnheer Coppieters, maar opdat het duidelijk in de *Parlementaire Handelingen* zou staan, voeg ik er toch nog aan toe dat het niet dank zij u is dat de vorige maal die taalexamen niet hebben plaatsgehad. U hebt toen herhaalde malen geprobeerd het laken naar u toe te trekken door telkens, waar het de Vlaamse scholen betrof, te willen tussenbeide komen. Ik heb u persoonlijk die opmerking gemaakt. Ik stel vast dat er nooit in zo korte tijd zoveel werd gedaan voor het Vlaams onderwijs te Brussel dan gedurende de twee jaar dat ik minister van Nationale Opvoeding ben. Daar hebt u geen enkele verdienste aan.

De heer Coppieters. — Mijnheer de Minister, dat neem ik niet. Mijnheer de Voorzitter, ik vraag het woord.

De Voorzitter. — Straks, Mijnheer Coppieters, maar laat de minister eerst uitspreken.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Geresumeerd kan worden gesteld dat, indien de minister wordt geïnterpelleerd omdat hij de wetgeving toepast, en dit aanleiding zou geven tot een grote sociale wantoestand, zulks zeker niet het geval is. Wat de toekomst betreft, wordt het nodige voorzien om aan de bekommernissen van de leerkrachten tegemoet te komen, doch daarbij moet niettemin als hoofdregel gelden: het waarborgen van een degelijke opleiding van de kinderen door leerkrachten die bewijzen daarvoor over de vereiste bekwaamheid te beschikken. (*Applaus op de socialistische banken.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Coppieters.

De heer Coppieters. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank u dat u mij nog het woord verleent.

Heren Ministers, geachte collega's, het was tot nog toe in het Parlement niet de gewoonte dat er naar vorige zittingen en andere instellingen en naar uitzettingen van voorzitters werd verwezen. Wat de heer minister van Nationale Opvoeding thans doet is ten eerste misplaatst. Ten eerste, mij aanspreken waar ik in dit debat nog geen woord had gezegd, ook niet van op mijn bank; ten tweede, een zinspelende maken naar aanleiding van « Duits », die gewoonweg voor een Belgisch minister een onbeschoftheid is (*ontkennend gebaar van minister Ramaekers*); ten derde, als ik voorzitter van de Cultuurraad was, heb ik in de openingsrede gevraagd dat er zorg zou worden gedragen voor het Nederlands onderwijs in Brussel.

Ik heb mij nadien alleen maar als hulp voor scholen en te persoonlijke titel hier en daar aangeboden en daarvan was u telkens op de hoogte. Ik heb nadien als voorzitter van de Cultuurraad ooit bij een zekere gelegenheid verklaard dat u, Mijnheer de Minister, voor het Nederlandstalig onderwijs te Brussel hebt gedaan wat u moest doen. Dat u nu in zulk debat op zulke toon en met zulke insinuaties werkt, neem ik niet, Mijnheer de Voorzitter, het is onwaardig voor een minister.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Ramaekers.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Mijnheer de Voorzitter, ik erken dat de heer Coppieters mij niet heeft onderbroken, maar bij het begin van zijn uiteenzetting heeft de heer De Rouck gezegd dat het dank zij u was, Mijnheer Coppieters, dat de taalexamen werden uitgesteld. U hebt dat misschien niet gehoord. Mijn antwoord daarop is, dat dit niet dank zij de heer Coppieters was maar dat dit het werk was van de minister van Nationale Opvoeding.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Jorissen.

De heer Jorissen. — Mijnheer de Voorzitter, ik bewonder de vitaliteit van de minister van Nationale Opvoeding. Ik wens echter te spreken over zijn insinuatie met betrekking tot de Duitse taal. Ik vind zulke insinuaties altijd nogal plezant.

Ik wil allereerst de minister eraan herinneren dat het Duits de derde officiële taal van dit land is en dat hij helemaal niet beledigend moet optreden tegenover onze Duitstalige landgenoten.

Mijnheer de Minister, ik ben er fier op leraar Duits te zijn geweest en ook dat ik één van de weinige Vlamingen ben met het Duits als tweede taal. Ik zie niet in waarom ik mij daarover moet schamen, want de Belgische Staat, uw voorgangers, Mijnheer de Minister, hebben mij daarvoor jarenlang betaald. Ook onze collega, de heer De Rouck, was leraar Duits en ook hij werd daarvoor door de Staat eveneens betaald. Ik wil ook onderstrepen dat het Duits de taal van Goethe, Schiller en Kant was, die geen kultuurproleten waren. Ik weet ook dat het de taal van Hitler was, maar het Frans is ook de taal van Napoleon en van Landru. Ik meen dat wij met die grapjes kunnen ophouden, want Landru was geen interessant man en Napoleon was zoals Hitler een massamoordenaar.

Ik neem ook uw verafgoding van de Franse taal niet. Ik heb niets tegen die taal. Ik ken ze vrij goed en ik lees ze. Ik ben er trouwens niet tegen dat de Vlamingen Frans kennen, maar durven zeggen dat wie geen Frans kent niet kan meespreken in de wereld en geen open venster heeft, is nogal kras.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Dat heb ik niet gezegd. Ik heb gezegd dat hij zich afsluit van de Franse cultuur.

De heer Jorissen. — Ik meen dat vele Engelse, Amerikaanse en andere grote geesten een levende illustratie zijn van het tegendeel van wat u beweert. Ik ken eveneens zeer vele Fransen die alleen maar de Franse taal kennen, en toch zijn zij geen kultuurproleten. U moet er zich voor hoeden zulk argument te gebruiken.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vandezande.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, minister Ramaekers heeft smalend opgemerkt dat ik nog geen examens in de Duitse taal heb geëist, of iets in die zin. Ik weet het niet zo goed meer. Het doet er niet toe. Het was in elk geval een weinig fraaie opmerking. Ik schaam mij er niet over dat ik Duits ken. Wanneer de commissie voor de Binnenlandse Zaken een studiereis onderneemt naar anderstalige landen, het moge Engelstalige of Duitstalige zijn, dan word ik in de bloemetjes gezet, want dan mag ik plaatsnemen tussen de grote personaliteiten, omdat ik Duist ken!

Mevr. D'Hondt-Van Opdenbosch. — U niet alleen, Mijnheer Vandezande.

De heer Vandezande. — Ik geef ook u de eer, Mevrouw.

Ik vind het ongepast vanwege een minister in functie dat hij smalend allusie maakt op de Duitse taal. Dat neem ik niet. Ik vind het werkelijk beneden alles.

Wij vinden het billijk en rechtvaardig dat in Brussel, in de randgemeenten en in de taalgrensgemeenten een degelijk onderwijs gegeven wordt in de tweede taal. Dat moge dan het Nederlands, het Frans of zelfs een andere taal zijn. Ik vind het ook niet meer dan billijk dat diegene die die taal onderwijzen over een grondige kennis ervan beschikken.

Wij vinden het heilzaam. Mogen wij u vragen of uw collega, minister Hoyaux, die achter u zit, dezelfde mening is toegedaan?

De heer Van Ooteghem. — Zeker niet!

De heer Vandezande. — Vraagt hij dezelfde grondige kennis van het Nederlands in de Franstalige scholen van Brussel, van de taalgrensgemeenten en van de randgemeenten? Het zou mij een genoegen doen dit te vernemen.

In een perscommuniqué hebt u medegedeeld, Mijnheer de Minister, dat er 147 onderwijskrachten waren die een grondige kennis van het Nederlands hadden bewezen. Dat hebt u in de pers geschreven.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Ik schrijf niet in de pers!

De heer Vandezande. — Het was een communiqué dat van uw kabinet afkomstig was, Mijnheer de Minister.

Daar stond dat 147 Franstalige leerkrachten dat bewijs hadden geleverd. Ik heb dan uw Franstalige collega gevraagd hoeveel titularissen er waren in de taalgrensgemeenten, in de randgemeenten en in de Franstalige scholen van Brussel-Hoofdstad en hoeveel onder hen in aanmerking zouden komen voor de grondige kennis van de tweede landstaal. Uw collega heeft mij geantwoord dat hij nog altijd aan het zoeken is. U kent het antwoord al, Mijnheer de Minister, maar hij zou mij het antwoord mededelen als hij de nodige gegevens had. Ik heb dat antwoord echter nog altijd niet ontvangen.

Thans spreekt u over veertien gevallen, Mijnheer de Minister. Wanneer de billijkheid en de rechtvaardigheid niet worden nagestreefd in dat onderwijs, zowel aan deze als aan gene zijde van de taalgrens en voor alle scholen, dan pleegt u een grote onrechtvaardigheid. U moet die mensen niet met afzetting bedreigen; er zijn er inmiddels al veertien die op straat staan.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Dat heet nu werkelijk een loopje nemen met de waarheid, Mijnheer Vandezande! Hoewel daarnet verklaard werd dat de betrokkenen aan het werk konden blijven, zegt u nu toch dat zij op straat staan. Het ging om honderden personen.

De heer Vandezande. — U hebt gezegd dat het om veertien mensen ging.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Dat strookt niet met de waarheid.

De heer Vandezande. — Daarom heb ik gevraagd dat u simultaan met uw Franstalige collega dezelfde taalexamen zou inrichten voor dezelfde categorie van scholen. Dan zou u de billijkheid hebben nagestreefd en zou ik u gefeliciteerd hebben. Maar op het ogenblik is het niet meer en niet minder dan éénrichtingsverkeer. Het bewijs daarvan is dat uw collega mij nog steeds geen antwoord heeft gegeven op de vraag die ik hem heb gesteld en dat u, Mijnheer de Minister, dat antwoord reeds aan de pers hebt medegedeeld. Ik heb echter in een telefoongesprek vernomen dat de cijfers die u hebt medegedeeld onjuist zijn.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Ramaekers.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Mijnheer de Voorzitter, men spreekt veel over de waardigheid van het Parlement. Ik moet dan ook protesteren tegen dergelijke uitlatingen. Ik heb reeds tweemaal gezegd dat de processen-verbaal van die examens...

De heer Vandezande. — Ik zal ze komen inzien!

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — ... ter beschikking liggen van de parlementsleden. Liever dan voort te gaan op een telefoongesprek, Mijnheer Vandezande, nodig ik u uit die stukken te komen inkijken, de nodige vaststellingen te doen en de cijfers te controleren. Alleen, Mijnheer Vandezande, weet ik niet meer waarover u nog zult kunnen interpellieren als u die controle gedaan hebt!

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Bondt.

De heer De Bondt. — Mijnheer de Voorzitter, ik had eerst en vooral begrepen dat de geachte interpellant zich tot de beide ministers van Nationale Opvoeding had gewend.

Ik heb met grote aandacht en met instemming naar het antwoord geluisterd van de minister van Nationale Opvoeding. Het is overigens onder zijn bewind dat voor het eerst sinds vele jaren, in 1976, een dergelijk taalexamen werd ingericht conform de wet, ten einde de toestand van een aantal onderwijzers te regelen en ze te kunnen benoemen.

De minister van Nationale Opvoeding, Nederlandse sector, zal weten dat na zijn afdoend antwoord waarvan wij betrouwen dat het met de waarheid overeenstemt, dat het rechtsgevoel in dit land niet volledig is bevredigd. Hij doet zijn taak, zijn plicht, wanneer hij, wat hem betreft, de taalwet met betrekking tot het onderwijs naar de letter en naar de geest naleeft. Diegenen die erbij betrokken zijn, zullen toch willen vernemen of dit ook het geval is aan de zijde van de minister van Nationale Opvoeding, Franse sector.

Dit neemt niets weg van de verdienste van de minister. Ik geloof dat ieder voor zich zijn verantwoordelijkheid moet opnemen.

Aan de andere kant moeten wij toch rekening houden met de gevoeligheid die blijft bestaan en waarbij men zich afvraagt welk het antwoord is van de Franstalige collega van de minister van Nationale Opvoeding op deze vraag. Indien hij dit antwoord vandaag niet kan geven, zou het toch goed zijn dat hij met de middelen die te zijner beschikking

staan, naar het voorbeeld van zijn Nederlandstalige collega, ons een overtuigend en omstandig antwoord zou verschaffen. Aldus zouden de parlementsleden die aan dit probleem aandacht schenken de zekerheid hebben dat de wetten op het taalgebruik in onderwijszaken over het ganse territorium op dezelfde wijze worden toegepast. (*Applaus op verschillende banken.*)

M. le Président. — La parole est à M. Hoyaux, ministre.

M. Hoyaux, Ministre de l'Éducation nationale. — Monsieur le Président, je tiens à confirmer que je veille à ce qu'un enseignement conforme à la loi soit donné dans les écoles de langue française.

M. Van Ooteghem. — C'est tout ?

Mevr. Staels-Dompas. — Moeten de onderwijzers in die scholen ook een examen afleggen ?

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Rouck.

De heer De Rouck. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, ik zou mij willen beperken tot de grond van de zaak.

Eerst en vooral zou ik willen opmerken, wat het Duits betreft, dat men aan de Militaire School al verder staat en dat men daar thans een taalexamen in de tweede taal mag afleggen in het Duits. Ik weet dit uit ervaring, omdat ik daar een paar uurtjes les geef. Daar schijnt men over dit probleem heen te zijn. Dit is nog niet het geval in de Senaat.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Laten we die zaak van de Duitse taal even bespreken. Bij uw vorige interpellatie was u reeds ongerust omdat het vermoeden bestond dat de Franstaligen — het aantal hebben wij opgegeven — voor het examen in de tweede taal niet het Nederlands, maar wel het Duits of het Engels zouden kiezen. Ik heb bevestigd dat die 147 het examen over het Nederlands hebben afgelegd. Ik heb u dat misschien tot uw groot spijt gezegd, anders had u gelijk gekregen.

De heer De Rouck. — Ik had mijn inlichtingen ook gekregen, onder andere uit een parlementaire vraag van de heer Vandezande. Wij zullen ze toetsen aan wat u gezegd hebt.

In feite gaat het daar niet over, maar wel over een zelfde toepassing van de taalwetten aan beide zijden van de taalgrens.

Ik ga ermee akkoord — en dat was de opzet van mijn interpellatie — dat het onderwijs zelf zo goed en zo grondig mogelijk moet zijn langs beide zijden van de taalgrens.

Ik heb vastgesteld dat vele studenten en kandidaten aan de Militaire School falen omdat zij niet meer dit goed onderwijs kregen in de tweede taal waarop zij recht zouden hebben. Dat is jammer.

Het gaat hier over het principe.

Of het nu een, twee of twaalf onderwijzers betreft, langs de ene of de andere kant, het zijn er altijd te veel.

U zegt dat er niet zoveel zijn.

Wij stellen vast dat de wet, die u correct toepast, langs de andere kant van de taalgrens niet op dezelfde manier wordt toegepast. Daar is er verdeling van opdrachten; ik heb er reeds allusie op gemaakt. Dat zou niet meer mogen zijn. Het gaat erom dat een onderwijzer die het vereiste bekwaamheidsdiploma niet heeft, in zijn klas mag worden vervangen door een andere die het wel heeft, zodat er een uitwisseling van opdrachten is in dezelfde school. Dat is onder andere wat er op dit ogenblik in Wallonië gebeurt.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Dat gebeurt ook in Vlaanderen.

De heer De Rouck. — Volgens mij gebeurde dat nog niet. Men eiste dat iedere onderwijzer die voor een klas stond, de grondige kennis van de tweede taal zou bewijzen.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — U vergist zich.

De heer De Rouck. — Mijnheer de Minister, ik ken ook leden van de taalinspectie en van de pedagogische inspectie van vroeger al en ik ben goed vertrouwd met de toestanden in mijn stad.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Maar uw cijfers zijn niet juist.

De heer De Rouck. — Dat is een andere zaak. Men kan niet alles controleren.

Het is ook een feit, en de heer Moureaux heeft mij een paar weken geleden gelijk gegeven, dat er « professeurs de cours généraux » worden aangesteld langs Franstalige zijde, die Nederlands geven, en dat die ook worden aangesteld in de taalgrensgemeenten, langs Franstalige zijde. Ikzelf heb een aantal van hen kunnen helpen aanstellen.

Daar gebeurt de toepassing van de wet dus anders. Daarvoor geven wij dus ook gelden van de nationale kas uit. Dat moet ook worden aangeklaagd. Van de Vlamingen eisen wij dat zij de grondige kennis bezitten en zij krijgen niet, zoals de Franstaligen, drie à vijf uur cadeau waarop zij geen les moeten geven.

Er is dus een verschillende toepassing. Daarom pleit ik ervoor dat de wet langs beide zijden van de taalgrens correct en op dezelfde wijze zou worden toegepast en dat men de enen niet zou bestraffen en de anderen belonen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Jorissen.

De heer Jorissen. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, Dames en Heren, ik heb gehoord dat de Franstalige minister beweert dat hij de taalwet zal toepassen. Ik heb geen enkele reden om dat in twijfel te trekken.

Na het volgen van dit debat, vraag ik mij echter af of de interpretatie van de wet bij beide ministers dezelfde is. Ik vraag zeer expliciet aan de Franstalige minister of zijn interpretatie van de wet dezelfde is als die van de Nederlandstalige minister.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — U bent toch voorstander van een federale Staat.

De heer Jorissen. — Ik ga er volledig mee akkoord dat ieder zijn weg gaat in een federale Staat. Daar gaat het niet om. Helaas leven wij nog niet in een federale Staat.

Ik zou willen weten of de bestaande wet door de Franstaligen al dan niet moet worden toegepast. Zoniet, dan moeten de Nederlandstaligen ze ook niet toepassen.

Dat is de kern van de zaak : wat is de wet, wat is de toepassing van de wet en waarom twee verschillende interpretaties ?

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Ooteghem.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb aandachtig geluisterd naar het uitvoerig antwoord van de minister. Ik zou willen vragen of de Vlaamse meerderheidspartijen genoeg kunnen nemen met een dergelijk antwoord.

De Voorzitter. — De interpellatie was gericht tot de minister en niet tot de meerderheidspartijen.

De heer Van Ooteghem. — Zij was gericht tot de twee ministers van Nationale Opvoeding.

De Voorzitter. — Inderdaad.

Daar niemand meer het woord vraagt...

De heer Jorissen. — Wij hebben geen antwoord gekregen op onze vraag !

De Voorzitter. — Mijnheer Jorissen, ik kan enkel vaststellen dat niemand nog het woord vraagt.

Tot besluit van deze interpellatie heb ik twee moties ontvangen.

De eerste, ingediend door de heren Van Ooteghem en Maes, luidt :

« De Senaat,

» De interpellatie van de heer De Rouck en het antwoord van de minister Ramaekers gehoord,

» Betreurt de discriminatie waarvan de Vlaamse leerkrachten te Brussel het slachtoffer zijn. »

« Le Sénat,

» Ayant entendu l'interpellation de M. De Rouck et la réponse du ministre Ramaekers,

» Regrette la discrimination dont les enseignants flamands sont les victimes. »

De tweede, ingediend door de heren Leemans, Seeuws en Lacroix, luidt :

« De Senaat,

» De interpellatie van de heer De Rouck en het antwoord van de heer Ramaekers, minister van Nationale Opvoeding, gehoord,

» Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

» Ayant entendu l'interpellation de M. De Rouck et la réponse de M. Ramaekers, ministre de l'Education nationale,

» Passe à l'ordre du jour. »

Wij zullen later stemmen over de eenvoudige motie, die de voorrang heeft.

Nous procéderons ultérieurement au vote sur l'ordre du jour pur et simple qui bénéficie de la priorité.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Les propositions de loi ci-après ont été déposées par :

1° Mme Mathieu-Mohin :

a) Accordant aux travailleurs un congé pour raisons familiales impérieuses;

b) Instituant le congé parental d'éducation et une priorité de réemploi pour travailleurs ayant charge d'enfants;

De volgende voorstellen van wet werden ingediend door :

1° Mevr. Mathieu-Mohin :

a) Waarbij aan de werknemers gezinsverlof wordt toegekend op grond van dringende redenen;

b) Tot invoering van het opvoedingsverlof en van een voorrang van herplaatsing voor werknemers met kinderlast;

2° M. Constant de Clercq, organisant les droits du patient d'hôpital;
2° De heer Constant De Clercq, tot vaststelling van de rechten van de ziekenhuispatiënt;

3° M. Jorissen, modifiant l'article 147bis du Code électoral.

3° De heer Jorissen, tot wijziging van artikel 147bis van het Kieswetboek.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Deze voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur leur prise en considération.

Er zal later over hun inoverwegingneming worden beslist.

PROPOSITION DE LOI — VOORSTEL VAN WET

Retrait — Intrekking

M. le Président. — Il est communiqué au bureau que M. Goossens désire retirer sa proposition de loi modifiant l'article 6 de la loi du 20 juillet 1971 sur les funérailles et sépultures.

Aan het bureau wordt medegedeeld dat de heer Goossens wenst in te trekken zijn voorstel van wet tot wijziging van artikel 6 van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging.

Je vous propose dès lors de rayer cette proposition de loi de notre ordre du jour.

Ik stel u derhalve voor dit voorstel van wet van onze agenda af te voeren. (*Instemming.*)

Le Sénat se réunira mardi le 3 juillet 1979, à 14 heures.

De Senaat vergadert opnieuw dinsdag 3 juli 1979, te 14 uur.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(*La séance est levée à 18 h 15 m.*)

(*De vergadering wordt gesloten te 18 u. 15 m.*)